

ПОЛИТИКИН

ЗЕБОВНИК

2
ДИНАРА

ГОДИНА
XXXIII
БРОЈ
1054
10. III 1972.

ЗЛАЗИ ПЕТКОМ

КОЈИ ЈЕ
АУТО
НАЈБОЉИ
НА
СВЕТУ?

СТРАНЕ 44-45

НАГРАДНИ КВИЗ

СТРАНЕ 12-13

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● у околини исландског вулкана Хекле, на ушћу сибирске реке Оба и у близини Кита у Еквадору, често се може видети необична природна појава: снег јаркозелене боје.

● у градићу Топека, у америчкој држави Канзасу, и данас је на снази општинска одлука по којој ниједна кућа не сме да има више од пет мачака.

● за цртани филм који траје 10 минута потребно је израдити око 15.000 цртежа.

● у краљевству старих Инка сва земља је била заједничко влас-

ништво. Сваки нови брачни пар добијао је од државе комад обрадиве земље и две ламе.

● највећи ледени брег о којем постоје научни подаци примењен је 1965. године у близини о-

стрва Скот на Антарктику. Брег је био дугачак 340 километара а широк 34. Његова површина износила је 32.300 квадратних километара, готово колико Словенија и Црна Гора заједно.

● седамнаестогодишња аустралијска пливачица Шеин Гоулд препливала је недавно у Сиднеју за један час 4980 метара. Најбо-

ља пливачица света није, међутим, потпуно задовољна овим својим подвигом. Њен циљ је био: 5000 метара.

● двадесет четири километра жице, колико је уграђено у кабину васионског брода типа „Аполо“, било би довољно да се изведу електричне инсталације у 50 станова просечне величине.

● од пре извесног времена у Њујорку се продају дугмета за кошуље која „свирају и певају“. Довољно је да се дугме притисне па да се зачује тиха мелодија и речи једне љубавне песме.

● као и сваке године, тако је и 1971. одржан у Тексасу традиционалан лов на једну од најопаснијих змија на свету: зве-

чарку. Учествовала су 92 ловца а резултат лова је: 3900 змија чија укупна тежина износи 1316 килограма. Победник у овом лову је један храбри Тексашанин, који је сам уловио 307 килограма змија. Осим тога четири ловца су морала да буду пренета у болницу да би тамо добила серум против змијског уједа.

РЕЧ ЧВРШКА ОД ОКОВА-

АЛБЕРТ БИЛИНГ

ЗАПОВЕДНИК ТВРЂАВЕ У ХОЛАНДИЈИ, ЗАРОБЉЕН 1423. ЗА ВРЕМЕ ГРАЂАНСКОГ РАТА, БИО ЈЕ ПУШТЕН НА РЕЧ ДА СРЕДИ НЕКЕ ПОРОДИЧНЕ ПОСЛОВЕ. БИЛИНГ СЕ ПОСЛЕ 3 МЕСЕЦА ВРАТИО И БИО ПОГУБЉЕН: **БИО ЈЕ ЖИВ САХРАЊЕН!**

ОТРОВНУ БИЈУ **ЈЕДИК** РИМЉАНИКЕ СУ ТОЛИКО ЧЕСТО КОРИСТИЛЕ ЗА ТРОВАЊЕ СВОЈИХ МУЖЕВА ДА ЈЕ ЦАР ТРАЈАН (53-117) ПОД ПРЕТЊОМ СМРТНЕ КАЗНЕ ЗАБРАНИО ЊЕНО РАЈЕЊЕ.

ВЕРОВАЉИ ИЛИ НЕ!

РЕКА МЕКОНГ

У КАМБОЏИ, ЗА ВРЕМЕ ЛЕТЊЕГ КИШНОГ ПЕРИОДА ТОЛИКО НАБУЈА ДА НИВО ВОДЕ НАРАСТЕ ЗА 12 ДО 15 МЕТАРА.

ЈАРБОЛ ЗА ЗАСТАВУ

КОЈИ ЈЕ 1785. ПОСТАВИО СМЛТАН ОД МИСОРЕ ТИПУ КРАЈ ПАЛАТЕ МАХАРАѢ У КОНЧИНУ (ИНДИЈА) ПОТПУНО ЈЕ ОБУХВАТИО СВОЈИМ СТАБЛОМ ЈЕДАН ОГРОМНИ БАНЈАН.

ГУРМАН КОЈИ ЈЕ ПОЈЕО 16434 ГУСКЕ

АДОЛФ ФЕРБЕРИНГЕР (1860-1923) ТРГОВАЦ ИЗ БЕРЛИНА, ТОКОМ 45 ГОДИНА СВАКОГ ДАНА ЈЕ 34 РУЧАК ЈЕО ПО ЦЕЛУ ПЕЧЕНУ ГУСКУ!

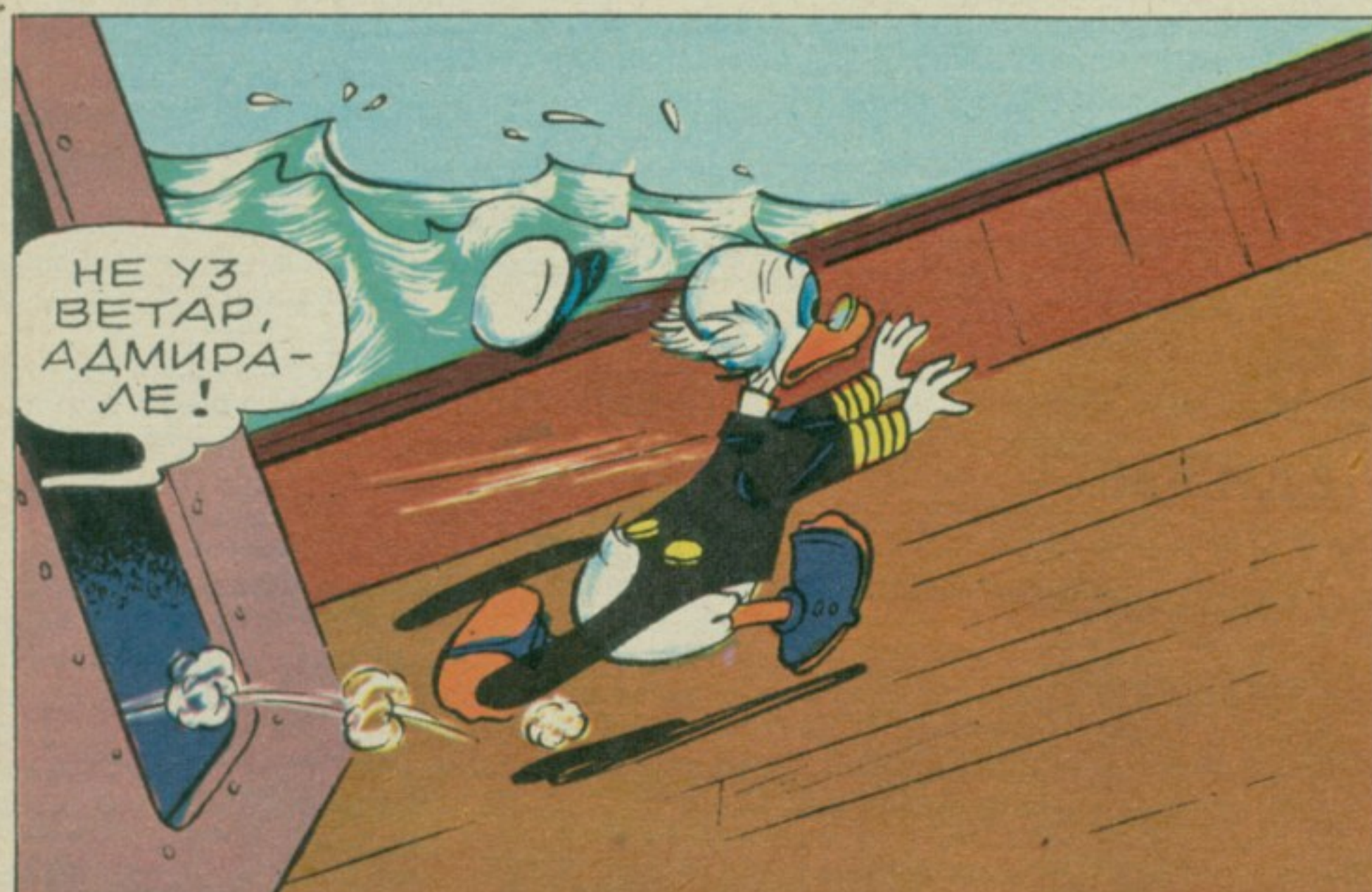
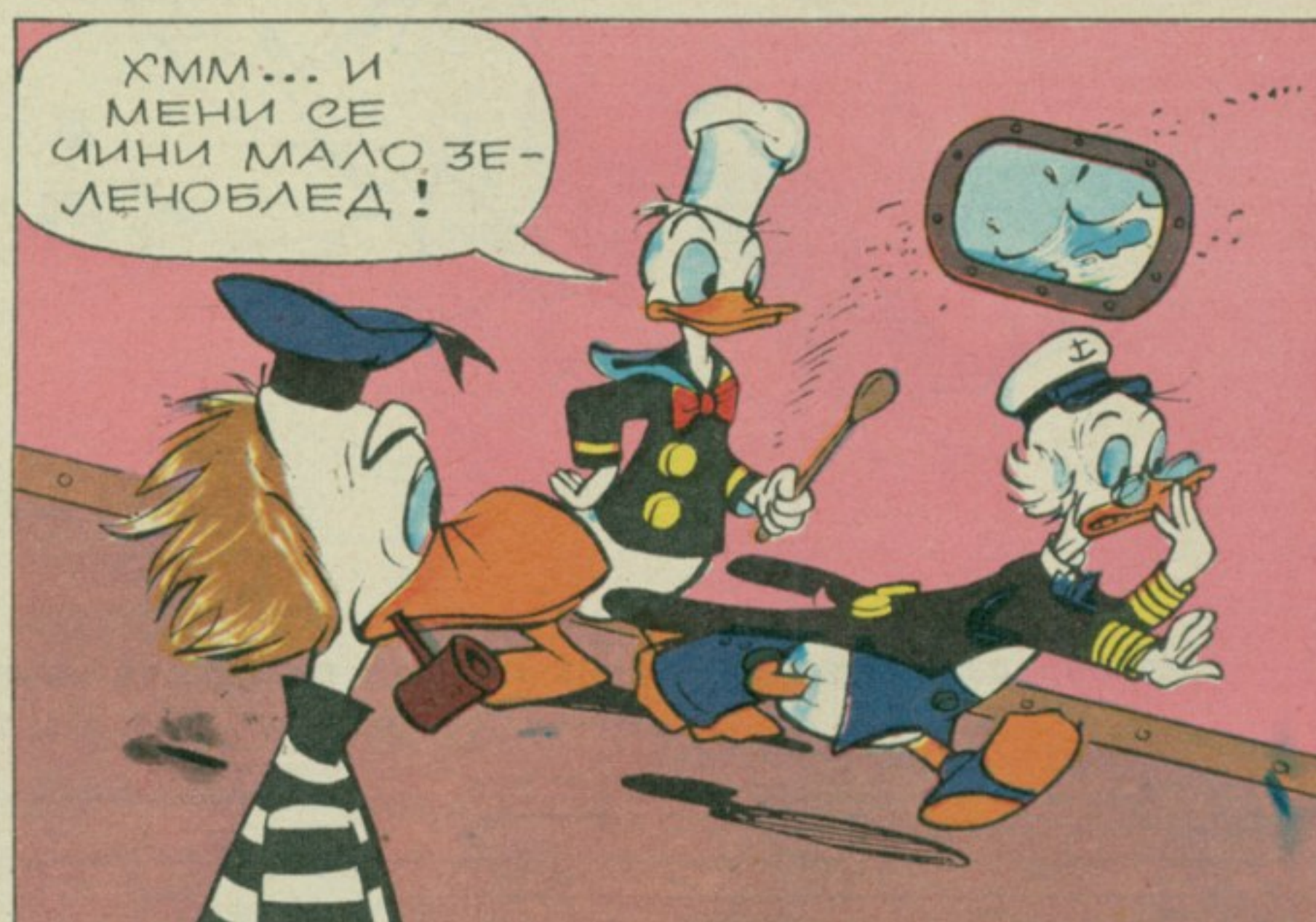

КОСТУР

КОЈИ ЈЕ 1546. ГОДИНЕ КОРИСТИО ЧУВЕНИ ФЛАМАНСКИ АНАТОМ ВЕЗАЛИЈУС ЗА ВРЕМЕ СВОЈИХ ПРЕДВАЊА, ЈОШ И ДАНАС СЕ ЧУВА НА УНИВЕРЗИТЕТУ У БАЗЕЛУ.

WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК

ДВОБОЈ СА

Узалуд сам бацао очајничке погледе лево-десно не бих ли угледао какво дрво на које бих могао да се успентрам. Најзад спазих ауто.

У Географском магазину за 1951. годину прочитао сам да се број слонов у Конгу процењује на равно сто хиљада и пет стотина глава. Исте те године ја сам лично тамо срео и два тако мала слончета за које сам сигуран да их нико није бројао при попису, па је очигледно да се број ових дебелокожаца попео за два, али зато се број туриста у Конгу те године замало није смањило за једну главу. Ту мислим на себе а све се одиграло овако.

ОПАСНИ ТОТО

Рун Хаснер и ја срећно смо прешли границу Уганде и Конга у нашем „ландроверу“ и зауставили се у Ризинди да узмемо бензин. Момак са пумпе испричао нам је да су те ноћи слонов долазили, вршљали околу и сад вероватно негде у близини преживају свој први доручак. Рун је изјавио да он иде да се одмори а ја сам подесио бленду на свом „Контаксу“, набио шешир на очи и дао се у потрагу за слоновима.

Јутарњи ваздух мирисао је на смолу и мед а беле стабљике дивљег невена давале су савани изглед мора које се пенуша. Најзад сам угледао два велика слона који су стајали испод циновске акације, као под сунце браном. Покушао сам да се сетим шта би у таквој ситуацији урадили Били Слон, Кожна Чарапа, Џим Корбет

и други славни ловци. Одредио сам правац ветра, изуо ципеле, стрпао их у цевове блузе и пузећи кренуо у широком луку према слоновима. Срце ми је грувало у грудима, образи пламтели. Био сам већ толико близу да сам чуо како им у желуцу крчи.

Таман сам се вешто замуфлиран иза жбуна спремао да шкољоцнем апаратом, због чега сам уосталом и кренуо на овај дуг пут, кад изненада зачух у непо средној близини неко зачуђено мумлање. Толико сам се био одушевио великим слоновима да сам сасвим заборавио да има и малих и натрапао право у слоновску дечју собу где су се играла два тото — тако на језику суахли зову слончиће. Први слончић била је мала, стидљива, лепо васпитана девој

чица која је изненађена мојом наглом појавом занемела, али је зато други тото, гледајући ме овојим злим очицама, љутито затрубио. Родитељи су се окренули, раширили своје огромне уши, подигли репове који су мени личили на две кобре, а онда колико их ноге носе потрчали у помоћ.

СПАС У ПОСЛЕДЊЕМ ТРЕНУТКУ

Искусни ловци кажу да чо век на кога је кренуо слон треба да стоји савршено мирно, да ћути као заливен и да се труди да дише што тише. Ја нисам урадио ни

оно прво, ни друго, ни треће. Напротив, заурлао сам од страха и брже од спринтера на олимпијади полетео према аутомобилу. Последње што сам видео био је зли слончић који је трубио кас паробродска сирена и, веровали или не, репићем показивао у мом правцу како би родитељима било јасно ко је преплашио њихову децу.

Чуо сам како иза мене тунђи земља и само чекао кад ће ми се змијолика сурла обавити око врата. Одмицао сам напред зечјим скоковима очајнички бацајући поглед лево-десно не бих ли угледао неко згодно дрво на које бих могао да се успентрам. Најзад сам спазих кола. Блатобран је сијао иза густог жбуња. Шофер, Африканац, миран као архиепископ, седео је за воланом.

Кад ме је угледао, изашао је из аутомобила, отворно ми врата и љубазно се смешкајући рекао ми:

— Сер, иза вас је слон! Бацио сам се у седиште, шофер је залупио врата и стигао да и сам седне тачно оног тренутка кад је слон већ био на пола сурле од пртљажника. Дигнувши облак црвене прашине кренули смо.

Док сам ја задихан грабио ваздух, Африканац је певушио:

„Устрели слона смело у колибу та унеси...“

Приметивши мој поглед, додао је:

— Сер, слон никад није опасан сем ако не стојите испод њега — кад пада.

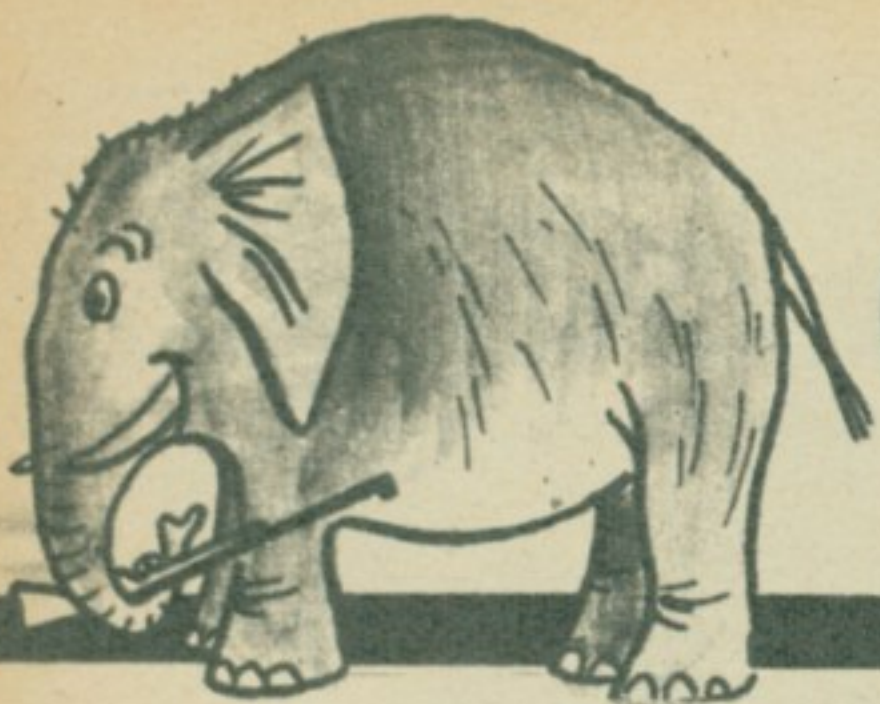
КРЕЋЕМО У НАПАД!

Пола часа касније, док смо на обали Едвардовога језера Рун и ја тражили место за логоровање, опет смо срели слона. Не знам да ли је то био онај исти од малопре али знам да нимало није личио на оне питоме дебелокошце какве сам имао прилике да виђам у зоолошким вртovima. Узимају шећер из руке, а у најгорем случају испрскају мало неку даму или посегну за шеширом неког дедице.

Овај је стајао наред друма, вијорио ушима и с времена на време увлачио у сурлу прашину с пута и издувавао огроман облак себи на леђа. Љутито је фрктао, топтао ногама, па ме подсетио на прегрејану локомотиву која је залута ла у честар. Опрезно смо пришли ближе, али слон ни да се макне. Одржали смо ратни савет: поћи у рикверц и вратити се назад било је бесмислено, а остати на том

Из фронталног противник је прешао у бочни напад.

СЛОНОМ

СТАЈАО ЈЕ НАСРЕД ДРУМА, МАХАО ОГРОМНИМ УШИМА И ЉУТИТО ФРКТАО. УПАЛИЛИ СМО МОТОР И ФАРОВЕ, ЈА САМ ПРИТИСНУО СИРЕНУ И ТАКО СМО КРЕНУЛИ НА ЖИВУ ПРЕПРЕКУ

Не, овакве слонове ја нисам имао прилике да сретнем!

Слон уопште није опасан сем ако се не нађете испод њега — у тренутку кад пада!

месту где су нас већ опколили легиони мрва и ескадриле мува — било је равно лудости. Осим тога ми се у „ландроверу“ нисмо много плашили слона (ја сам Руну прећутао своје преподневне авантуре) и зато смо одлучили да кренемо у напад.

Упалили смо мотор и фарове а ја сам легао на сирену. Кренули смо на живу препреку. Слон као да се спремао да напусти друм кад се одједном његов план измени. Он се врати и громко гласно затрубивши начини прави правацати скок према нама. Поткачио је цип кљовама испод каросерије и за тресао га као од шале и из фронталног прешао у бочни напад. Одупро се челом о каросерију и почео да љуља ауто лево-десно. Брзо сам

подигао стакло на прозору — наивна али инстинктивна мера самоодбране — и при том успео још да приметим тријумфалан израз на том намрешканом слоновском лицу. У том тренутку ауто је застенао и преврнуо се на бок, у јарак поред друма, пун воде и блата.

БЕКСТВО СА БОЈИШТА

Ни ја ни Хаснер нисмо изустили ни речи. Пали смо један преко другог а поврх нас гомила конзерви, разних намирница, кутије с филмо-

вима, оружје, разни апарати, а ОН је и даље изигравао живу дизалицу. Сваког часа очекивали смо да ће гове оштре кљове пробију под. Кроз прозор је почела да продире блатњава вода. Једини начин да се искобељамо из аута било је да изађемо на десну страну (слон је напао слева) надајући се да наш темепераментни противник неће моћи по житком блату да стигне до нас. Испузали смо из аута који се тресао, доспели у неки јарак и четвороношке забрзали према шуми. Најзад смо тешко дишући провирили своје бледе носеве да видимо шта ће даље бити.

Слону је изгледа досадило да вређа тог непријатеља лаковане коже који је уз то непријатно мирисао. На растанку лупио га је још једном сурлом и упутио се према шуми, срећом у супротном правцу од места на коме смо били. Тамо се зауставио и затрубио повечерје.

КРИВЕ СУ КЊИГЕ!

Ја и Хаснер нисмо, међутим, осетили ни олакшање ни смирење. Кад седиш до појаса у блату пуном пијавица а огромни црвени мрви падају на тебе с трња, кад се твој аутомобил ваља с точковима нагоре а вече се спушта над Африком, човек је склон да живот види у мрачним бојама...

Пре него што смо кренули из Шведске на пут у Африку да бисмо ближе упо-

знали слонове прочитао сам у једној књизи упозорење:

„Добро отворите очи кад бирате сапутника, није искључено да ћете га морати — појести“. Глупости, помислио сам тада, а ипак кад је требало да се одлучим, испало је да сам изабрао пуначког и добродушног фотографа Хаснера. Да сам знао како и колико ноћу хрче, сигурно не бих направио тај избор. Међутим, те ноћи коју смо провели под ведрим небом показало се да су ти паклени звуци који су допирали испод његових ретких бркова одлично средство одбране: ниједна звер у току ноћи није се усудила да нам се приближи!

Док Хаснер хрче као пенински човек, ја размишљај. Што сам уопште кренуо у неистражене области Африке, у Земљу слонова и такозване Беле мрље са географских карата, највише су криве књиге које сам читао у детињству. Све ме је одушевљавало у њима, све почев од припрема белог ловца на пут. Он путује у ципу који је сав ишаран егзотичним именима буђућег пута. Такав ловац на слонозу кост пре но што отпутује из Европе штампа у месним новинама чланке о опасностима које га вребају на том путу, чим одмакне 100 км од куће келнера не зове никако друкчије него „бој“ а прећени пут између две бензинске станице — сафари. Па баснословно благо, па оно „бвана“, лепотице... А тек пртљаг:

Сандук бр. 5 Д.

тропски шлем од плуте црвени циц за размену с домороцима — 2 бале великокалибарске пушка за лов на слонове гумене чизме до кукова за лов на крокодиле стаклене перле библије итд.

Како је све то дивно изгледало док сам седео у својој соби у Шведској у граду Упсали, где нема ни мрва, ни гуштера и — нико не хрче!

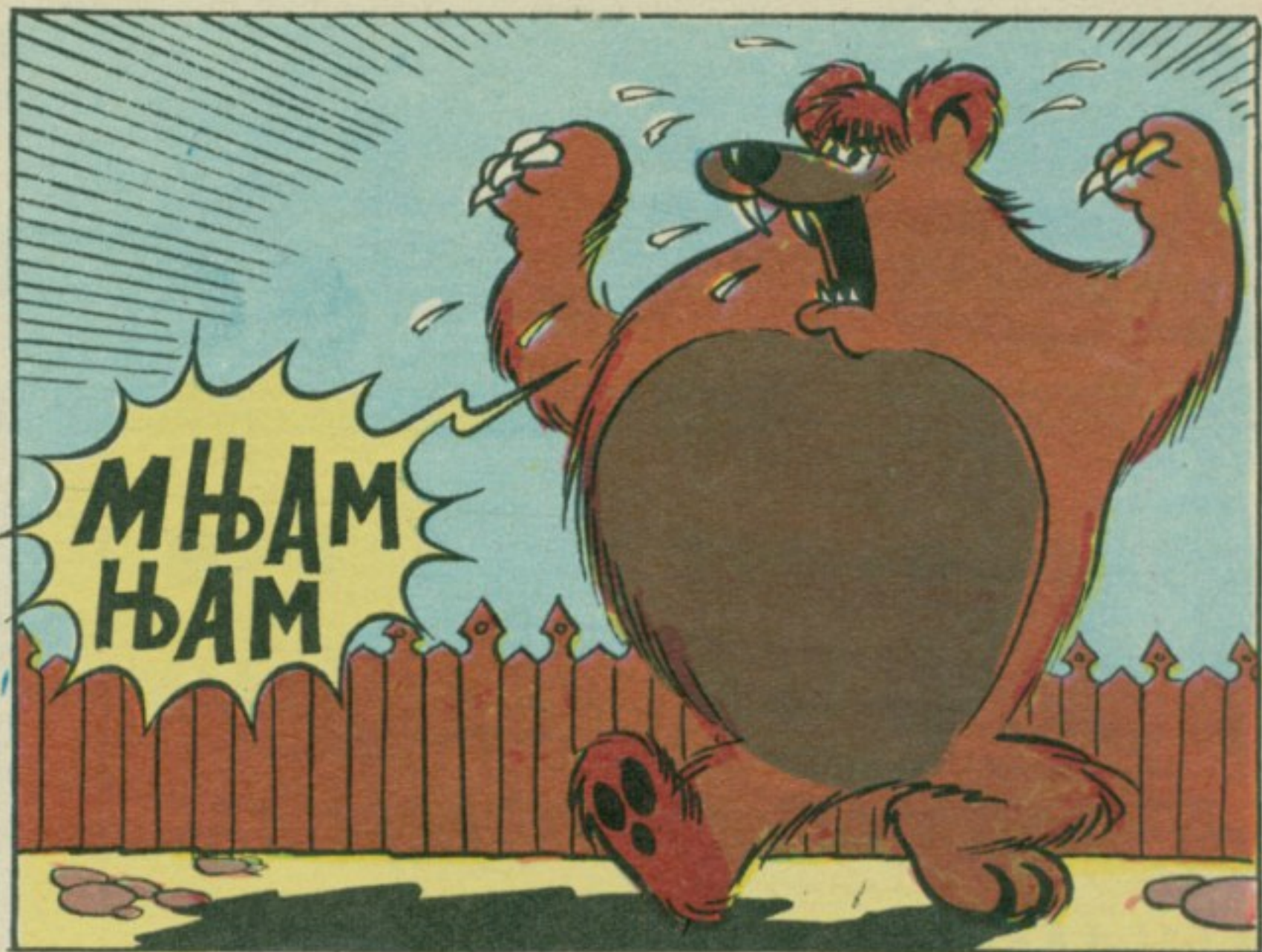
Рано ујутру упутили смо се да тражимо помоћ и извучемо аутомобил из блата... Наш „ландровер“ показао се изванредно издржљив, да би кренуо даље требало је само у њега усутити мало воде и променити уље... Али од тада, чим би у жбуњу спасили слона, макар и на солидном растојању, тактички смо скретали с пута, а кроз тело нашег верног „ландровера“ пролазила је дрхтавица.

Сада сам знао да она Африка из књига не постоји, а и ако постоји она ни из далека није за свакога.

Оле Страндберг 5

ДИКАН

и последње ФРРРУКЕ

*ЛАКАТ: СТАРА СЛОВЕНСКА МЕРА, 1 ЛАКАТ ОКО 60 САНТИМЕТРА

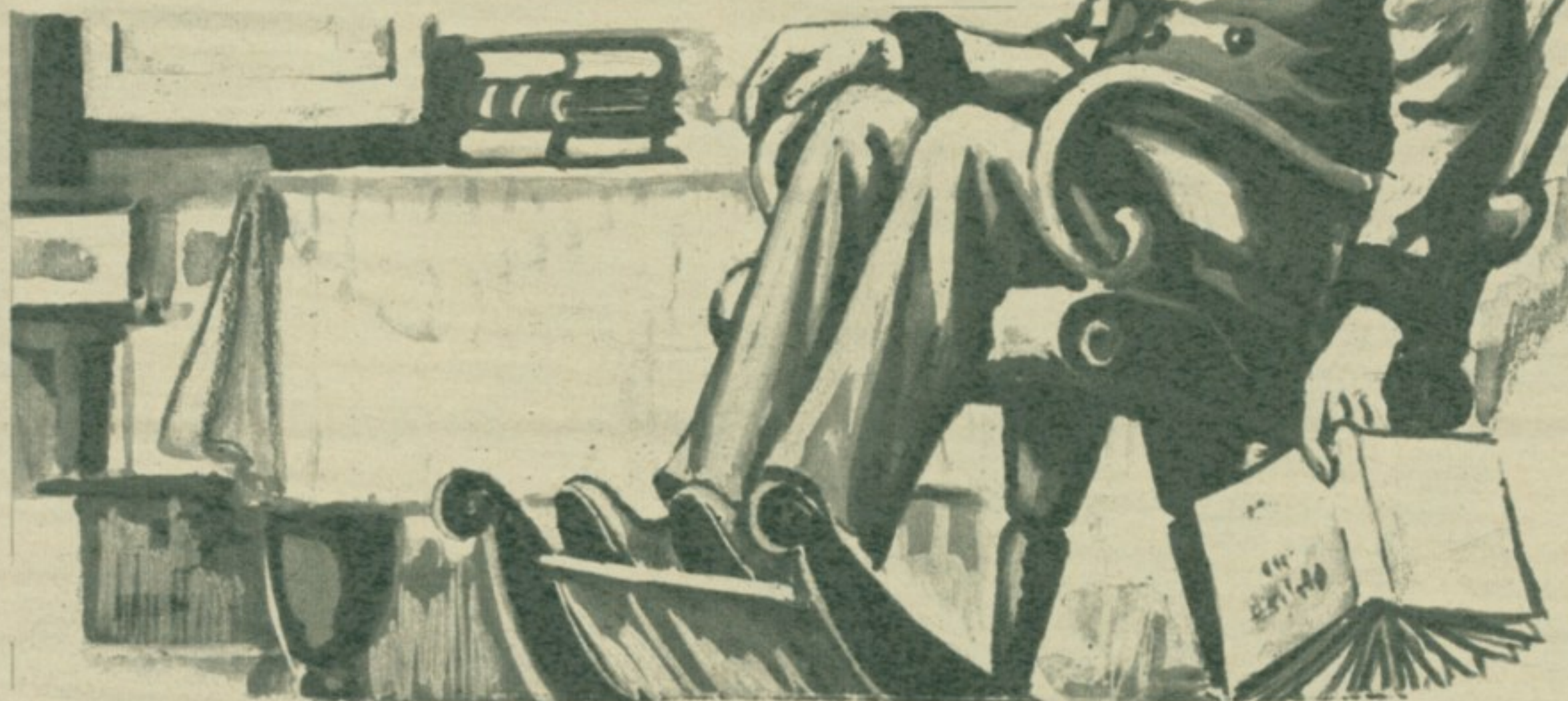

Иако никада није шре-
нуо, Ал Харџин живео је
преко 90 година и — наг-
живео многе лекаре који
су га исцеливали и швр-
дили да се без сна не може

НОГЕ КОЈЕ СПАВАЈУ

Године 1940. у једној
кућини у предграђу
Трентона, америчка
држава Њу Џерси, живео
је деведесетогодишњи Ал
Харпин. Био је то сиромаш-
ан дом, сличан хиљадама
других, с једним изузетком
— у њему није било креве-
та. Додуше, Алу Харпину ле-
жај није ни био потребан
јер он никада у животу ни
је ни тренуо!

Старца су прегледали мно-
ги лекари, недељама и ме-
сецима испитивали су га нај-
бољи медицински стручња-
ци у болницама широм Аме-
рике. Најзад су дигли руке
и признали очигледну исти-
ну — да Ал Харпин, иако
никада не спава, и даље жи-
ви, што иначе медицина
сматра немогућим. Сан, твр-
ди наука, „храни“ мозак;

ако мозак „изгладни“, чо-
век умире. Ал Харпин је,
међутим, живео преко 90
година и — надживео многе
лекаре који су га прегледа-
ли и који су редовно спава-
ли.

Да би зарадио за живот,
Харпин је морао да ради.
После рада био је, као и ос-
тали људи, прилично умор-
ан. Како није могао да спа-
ва, завалио би се у своју
омиљену столицу за љуба-
ње, затворио очи и покуша-
вао да не мисли ни на шта.
На тај начин успевао је да се
за кратко време одлично од-
мори и освежи. Остатак но-
ћи проводио је у читању.

Лекари нису успели да ус-
танове узрок ове несанице
која је трајала читавог жи-
вота. Сам Ал ретко је о то-
ме размишљао. Углавном
се задовољавао објашње-
њем своје мајке која је увек
тврдила да он не може да
спаваша услед тешке повреде

коју је она доживела само
неколико дана пре него што
га је родила.

ИЗЛЕЧЕНА ГЛАВОБОЉА

Случај Дејвида Џонса ко-
ји је живео крајем прошлог
и почетком овог века у Ан-
дерсону, држава Индијана,
нешто је другачији. Он је
изненада, већ као средове-
чан човек, изгубио сан. То
је трајало 93 дана. Затим
је годину дана спавао сас-
вим нормално а онда га је
опет ухватила несаница ко-
ја је потрајала 131 дан! У
том периоду лекари су га
подвргли нарочитој контро-

ли и установили да он једе
с пуно апетита, разговара
сасвим нормално и кипти од
енергије.

Чим су га пустили из
болнице, Џонс се с много
елана бацио на посао. Чиње-
ница да је ноћи проводио
будан нимало га није узбу-
ђивала па се није ни трудио
да наслути узрок овој по-
јави. Понекад би му пало на
памет да је то можда од ду-
вања јер је пропустио док
је још био дете. Пошто су
видели да је Дејвид задово-
љан, лекари су га оставили
на миру.

Рахела Саги, домаћица из
Цегледа у Мађарској, про-
будила се једног јутра с у-
жасном главобољом од које
јој се повраћало. Одмах је
позвала лекара који није мо-
гао да утврди ништа друго
осим да уважена госпођа
Саги можда сувише спава.
Од тога дана па до своје
смрти 1936, значи читавих

25 година, Рахела Саги ви-
ше није успела да заспи.
Али, никада више није има-
ла ни главобољу!

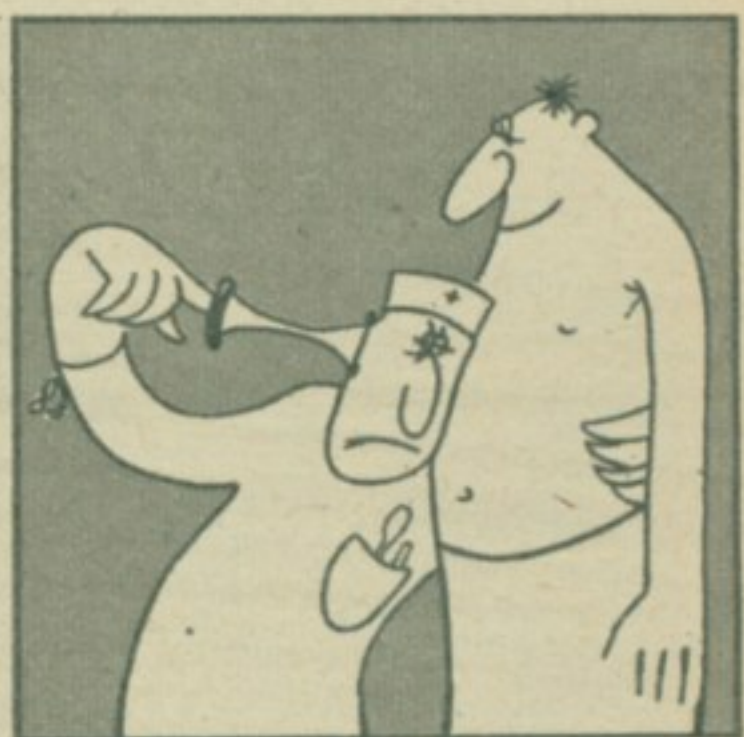

ЧЕКАЈУЋИ ПЕТЛОВЕ

Новембра 1960. у једну
болницу у Мадриду дошао
је шездесет једногодишњи
земљорадник Валентин Ме-
дина. Он је желео да га пре-
стонички доктори прегледа-
ју и, ако могу, излече од
несанице која га прати од
најранијег детињства. Лека-
рима је испричао да му не-
спавање нимало не смета
али му је ноћу веома досад-
но пошто не зна да чита.

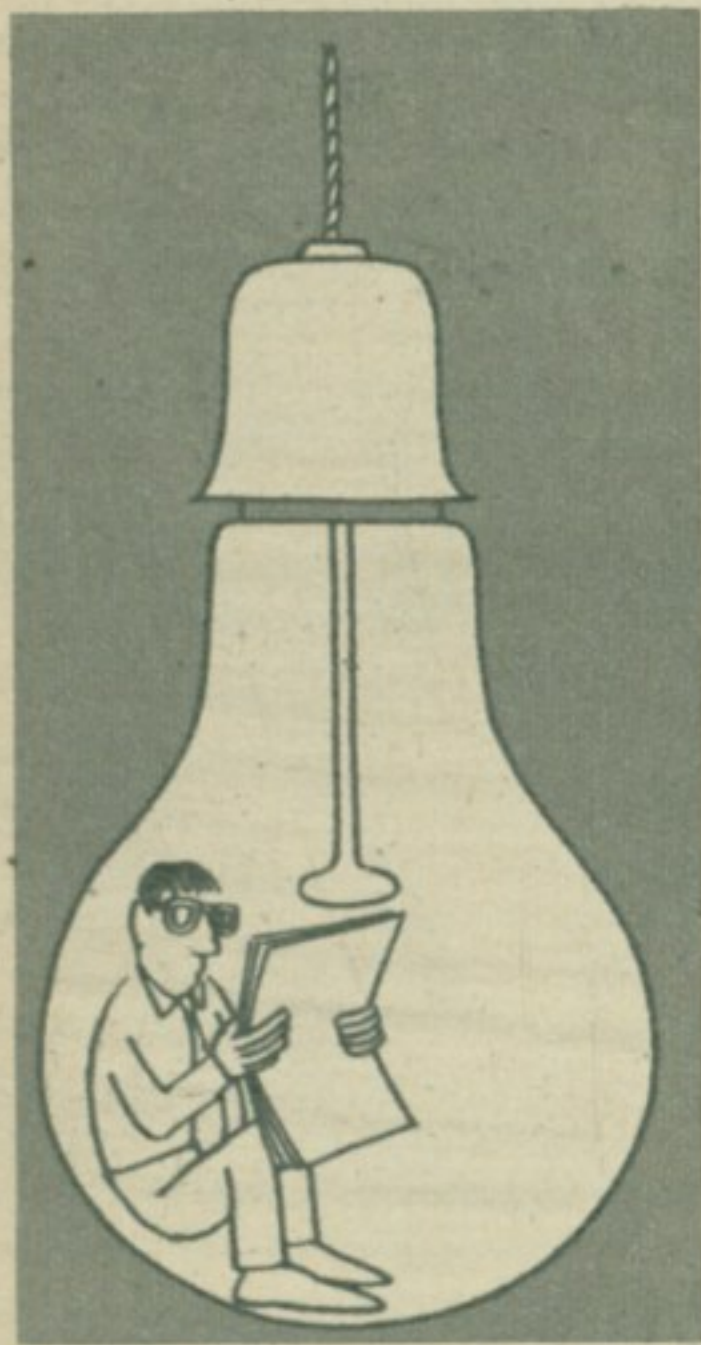
Лекари су га прегледали,
немоћно слегли раменима и
— послали кући у Кастиљу
с рецептом који се састојао
од комбинације неколико
јаких средстава за спавање.
Три недеље касније добили
су писмо од Медининог ле-
кара којим је овај захваљи-
вао на бризи указаној њего-
вом пацијенту. Писмо се за-
вршавало речима: „Лек ко-
ји сте му љубазно преписа-
ли није Мидини помогао, па
је престао да га узима. Ка-
да се умори, спавају му но-
ге али он не!“

Тако, док савремена меди-
цина проучава проблем не-
санице и њене узроке и док

цео свет ноћу слатко спава,
постоје несрећници који ка-
ко знају и умеју прекраћу-
ју време стрпљиво чекају-
ћи да петлови закукуричу
и огласе зору.

И. З.

ВЕЛИКИ ЗАБАВНИКОВ СПОРТСКИ КОНКУРС

У четири претходна броја обја-
вили смо укупно 40 питања (у сва-
ком броју по 10 фотографија на-
ших познатих спортиста а на при-
ложеном купону њихова имена ко-
ја су намерно дата другим редом).
Ваш задатак је да уз имена на ку-
пону напишете бројеве фотогра-
фија које им одговарају. Затим,
сва четири купона залепите на до-
писницу, напишите своју тачну
адресу и пошаљите на: Политички
забавник, Македонска 29, 11001 Бе-
оград, пошт. факс 124 — најкасни-
је до 17. марта. Очекују вас вред-
не и специјалне награде!

У прошлим бројевима дали смо
оријентационе податке о спорти-
стима за које сте писали да не мо-
жете да их препознате. У преоста-
лим писмима највише питања се

односи на спортисте под бројевима
40 и 36. Први (бр. 40) је један
од најбољих чланова Југословен-
ске стрељачке репрезентације (ма-
локалибарска пушка слободног из-
бора) који је 1958. освојио сребр-
ну медаљу на првенству света,
1965. био је првак Европе а 12 пу-
та првак Југославије. Члан је „Стре-
љачке дружине“ у Новом Саду.
Под бројем 36 је кошаркашица,
чланица „Војводине“. Сматрају је
најбољом кошаркашицом свих вре-
мена код нас и у Европи. Она је
ненадмашна по броју постигнутих
кошева — на недавно одржаној
утакмици у Сарајеву сама она је
постигла 76!

Ево и изненађења за оне који
нису сачували све купоне: у овом
броју доносимо резервни купон

који можете употребити уместо
било којег од четири купона. Ако
сте, на пример, изгубили купон 2,
или нисте купили тај број „Забав-
ника“, треба само да на резервни
купон препишете имена спортиста
(као на купону који вам недоста-
је) а затим уз њих напишете броје-

ве фотографија. Да бисте тачно
попунили резервни купон, позај-
мите од неког „Забавник“ који вам
недостаје.

Само један од четири купона на
вашим дописницама може бити ре-
зервни!

РЕЗЕРВНИ
КУПОН

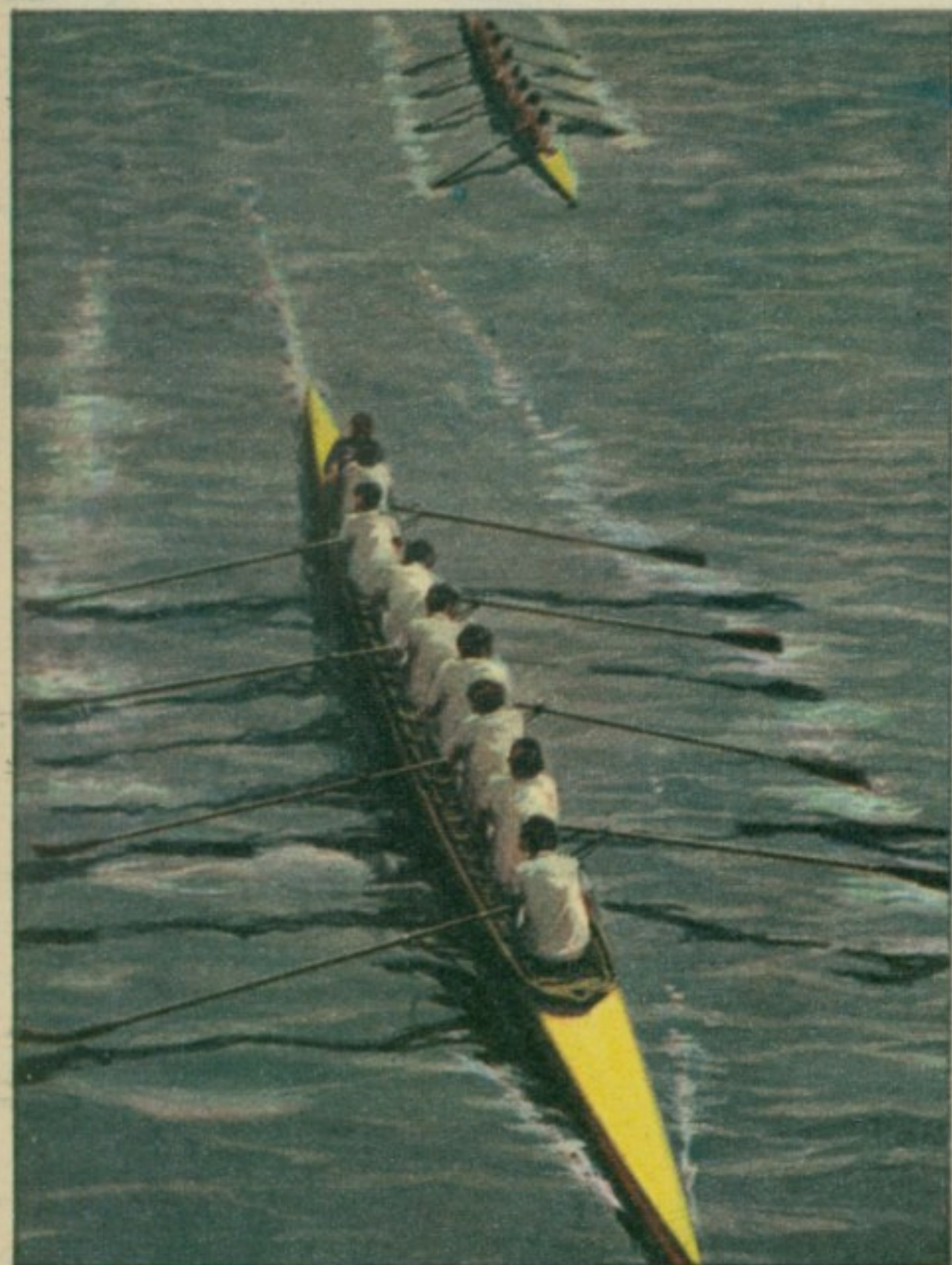
СПОРТОВИ НА ВОДИ

мотонаутика

Све већа производња ванбродских мотора за чамце довела је до новог облика спортских такмичења — **трка моторних чамаца**. Учесници оваквих такмичења, мотонаутичари, специјално су обучени спортисти који поред познавања мотора и њихових максималних могућности морају добро познавати конструкцију својих чамаца. На тренинзима и такмичењима носе специјална одела и, обавезно, појас за спасавање. Данас се трке моторних чамаца, као и у аутомобилизму, одржавају по категоријама, односно, по јачини њихових мотора. Чамци на које се стављају или уграђују мотори грађени су тако да приликом развијања велике брзине клизе по површини воде. Такви чамци се називају **глисерима** и могу бити различитих величина и модела. Такмичења глисера обично се одржавају у **мирним водама**, у троуглу око пловка, бова (слика горе). Поред оваквих трка чамаца у многим земљама, нарочито у САД, као спорт постоји и вожња моторних чамаца по брзим рекама кроз кањоне (слика десно). Она учесницима доноси многа узбуђења.

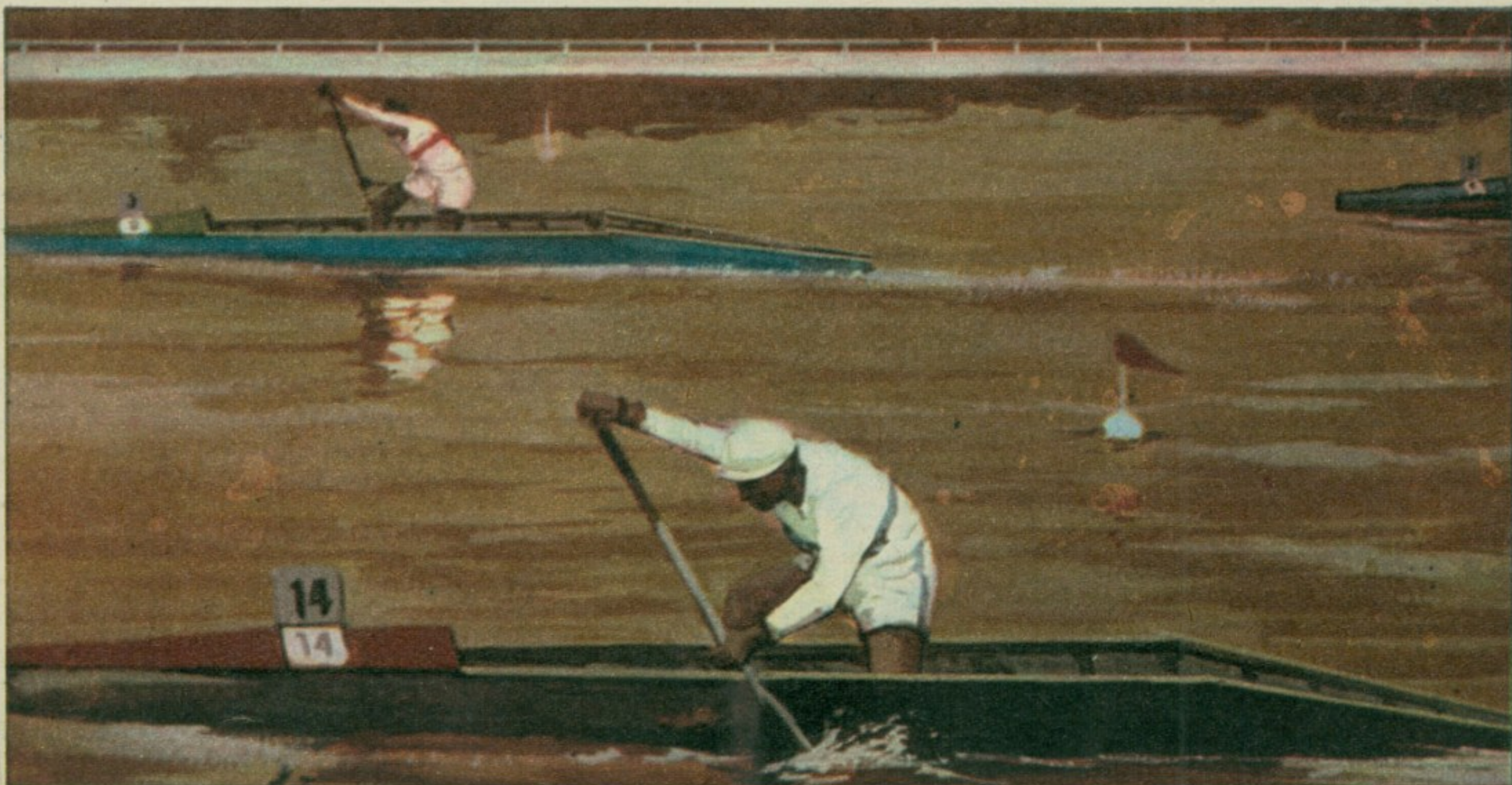
веслање

Веслачи се данас такмиче у чамцима са покретним седиштима и учвршћеним веслима. У скифу (једноседу) и дубл-скулу (двоседу) веслају са по два весла, а у четвороседу (четверцу) и осмоседу (осмерцу) — сл. 1 — који имају још једног члана посаде, кормилара — сл. 2 — само једним. Такмичарска стаза за мушкарце дуга је 2000 м, а за жене 1000 м. Веслање је веома развијено у многим земљама, нарочито у Енглеској.

кајакаштво

Кајак је брзи чамац, једносед или вишесед, од лаког дрвета, обложен гумом или непромочивим платном. Лакши је од обичног спортског чамца а весла су му „дворепа“. На мирним водама такмичења се одржавају у крутим кајацима на стазама од 500, 1000 или 10.000 м, а такмичења на дивљим водама (сл. 1) у склопним кајацима, у спуту и кајак-слалому. Чамци слични кајацима су кануи. Тежи су и шири од кајака а такмичари у њима не седе него клече док веслају (сл. 2). Данас у Југославији постоје 92 друштва која се баве кајакашвом. Прва кајакашка организација формирана је у Лондону 1866. а код нас, у Загребу, 1931.

ВЕЛИКЕ МИСТЕРИЈЕ ПРОШЛОСТИ

није помогла да се ништа са-
зна.

Европом су почеле да кру-
же свакојаке гласине: да се
Бетхерст удавио; да га је
убио његов собар; да су га
смакли Наполеоновим цари-
ници; да је сам себи одузео
живот у наступу лудила. На
равно, све ове „информа-
ције“ биле су измишљене.

Наполеонова царска реч

А онда је, из ведре не-
ба, у подруму породице
Шмит у Перлебергу прона-
ђена сива Бетхерстова бун-
да постављена љубичастим
сомотом. Госпођа Шмит је
тврдила да је бунду нашла
у поштанској станици и по-
клонила је свом сину Августу,
човеку веома сумњивог понашања.
Август Шмит одмах је ухапшен.
Међутим, Шмитовима ништа није мо-
гло да се докаже па су мајка
и син осуђени на по 8 не-
деља затвора — због крађе
бунде!

Леди Бетхерст, очајна
због мужевљевог нестанка,
обратила се лично Наполео-
ну. Он јој је дао своју
царску реч да о нестанку
њеног супруга зна, као и
цео свет, само из новина.
Леди Бетхерст му ипак ни
је поверовала. Трезвенијим
људима је, међутим, било
јасно да Наполеон по свој
прилици нема никакве везе
с овом афером. Бетхерста
цар није лично познавао а
његовим убиством не би до
био ништа. Рат је увелико
био завршен а нада да ди-
пломата носи нека за Фран-
цуску важна поверљива до-
кумента била је сасвим
мала. Осим тога, Бетхерст
је био само пион своје вла-
де и њему се светити за рат
није имало никаквог смис-
ла. Породица је ипак оста-
ла убеђена да је Бенцамен
Бетхерст ликвидиран по им-
ператоровом наређењу.

Четрдесет три године кас-
није, приликом рушења јед-
не куће у близини крчме
„Код белог лабуда“ у Перле-
бергу, нађен је људски кос-
тур испод каменог прага
штале. На потиљку лобање
видео се прелом као да је
покојника неко ударио не-
чим тешким по глави. Кућа
у којој је нађен припадала је
у време Бетхерстовог борав-
ка у Перлебергу Хансу Крис-
тијану Мертенсу, келнеру
„Код белог лабуда“. После
толико година није било мо-
гуће утврдити да ли је кос-
тур Бетхерстов и тајна њего-
вог нестанка није никада раз-
јашњена.

Д. Е.

ТАЈНА БЕЛОГ ЛАБУДА

**ПРИЛИКОМ РУШЕЊА ЈЕДНЕ КУЋЕ У ПЕРЛЕБЕРГУ
1852. ГОДИНЕ ПРОНАЂЕН ЈЕ ИСПОД КАМЕНОГ
ПРАГА ЉУДСКИ КОСТУР. ПРИЧЕ О НЕСТАНКУ
ЛОРДА БЕТХЕРСТА ПОНОВО СУ ОЖИВЕЛЕ**

Бенцамен Бетхерст био
је дипломата од кари-
јере: са мање од 20
година налазио се на поло-
жају секретара енглеског по-
сланства у Ливорну а 1809.
поверена му је веома важна
мисија у Бечу на двору аус-
тријског цара. Бетхерст, бли-
зак рођак министра спољ-
них послова Велике Британи-
је, послат је да као специјал-
ни изасланик британске вла-
де увери Аустрију да ће је
Енглеска помагати уколико
зарати с Наполеоном Бона-
партом. Наполеон је у то
време био заузет освајањем
Шпаније и рат на више
фронта никако му није
ишао у рачун.

Аустрија је заиста послу-
шала енглеског тајног иза-
сланика и њене трупе преш-
ле су границу на 4 места.
Али, само неколико месеци
касније потписан је између
Француске и Аустрије шен-
брунски мир у Бечу. Бет-
херстова мисија више није
имала смисла али је он жи-
вео у убеђењу да ће му се
Наполеон I кад-тад осветити
због рата у коме је био по-
средник.

Под лажним именом

Бетхерстов страх претво-
рио се у панику кад је дош-
ло време да се врати кући
у Лондон. Да би некако
заварао траг Наполеоновим
шпијунима — енглески ди-
пломата био је убеђен да
га он, у стопу прате — од-
лучио је да не путује бро-
дом преко Трста и Малте
већ поштанским кочијама
кроз Немачку преко Берли-

на. Са собом је повео само
личног секретара и собара.
Ради веће сигурности узео
је име Кох и представљао се
као трговац док је секретар
путовао под лажним именом
Фишер Бетхерст је при-
руци имао и два пиштоља
од којих се није раздвајао
ни дању ни ноћу.

Око подне 25. новембра
Бетхерст је у својој кочији
с изнајмљеним поштанским
коњима и кочијашем стигао
у Перлеберг на путу из
Берлина за Хамбург. Кочија
ша је послао у поштанску
станицу да замени коње а
сам је одсео у крчми „Код
белог лабуда“ стотинак ме-
тара даље. Није намеравао
да преноћи већ само да се
одмори до мрака. Део пута
до следеће постаје у Ленце-
ну био је нарочито опасан
јер је водио уз реку Елбу
и Саксонију где је врвело
од Француза.

Чим је завршио ручак,
Бетхерст је отишао код
заповедника војске у Перле-
бергу капетана Клицинга.
Њему је у поверењу рекао
да путује у Хамбург и, по
што оправдано сумња да му
раде о глави, молио да му
се додели стража која ће
га чувати док је у гостиони-
ци јер, опет из оправданих
разлога, не може да крене
пре мрака. Капетан је био

уверен да дипломата прете-
рује али му је ипак дао не-
колико војника.

У 7 сати увече Бетхерст је
отпустио стражаре а крч-
мару рекао да коњи буду
спремни за 9 часова. Затим
се повукао у своју собу где
је нешто писао и спаљивао
нека документа. Тачно у
9 сати, већ је увелико био
мрак, изашао је Бетхерст,
одевен у сиве панталоне и
фрак и сиву бунду постав-
љену љубичастим сомотом,
пред врата крчме. Запрега
је већ чекала. Ту је мало
гледао како слуге утовару-
ју пртљаг а затим пришао
коњима да их помилује. Од
тога тренутка више га нико
никада није видео!

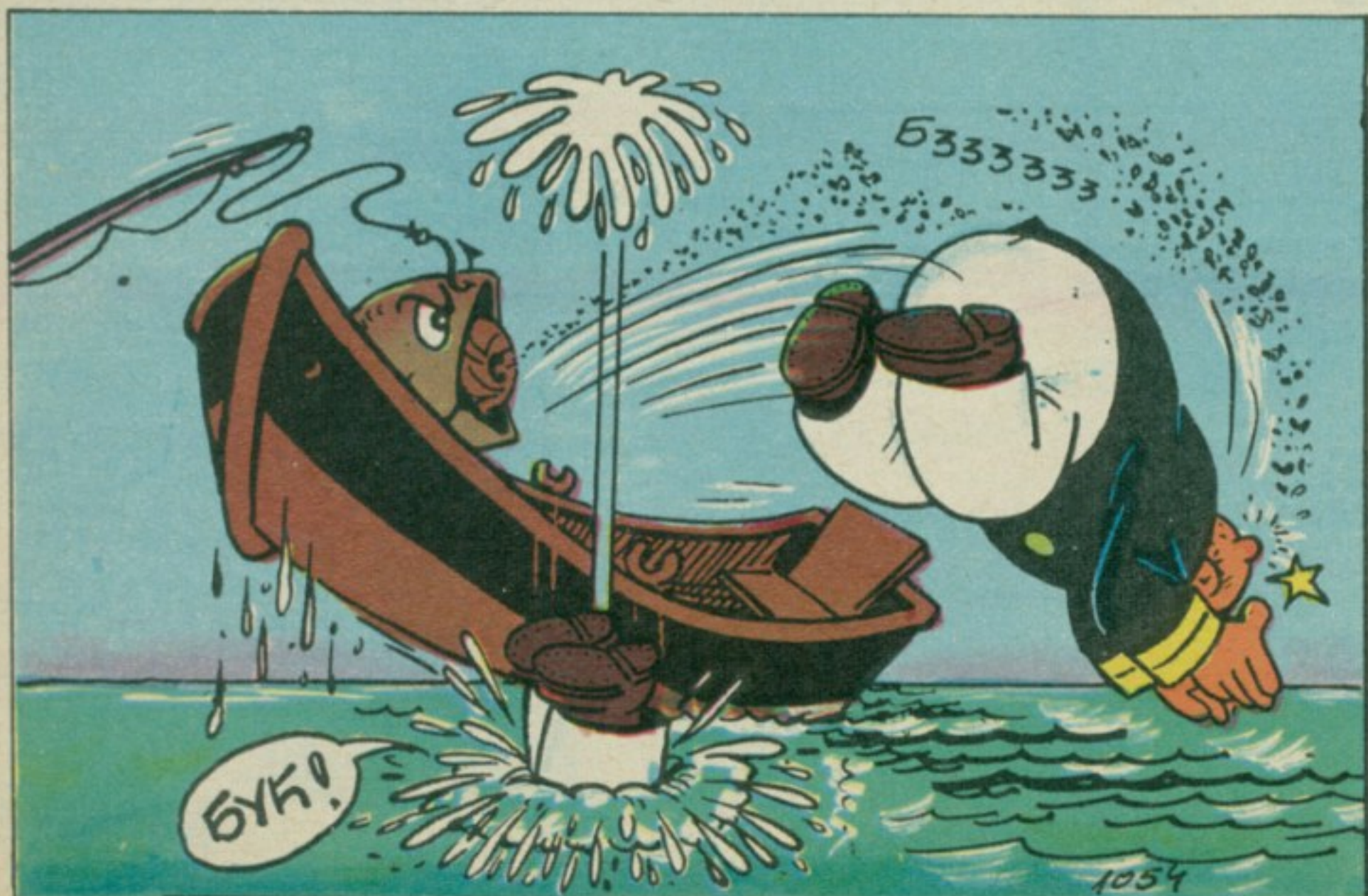
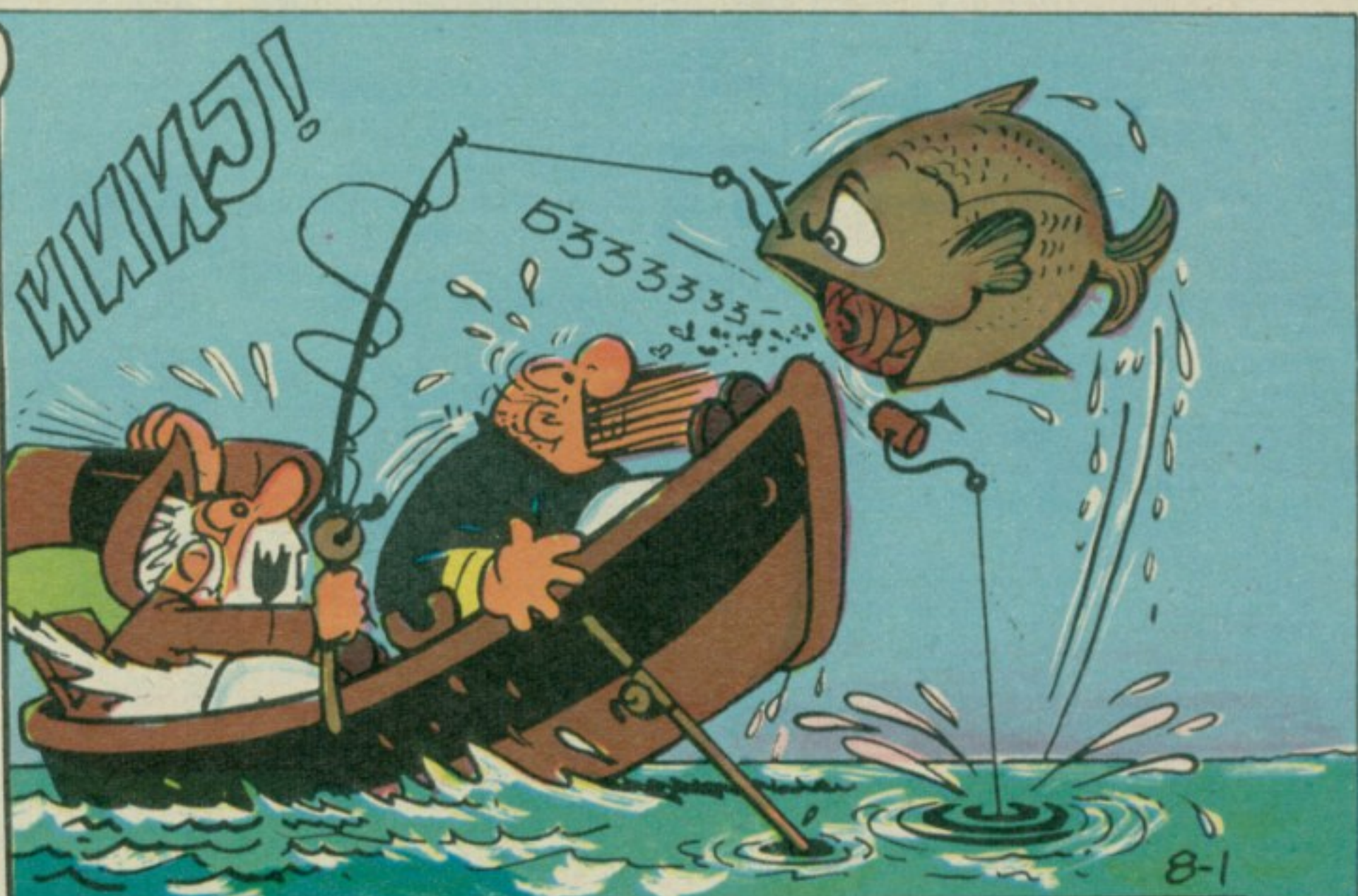
Истрага је запела

За то време слуге су,
под светлошћу фењера из-
над врата гостионице и кочи-
јашеве чкиљаве петролејке,
утовариле кофере и ковче-
ге, секретар Фишер платио
је крчмару рачун. Келнер и
собари изишли су на улицу
да поздраве богатог госта на
дајући се напојници. Фишер
се нестрпљиво премештао с
ноге на ногу јер је почео да
дува хладан ветар. Сви су
чекали да се појави госпо-
дин Бетхерст.

Али, њега нигде није би-
ло. Потражили су га на спра-
ту мислећи да је скокнуо
до своје собе. Нису га наш-
ли. Онда су викали, звали га
по имену, прегледали дво-
риште. Све узалуд. Тада је
Фишеру пало на ум да је
можда његов господар оти-
шао код капетана Клицинга
да затражи оружану прат-
њу. Пожурили су у тврђаву
где су сазнали да се Бет-
херст тамо није појављивао.

Ствар је у своје руке узео
Клицинг сетивши се страха
енглеског дипломате. Запле-
нио је кочију и пртљаг не-
сталог, одјурio у гостиони-
цу и наредио детаљан пре-
трес од подрума до тавана.
Без икаквих резултата. Сут-
радан је испитано корито
речице Штепниц. Ништа ни-
је нађено. Употребљени су
пси трагачи, испитани сви
бунари, прекопане баште.
Опет ништа. Ту је истрага
запела.

Чим је објављена вест о
тајанственом нестанку Бен-
цамена Бетхерста, британ-
ска влада понудила је за
оно време огромну суму
од 1000 фунти ономе ко
пронађе леш или помогне
да се случај расветли. Бет-
херстова породица обећала
је још 1000 фунти а пруски
кнез Фридрих 100 златника.
Ни ова баснословна сума

ВЕЛИКИ НАГРАД

ЗА НАЈТЕЖА ПИТАЊА ДОЗВОЉЕНО ЈЕ ТРАЖИТИ ПОМОЋ

1

ЕЛИОТА НЕСА, ГЛАВНОГ ЈУНАКА ПОПУЛАРНЕ ТВ СЕРИЈЕ „НЕСАЛОМИВИ“, ИГРА ГЛУМАЦ КОЈИ СЕ ПРЕЗИВА:

- Смит
- Симпсон
- Стак

6

ЖЕНСКА НАРОДНА НОШЊА:

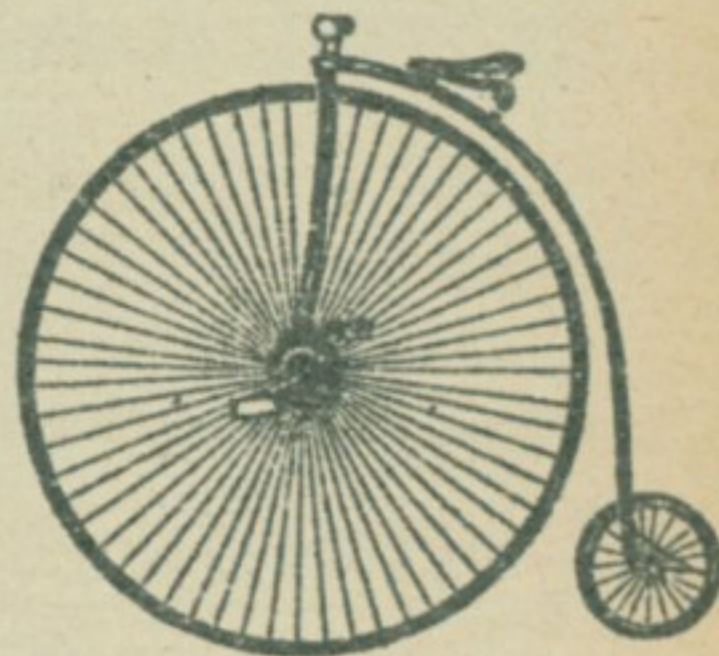
- Шпаније
- Грчке
- Турске

9

ПРЕДСЕДНИК КИПРА ЗОВЕ СЕ:

- Минтоф
- Макариос
- Макијавели

12

КАКО СЕ ЗОВЕ ОВАЈ ПРЕТЕЧА БИЦИКЛА:

- тандем
- велосипед
- трицикл

2

ПЛАНИНА У ЧИЈЕМ СЕ ПОДНОЖЈУ НАЛАЗИ МАКАРСКА ЗОВЕ СЕ:

- Биоково
- Бјелашница
- Бјеласица

4

ГЛУМИЦА НА СЛИЦИ ЈЕ:

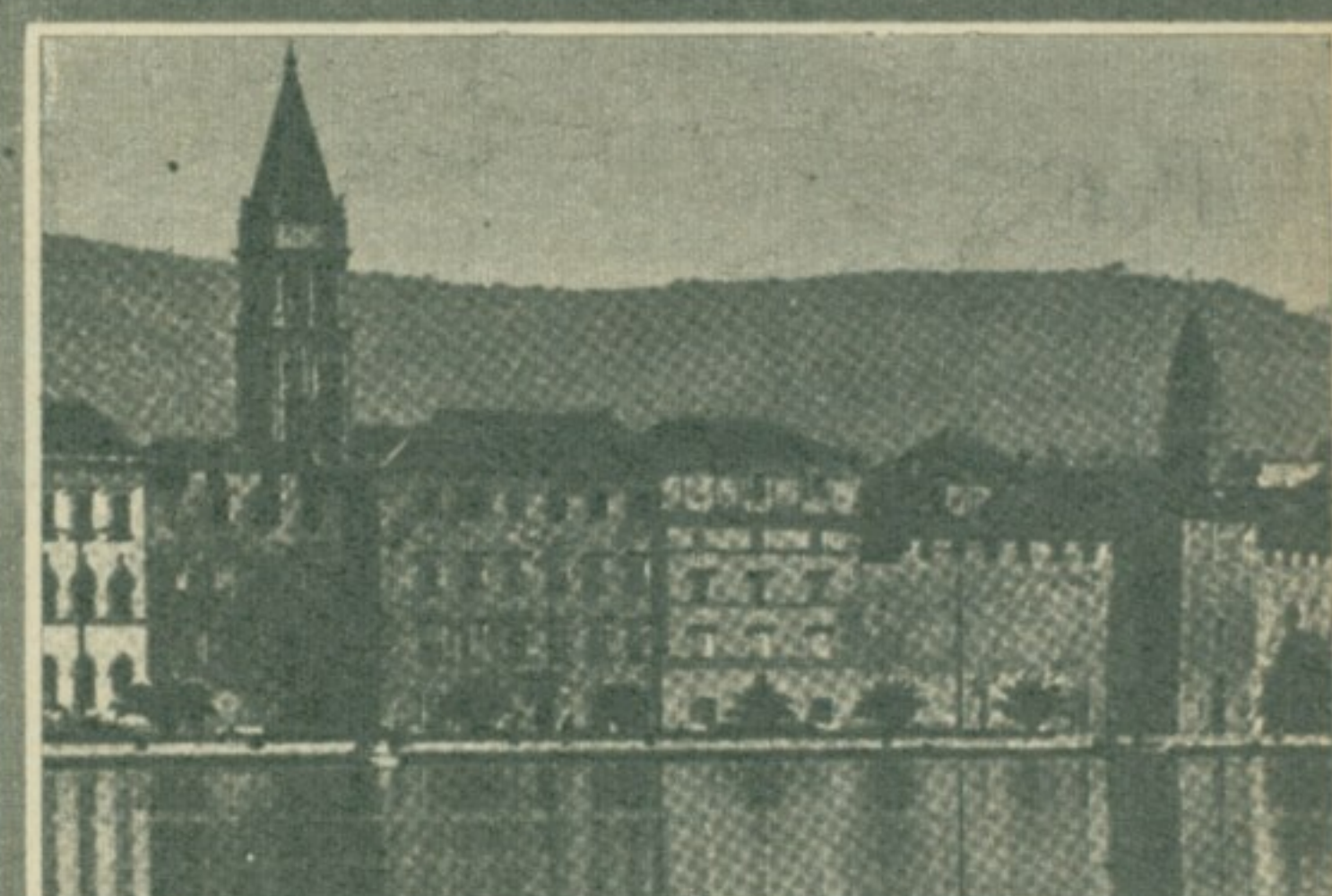
- Ани Жирардо
- Катрин Денев
- Жана Моро

7

НА ВИЉУШЦИ СУ:

- шпагети
- пируете
- касете

10

КОЈИ ЈЕ ОВО ГРАД:

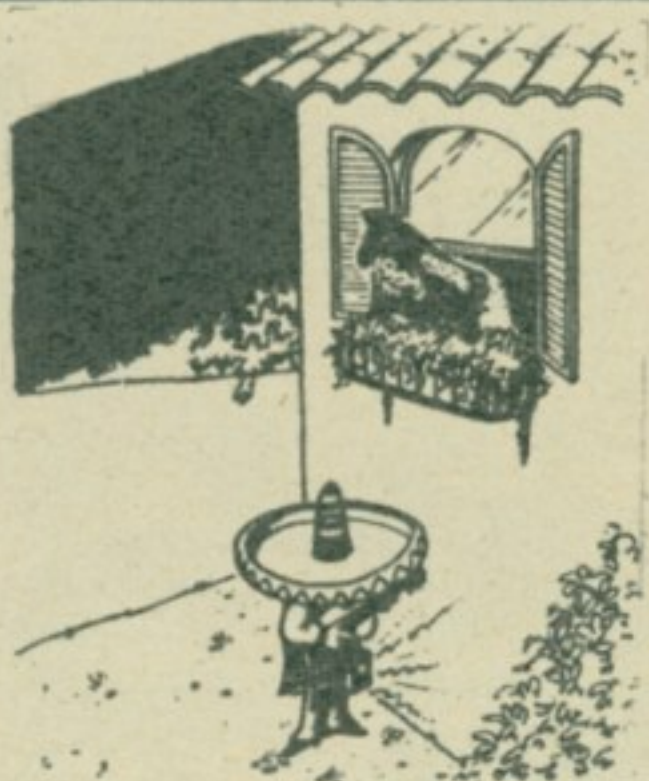
- Трогир
- Скопље
- Нови Сад

3

ЕЛЕГАНТНИ КОЊ ЈЕ УПРЕГНУТ У:

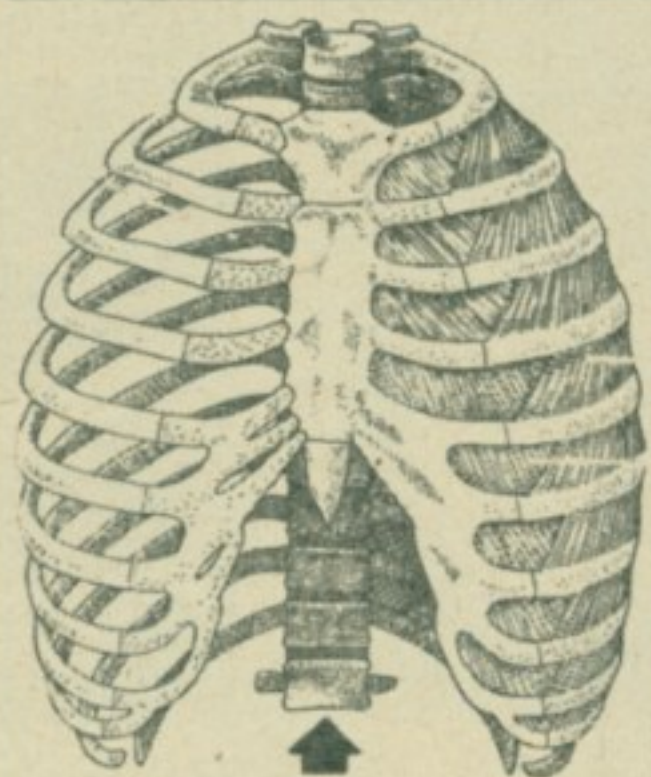
- тајиге
- фијакер
- чезе

5

НАЧИН НА КОЈИ ОВАЈ МЛАДИЋ ИЗЈАВЉУЈЕ ЉУБАВ ДЕВОЈЦИ ЗОВЕ СЕ:

- променада
- серенада
- колонада

8

ДЕО ГРУДНОГ КОША ПОКАЗАН СТРЕЛИЦОМ ЈЕ:

- ребро
- кичмени стуб
- грудна кост

11

НОВЧАНИЦА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ ЧИЈА СЕ ОСНОВНА ВАЛУТА ЗОВЕ:

- долар
- марка
- фунта

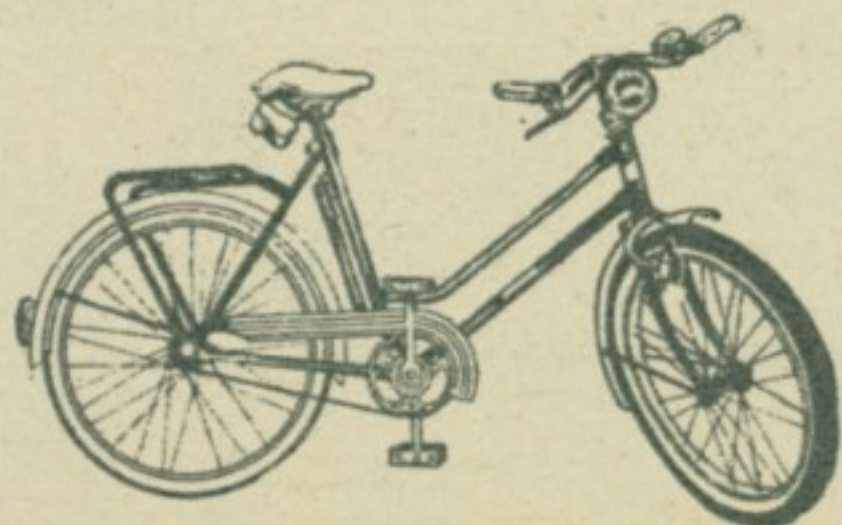
13

МАЧКЕ СУ ПО ПРАВИЛУ ПРИЈАТЕЉИ ПТИЦА:

- да
- не

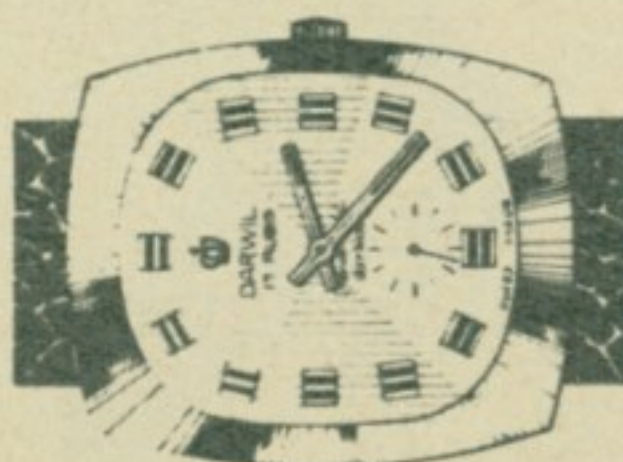
НАГРАДЕ

1.

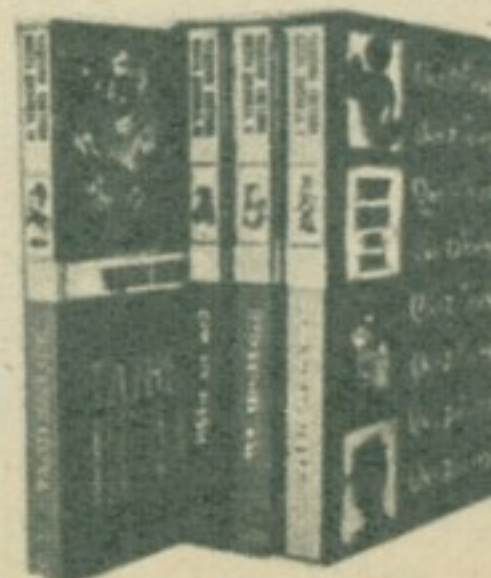
БИЦИКЛ »БИСЕР«

2.

CAT DARWIL

3.

КОМПЛЕТ КЊИГА: ЧУДЕСНИ СВЕТОВИ ВОЛТА ДИЗНИЈА

ИИ КВИЗ

ОД СУСЕДА И УКУЋАНА!

ПРАВИЛА КВИЗА

1. За свако питање дата су 3 или 2 одговора од којих је један тачан, или није дат ниједан одговор.
2. Тачан одговор на свако питање напишите на купону.
3. Купон с одговором залепите на дописницу и пошаљите ПОЛИТИКИНОМ ЗАБАВНИКУ, 11001 Београд, п. фах 124. Купон треба да стигне у ЗАБАВНИК најдаље до 5. априла ове године.

14

КРЗНО У КОЈЕ
ЈЕ ОБУЧЕНА
ОВА ДАМА
НЕКАД ЈЕ БИЛО
НА ЛЕЋИМА:

- лабра
- тигра
- леопарда

18

ОБОЈЕНИ ДЕО
ОКА СЕ ЗОВЕ:

- дужица
- зеница
- беоњача

23

„СПОРТИСТ“ НА
ЦРТЕЖУ ИГРА:

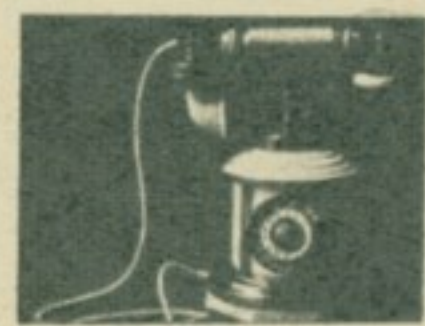
- безбол
- крикет
- голф

27

ШТА СЕ ПРЕ
ИСПРЖИ КАД
СЕ ПЕЧЕ „ЈАЈЕ
НА ОКО“

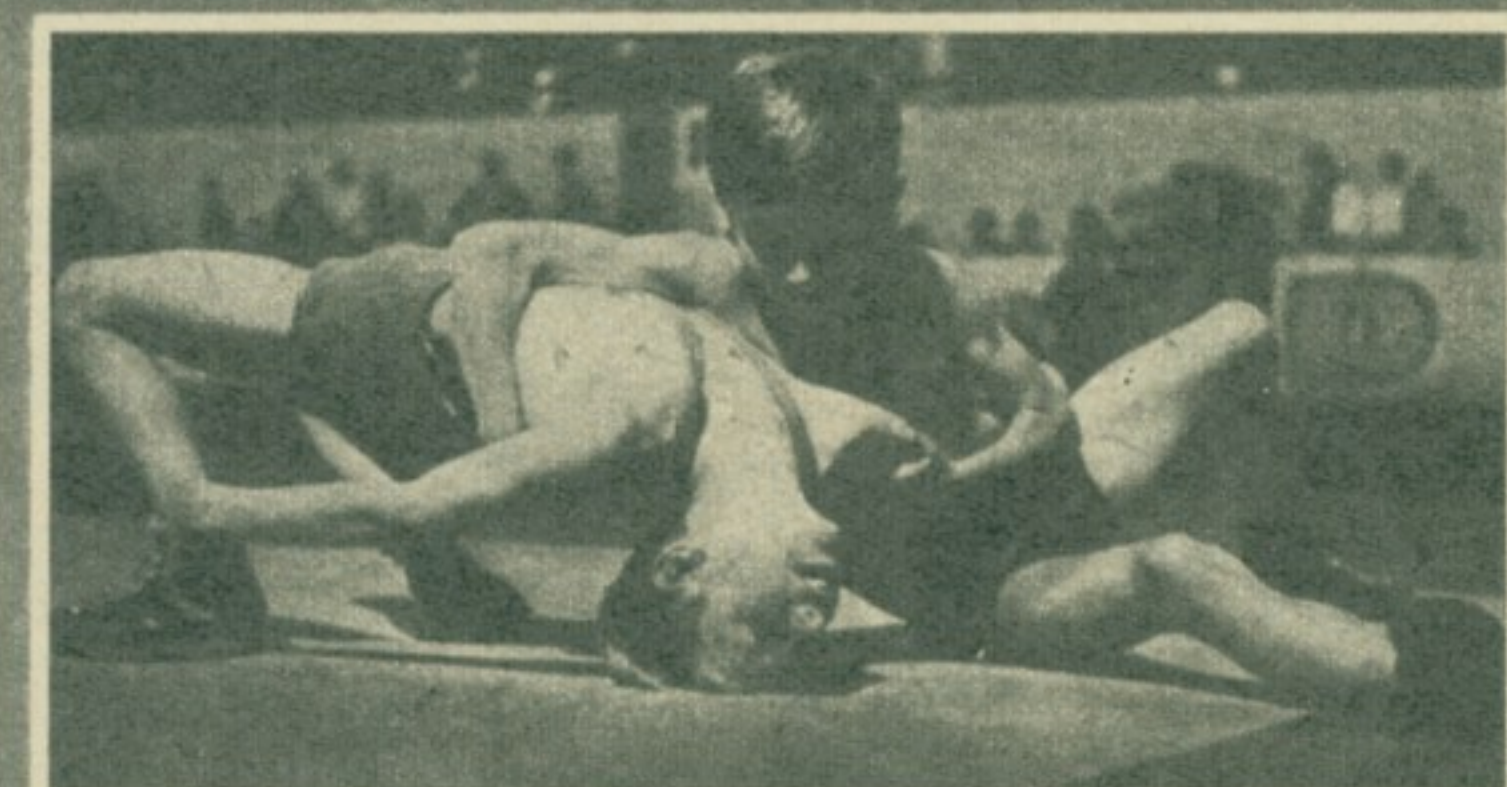
- беланце
- жуманце
- истовремено

29

ПРОНАЛАЗАЧ
ТЕЛЕФОНА
ЗВАО СЕ:

- Бел
- Едисон
- Ват

19

ПОЛОЖАЈ У КОМЕ СЕ НАЛАЗИ ДЕЧАК (ЛЕ-
ВО) ЗОВЕ СЕ У РВАЊУ

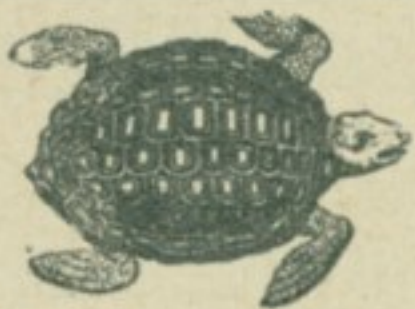
- клинч
- мост
- нелзон

15

ШЕШИР
НА СЛИЦИ ЈЕ:

- полуцилиндар
- качкет
- цилиндар

20

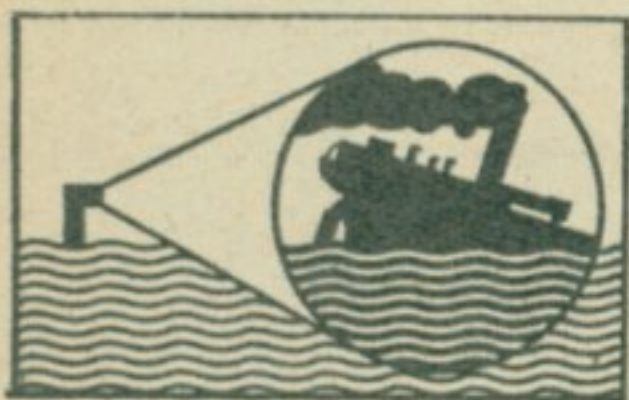
— ДА ЛИ
КОРЊАЧА ИМА
РЕП:

- да
- не

24

У КОМ ГРАДУ
СЕ НАЛАЗИ
ФАБРИКА АУТО-
МОБИЛА ЧИЈИ
ЈЕ ОВО ЗНАК:

- Прибоју
- Марибору
- Копру

16

СПРАВА
ПОМОЋУ КОЈЕ
СЕ ИЗ ПОДМОР-
НИЦЕ ОСМАТРА
ПОВРШИНА
ВОДЕ ЈЕ:

- стетоскоп
- синемаскоп
- перископ

Моја мила Боко, невесто
Јадрана,
Прекивена небом к'о од
плаве свиле,
Љепша си од своје
Приморкиње виле
И свијетлија си од њеног
ћердана.

21

КОЈИ ЈЕ ЈУГО-
СЛОВЕНСКИ ПЕ-
СНИК НАПИСАО
ГОРЊЕ
СТИХОВЕ:

- Дучић
- Његош
- Шантић

25

ИМЕ НАШЕ
ПЕВАЧИЦЕ
ЈУРКОВИЋ ЈЕ:

- Оливера
- Аница
- Бети

17

ДА ЛИ НА
СВЕТУ ИМА
ВИШЕ ЉУДИ
БЕЛЕ ИЛИ НЕКЕ
ДРУГЕ БОЈЕ
КОЖЕ:

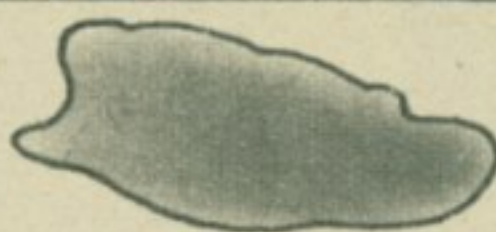
- беле
- друге

22

„БЕБА“
НА СЛИЦИ ЈЕ У
СТВАРИ:

- прасе
- теле
- јагње

26

КАКО СЕ ЗОВЕ
ОСТРВО НА
ЈАДРАНУ ЧИЈИ
СЕ ОБРИСИ
ВИДЕ НА
ЦРТЕЖУ:

- Крк
- Вис
- Брач

30

ВЕШТИНА
„ЧИТАЊА
СУДБИНЕ“
ИЗ ДЛАНА
ЗОВЕ СЕ:

- астрологија
- хиромантија
- акупунктура

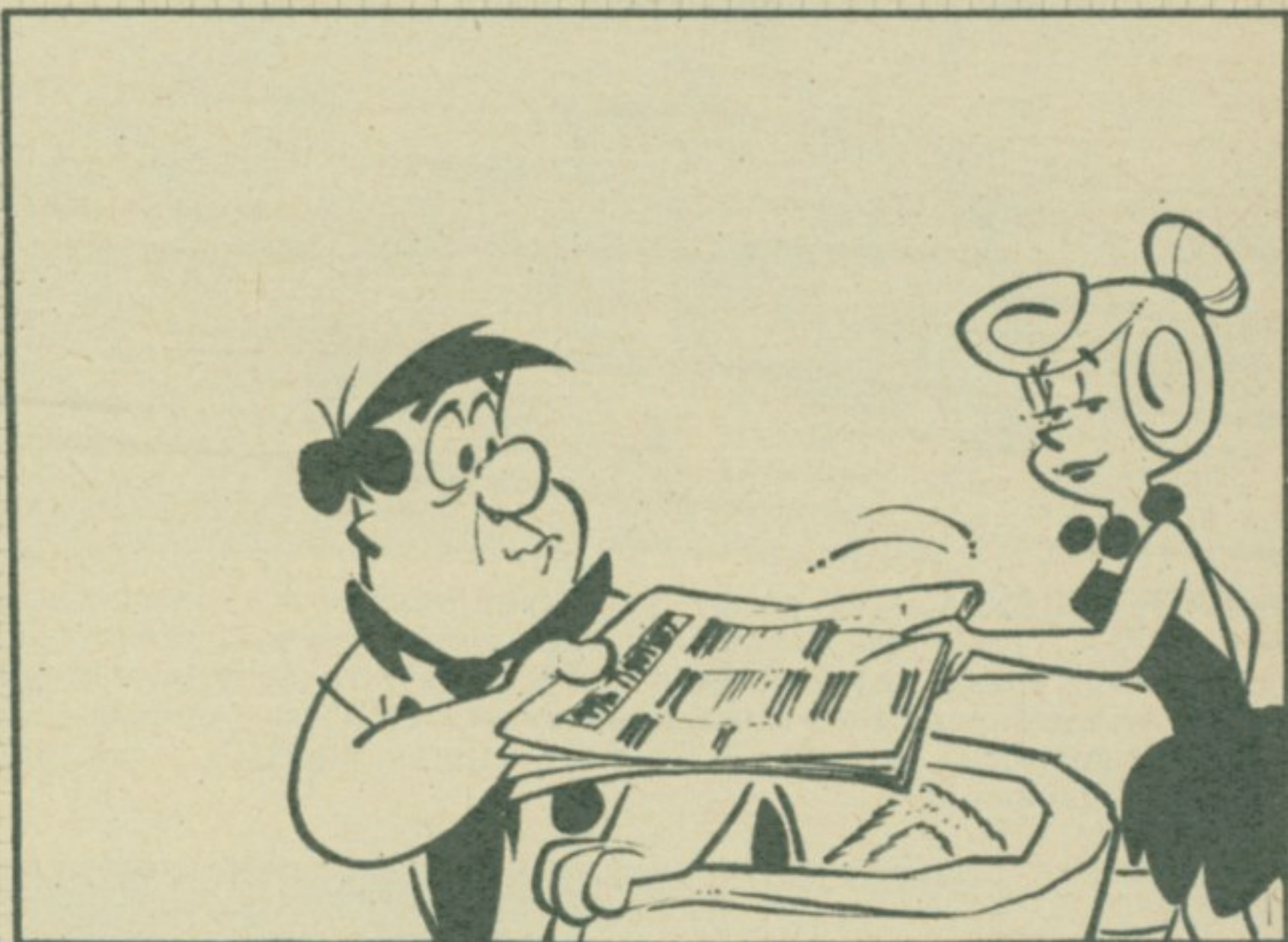
1	16
2	17
3	18
4	19
5	20
6	21
7	22
8	23
9	24
10	25
11	26
12	27
13	28
14	29
15	30

ПОПУНИ, ИЗРЕЖИ, ЗАЛЕПИ НА ДОПИСНИЦУ И

ПОШАЉИ ПОЛИТИКИНОМ ЗАБАВНИКУ 11001 БЕОГРАД, МАКЕДОНСКА 29.

ЦРНА БРАДА И ИНДИЈАНЦИ

БЕНЦАМИН ФРАНКЛИН

ПЕТНАЕСТО ДЕТЕ — Када се 17. јануара 1706. у кући сиромашног свештара и сапунџије Џосаје Франклина из Бостона родило петнаесто од седамнаесторо деце, нико није могао да наслути да је тога дана на свет дошао први амерички проналазач, борац за слободу, писац, друштвени радник и издавач првог романа у Новом свету. Малишану су родитељи дали име Бенџамин.

ГОЛФСКА СТРУЈА — Из родитељске куће Бенџамин пешке одлази у Филадельфију. Ту ради као штампар а у доколици проучава природне појаве. Тако први открива да светле боје мање упијају топлоту од тамних, да се узбуркана површина мора може умирити ако се по њој проспе уље. Он је објаснио постанак и кретање Голфске струје, порекло угља, пронашао бифокалне наочаре.

ОТАЦ ГРОМОБРАНА — Једном је Франклин извео сина у поље да пуштају змајеве. Изненада се наоблачило и почело је да сева. Змај је полетео навише у таман облак. Да се не би откинуо, Франклин је за канап везао кључ. Одједном је осетио потрес од електрицитета који је до руке стигао преко канапа и кључа. То је био почетак његовог значајног рада на електрицитету.

ТАЈАНСТВЕНИ ПИСАЦ — У 12. години Бенџамин постаје шегрт у штампарији старијег брата, издавача једног од првих америчких листова. Дању ради а ноћу учи, пише, чита мада је завршио само 2 разреда основне. Неко је ноћу кришом под врата штампарије протурао непотписане чланке који су одмах објављивани. Тек много касније сазнало се да је њихов писац Бенџамин.

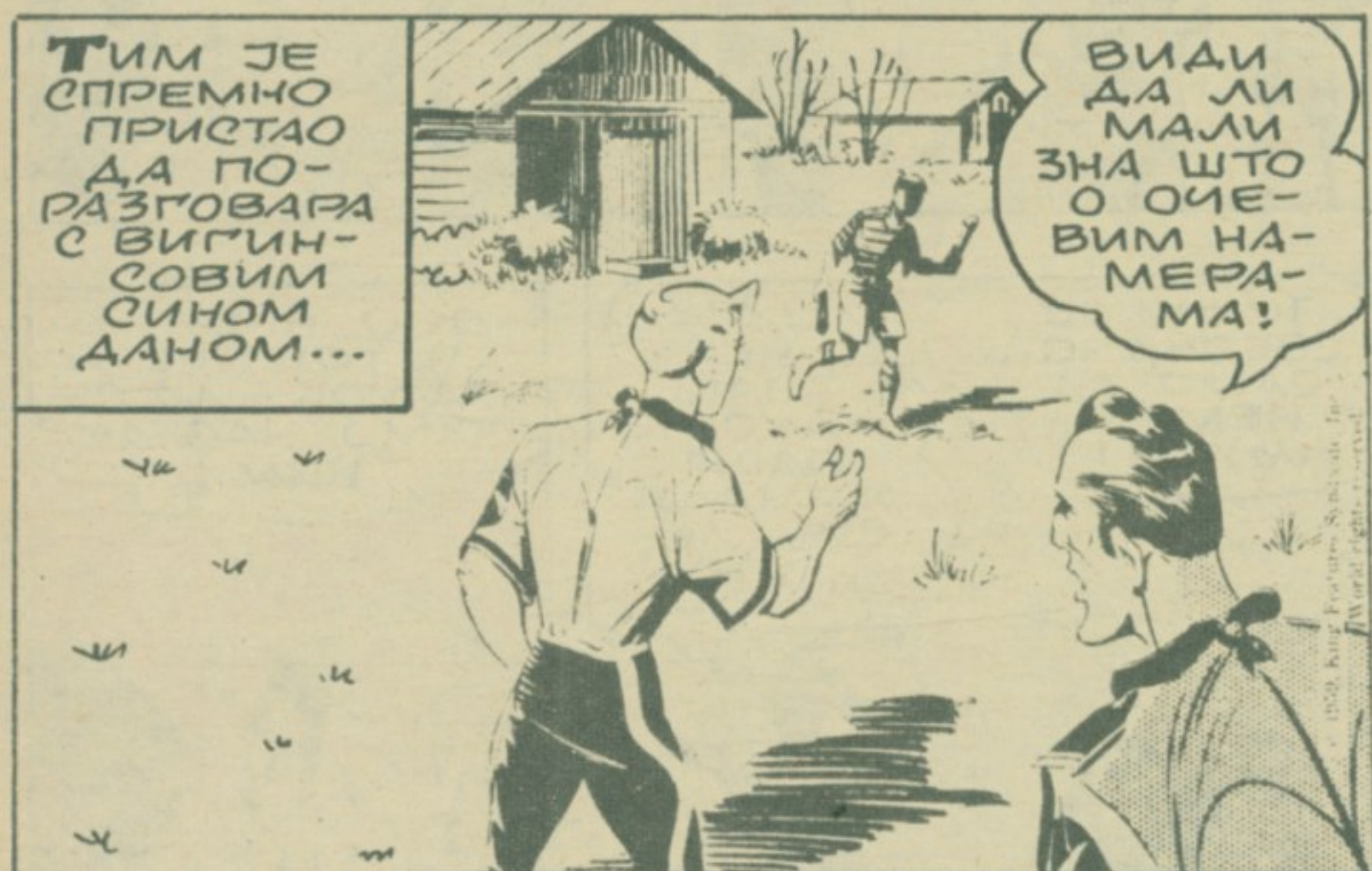
ЗА СЛОБОДУ — Дobar део живота посветио је Франклин борби за ослобођење Америке. Био је дипломатски представник у Енглеској и Француској где је тражио савезнике и прикупљао помоћ за ослободилачки рат. Када је Америка постала независна, учествовао је у изради њеног Устава и закона. Прва библиотека и прво научно друштво у Америци његово су дело.

САМО ШТАМПАР — Франклин је открио да електрицитет тече у једном правцу, његови су термини „негативан“ и „позитиван“ електрични пол као и „електрична батерија“. И поред тога што је стекао светску славу и постао једна од најугледнијих личности Америке, Франклин се читавог живота — а живео је 84 године — потписивао само као Бенџамин Франклин, штампар.

ТИМ ТАЗЛЕР ТВРАДОГЛАВИ ДОСЕЉЕНИК

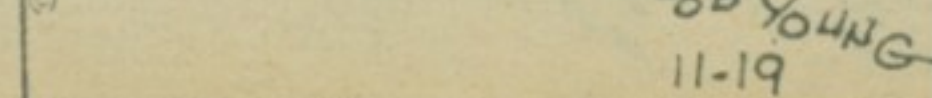
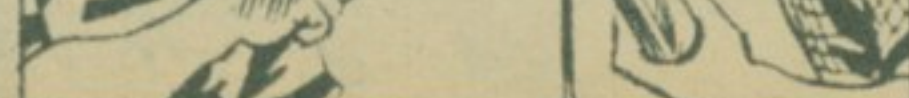

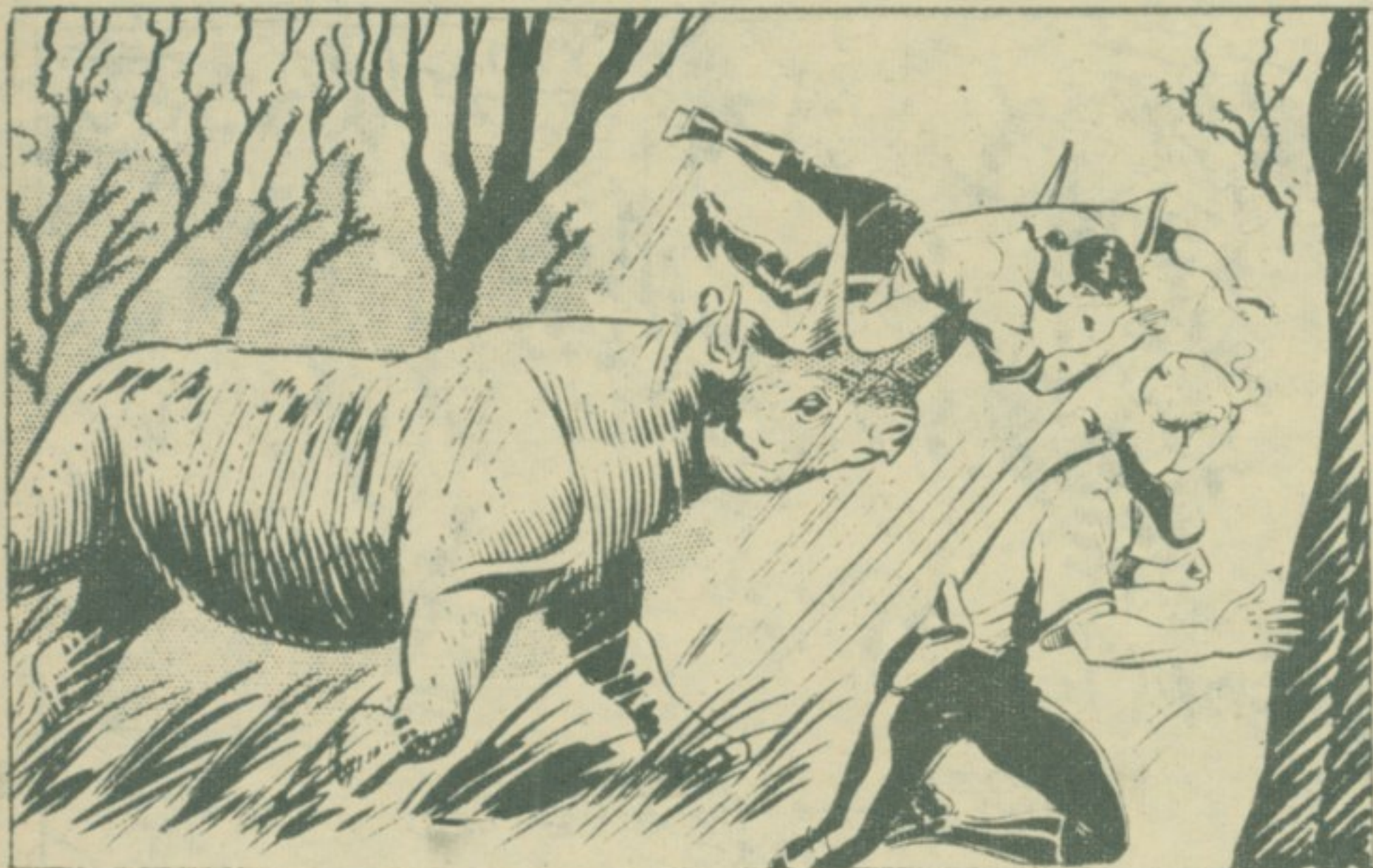

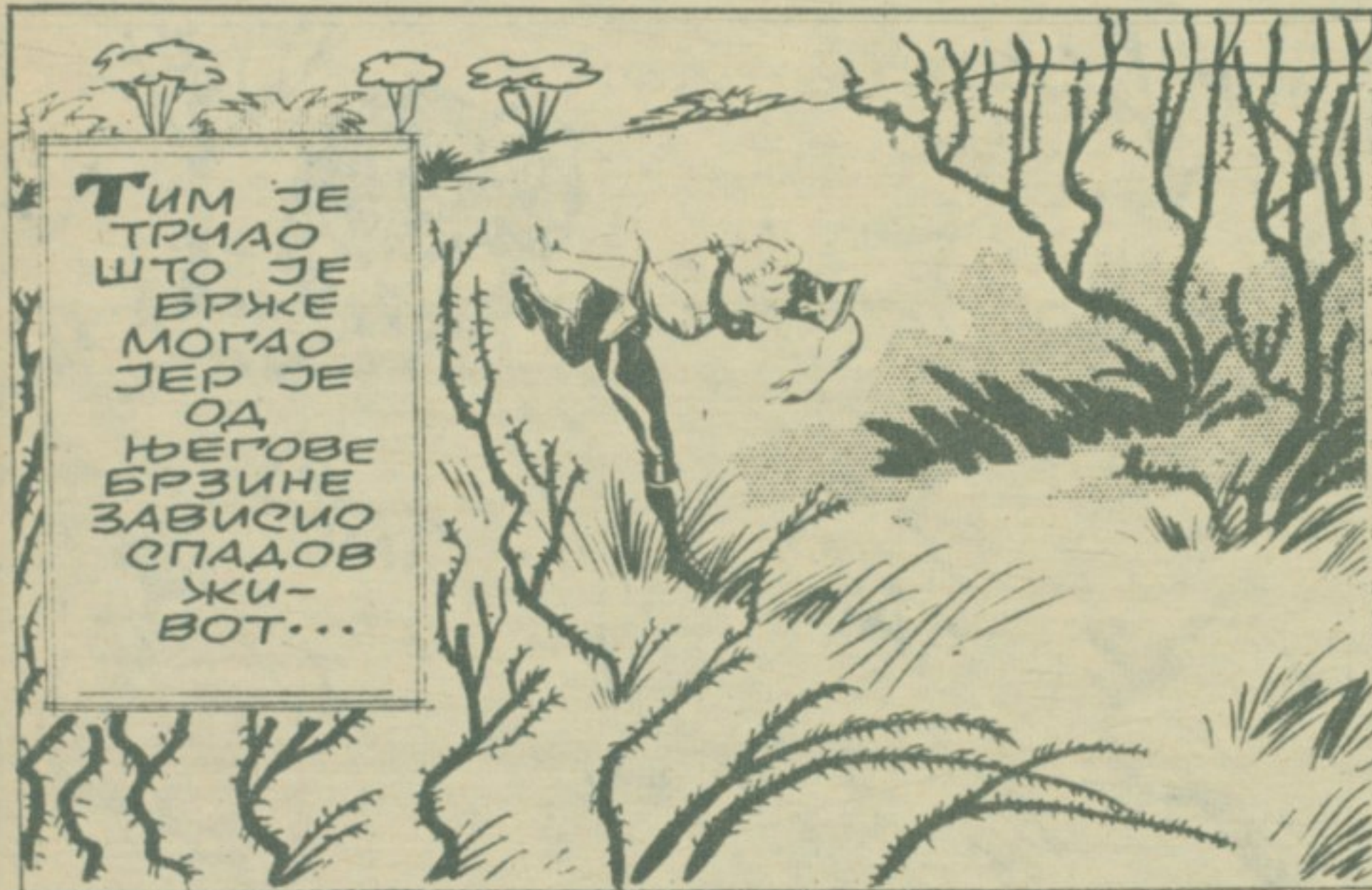

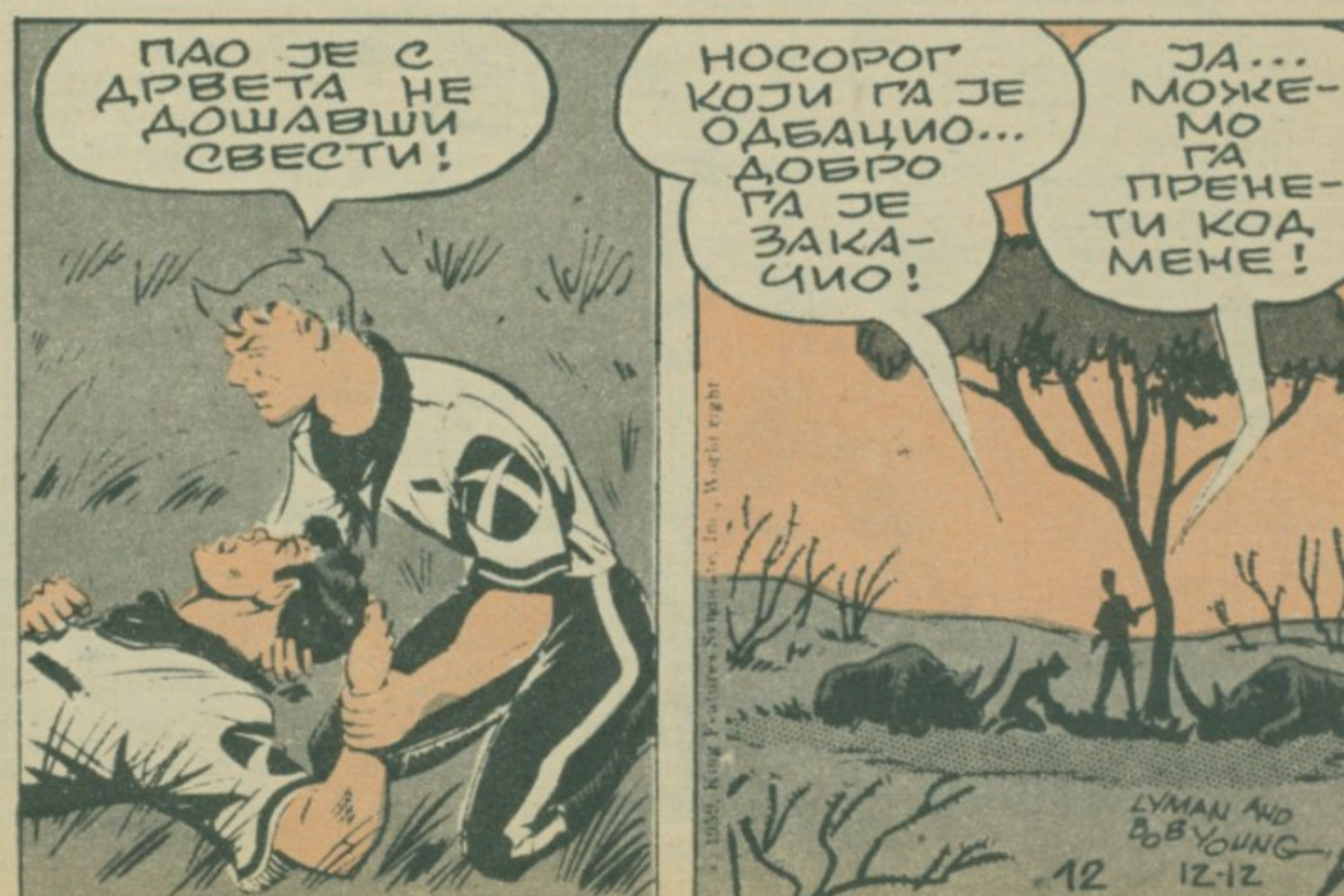

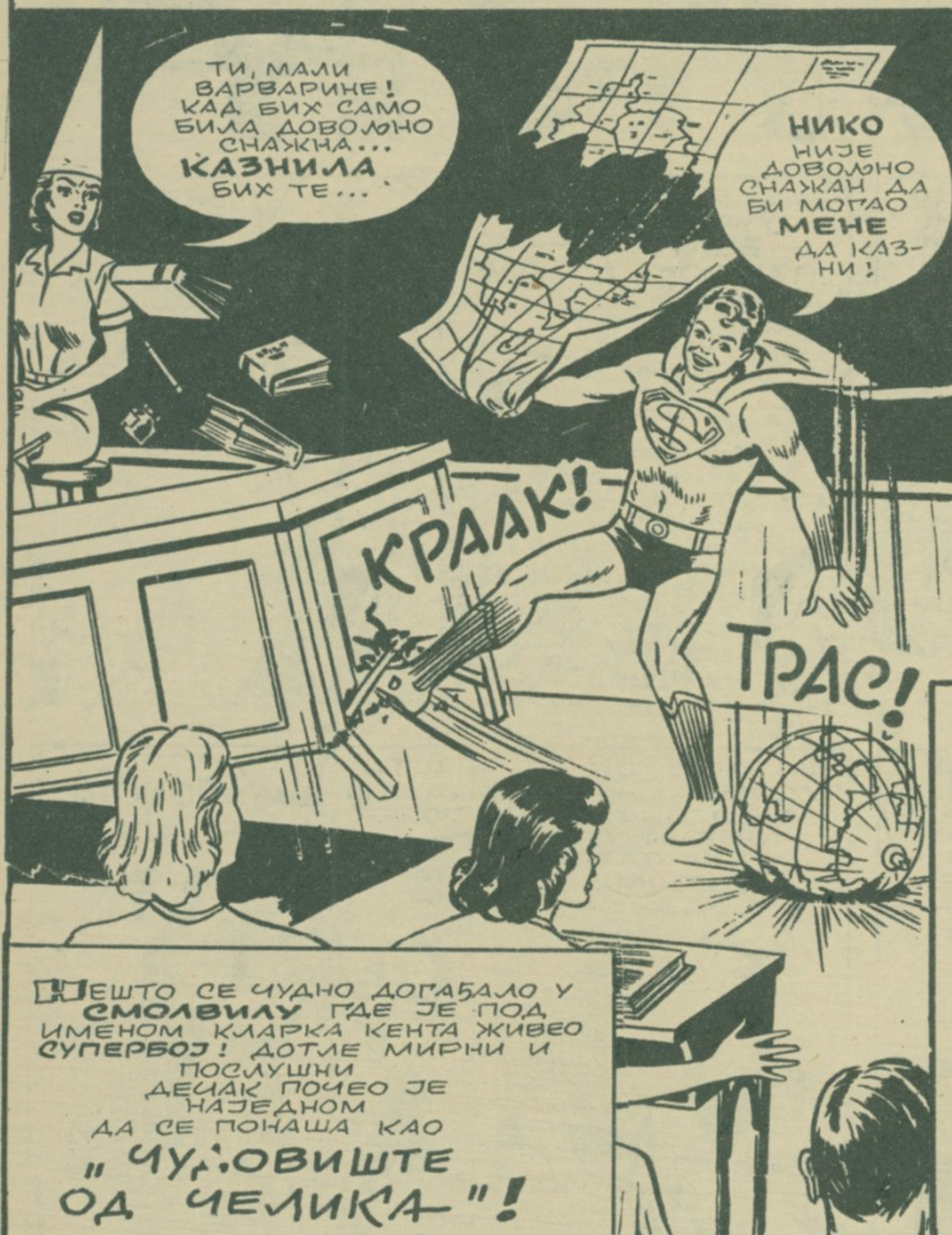

СУПЕРБОЈ

АВАНТУРЕ
СУПЕРМЕНА
ДОК ЈЕ БИО ДЕЧАК

КАО ШТО ВЕЋ СВИ ЗНАЈУ, СУПЕРБОЈА
СУ, КАДА ЈЕ КАО БЕБА БЕЗ РОДИ-
ТЕЉА ДОСПЕО НА ЗЕМЉУ, УСВОЈИЛИ
КЕНТОВИ И ПОДИГЛИ ГА КАО
РОЂЕНОГ СИНА...

КАО ШТО НАМ ЈЕ ВЕК ПОЗНАТО, СУПЕРБОЈ ЈЕ ТОКОМ ГОДИНА ПОСТАО ОПШТИ ЛУБИМАЦ...

УРА ЗА СУПЕРБОЈА!

ТАТА КЕНТ ЈЕ СТАЛНО ПОНАВЉАО СВОМ ПОСИНКУ...

ЧИТАВОГ ЖИВОТА ТРЕБА ДА СЕ БОРИШ ПРОТИВ ЗЛА! ОБЕЋАЈ МИ ТО, СИНЕ!

ОБЕ-
ЋА-
ВАМ!

ГОР ДАНА, КАДА ЈЕ ТАТА КЕНТ УКЉУЧИО РАДИО...

ПРЕКИДАМО ЕМИСИЈУ ЗБОГ ВАЖНОГ САОПШТЕЊА! АСТРОНОМИ ЈАВЉАЈУ ДА СЕ ЗЕМЉИ ПРИВЛИЖАВА НЕПОЗНАТО ТЕЛО! НАШОЈ ПЛАНЕТИ ПРЕТИ ОПАСНОСТ...

ЧУЈЕШ ЛИ ОВО, СИНЕ? ЗНАШ ШТА ТИ ЈЕ ДУЖНОСТ!

ДОК СУ УПЛАШЕНИ ГРАБАНИ ПРАТИЛИ ПОГЛЕДОМ НЕПОЗНАТО ТЕЛО...

ИЗГЛЕДА КАО ТАЊИР... ЛЕТЕЋИ ТАЊИР!

МОЖДА СУ У ЊЕМУ БИЛА С ДРУГЕ ПЛАНЕТЕ!

ОХ! ТО ЈЕ СИГУРНО ИНВАЗИЈА!

У ТОМ ТРЕНУТКУ СА ЗЕМЉЕ ЈЕ УЗЛЕТЕО СУПЕРБОЈ...

МЕНИ СЕ НЕ ЧИНИ ДА ЈЕ ТО СВЕМИРСКА ЛЕТЕЛИЦА!

ОВО МИ ВИШЕ ЛИЧИ НА КОМАД СТЕНЕ... НА МЕТЕОРИТ!

ТАКО! ОПАСНОСТ ЈЕ ОТКЉОЊЕНА! ОХ! СТЕНА ЈЕ БИЛА ПОКРИВЕНА МЕТЕОРИТСКОМ ПРАШИНОМ... ИСПОД КОЈЕ СЕ ВИДЕЛА ЦРВЕНА БОЈА!

ШТА ЈЕ САД ОВО? ЧИТАВО ТЕЛО МЕ НЕКАКО ЧУДНО СВРБИ! КАКО ЈЕ ТО МОГУЋЕ КАД САМ ЈА НЕРАЊИВ?!

СУПЕРБОЈ ЈЕ ПРВИ ПУТ БИО ИЗЛОЖЕН ДЕЈСТВУ ЦРВЕНОГ КРИПТОНИТА И НИЈЕ ЗНАО ЗА ЊЕГОВЕ КАСНИЈЕ ПОСЛЕДИЦЕ...

КАД СЕ СУПЕРБОЈ ВРАТИО КУЋИ...

ОХ, СИНЕ! ТОЛИКО СЕ ПОНОСИМО ТОВОМ!

САЧУВАЈ ПОХВАЛЕ ЗА КАСНИЈЕ! НА РАДИЈУ ЈАВЉАЈУ О НОВОЈ ОПАСНОСТИ!

У РОБИЈАШНИЦИ НА ОСТРВУ АЛКАТРАЗ ДОШЛО ЈЕ ДО ПОБУНЕ ЗАТВОРЕНИКА КОЈИ СУ СЕ ДОКОПАЛИ ОРУЖЈА И ОТЕРАЛИ СТРАЖАРЕ СА ОСТРВА...

ЈАДНИ
КЕНТОВИ!
ОНИ НИСУ
ЗНАЛИ ДА ЈЕ
ТО ЗАКАСНЕЛО
ДЕЈСТВО
ЦРВЕНОГ
КРИПТОНИТА...

КАКВЕ СУ
ОВО СПЛАЧИНЕ?
ДОСТА МИ ЈЕ
ТОГ ЗЕЛЕ-
НИША!

АЛИ, СИНЕ...
ТИ СИ ВОЛЕО
КАКО ЈА
КУВАМ...

ЕВО ШТА МИ-
СЛИМ О ТВОМ
КУВАЊУ!

ДОСТА ЈЕ,
БАЛАВЧЕ!
МОЖЕШ ТИ
СТО ПУТА
БИТИ СУПЕР-
БОЈ... ИПАК
БЕШ ДОБИ-
ТИ БАТИНЕ!

АЛИ, ТО ЈЕ БИЛО ЛАКШЕ
РЕКИ...

САМО
ТИ УДА-
РАЈ,
ОЧЕ!

ОХ! ПА
ЈА САМ
ЗАБОРАВИО
ДА СИ ТИ
НЕОСЕЉИВ
НА ФИ-
ЗИЧКИ
БОЛ!

ТЕ НОКИ...

НИКАД НИЈЕ
БИО ОВАКО НЕ-
ПОСЛУШАН! НИЈЕ
ХТЕО ИАК НИ
КОСТИМ ДА
СКИНЕ...

ОХ! КАКО
У СЛУ ИЗ-
ГЛЕДА БЕ-
ЗАЗЛЕН...

МЕЊУТИМ...

ЧЕКАЈ,
СИНЕ!
НЕ
МОЖЕШ
У ШКОЛУ
ТАКО
ОБУЧЕН!

У
ШКОЛУ?
ШАЛИШ СЕ!
ШТА ЋЕ
МЕНИ
ШКОЛА?

НИЈЕ ГА ЈОШ ПРОШЛО!
МОЖДА ЋЕ БИТИ БОЉЕ
ДА ГА ЗАДРЖИМ... ДА
ОПЕТ НЕШТО НЕ УЧИНИ!

ОУЗ, СИНКО! ПО-
МОЗИ МИ ДА
ОЧИСТИМО ЊИВУ
ОД КАМЕ-
ЊА!

ПРЕ-
ДОМИ-
СЛИО
САМ СЕ...
ИПАК
ИДЕМ У
ШКОЛУ АЛИ
КАО СУПЕР-
БОЈ!

ОХ! ШТА
САД ОВО
ЗНА-
ЧИ?

ПА ТО
ЈЕ СУ-
ПЕРБОЈ!

КАЖУ ДА ЈЕ ШКО-
ЛА МЕСТО ЗА УЧЕ-
ЊЕ! НАУ-
ЧИТЕ
МЕ НЕ-
ЧЕМ!

ЈА... ОВАЈ...
УПРАВО
САМ НАМЕ-
РАВАЛА ДА
ПОКАЖЕМ
ДЕЦИ ФИЛМ
СНИМЉЕН ПО
СТАРОЈ ЛЕ-
ГЕНДИ...

СВЕ ОЛОВКЕ СУПЕРБОЈ ЈЕ
БАЦИО НА ЈЕДНУ ОГРОМ-
НУ РЕКЛАМНУ ТАБЛУ...

ОВО ЈЕ ПРИЧА О
КРАЉУ АРТУРУ КОЈИ ЈЕ
ПОСТАО ВЛАДАР ЕНГЛЕСКЕ
КАД ЈЕ УСПЕО ДА ИЗ
ЈЕДНЕ СТЕНЕ ИЗВУЧЕ
МАЧ ЕКС-
КАЛИБУР!

ПИХ! ЈА
БИХ ТО
МОГ'О И
МАЛИМ
ПРЕТОМ!

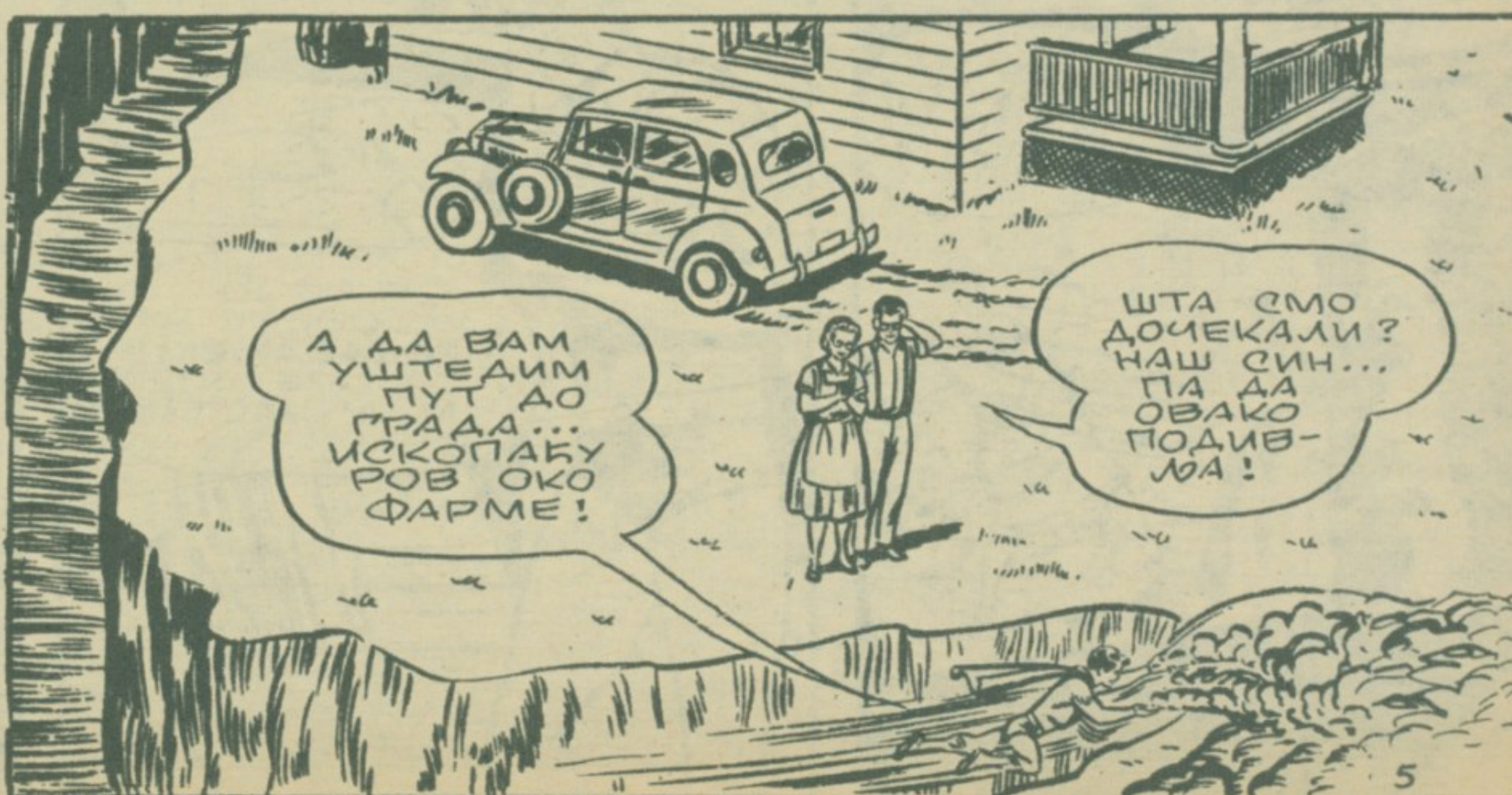

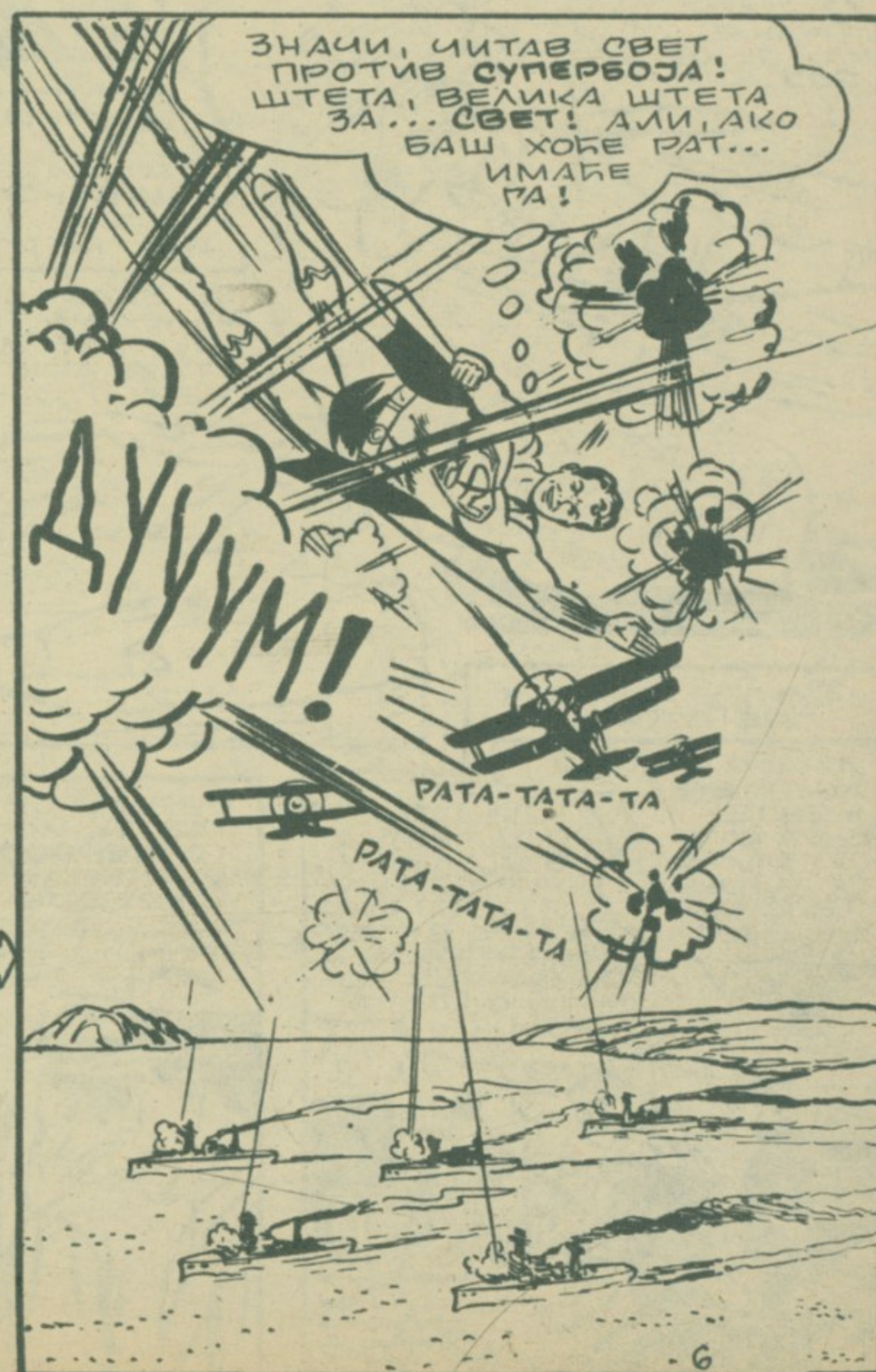
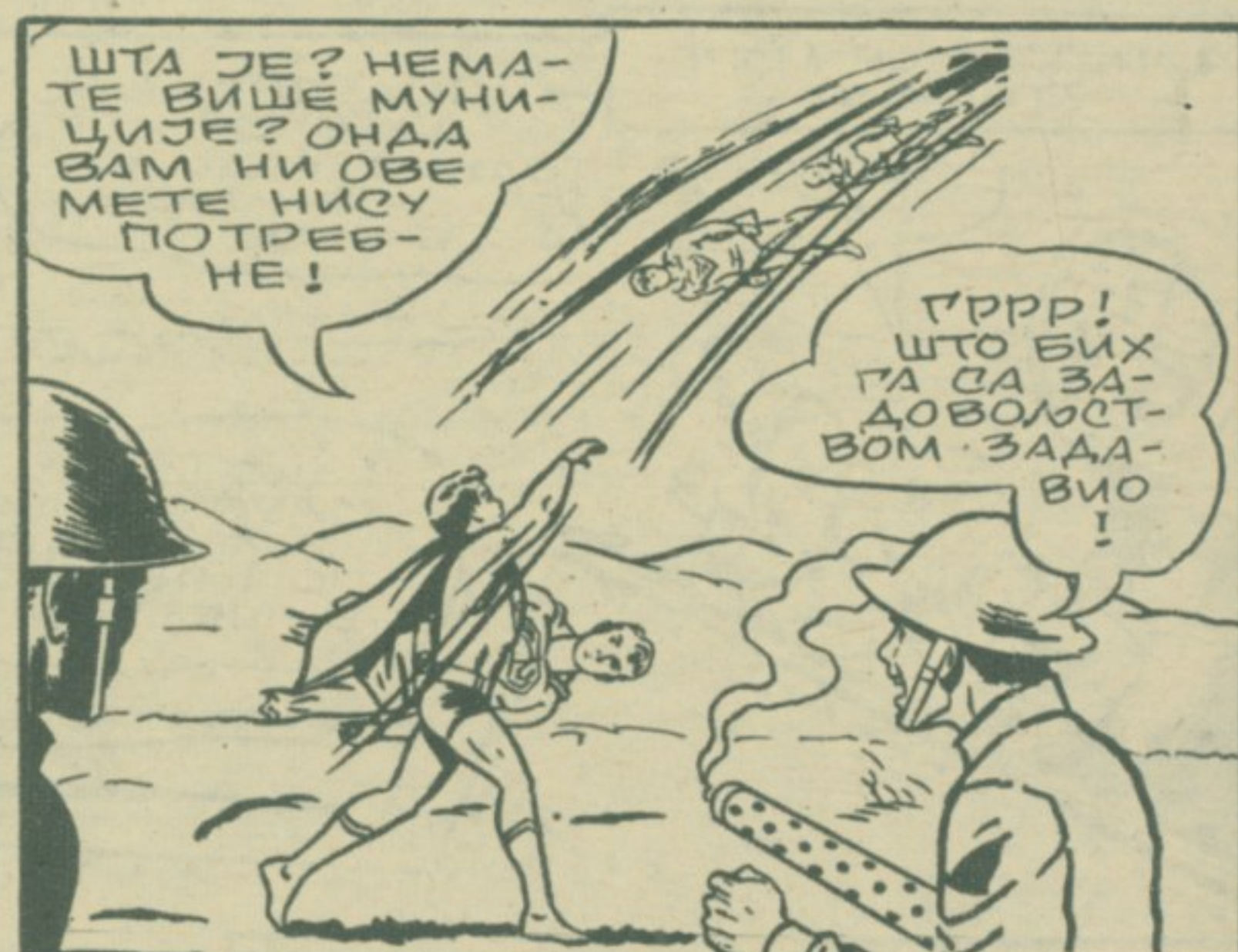
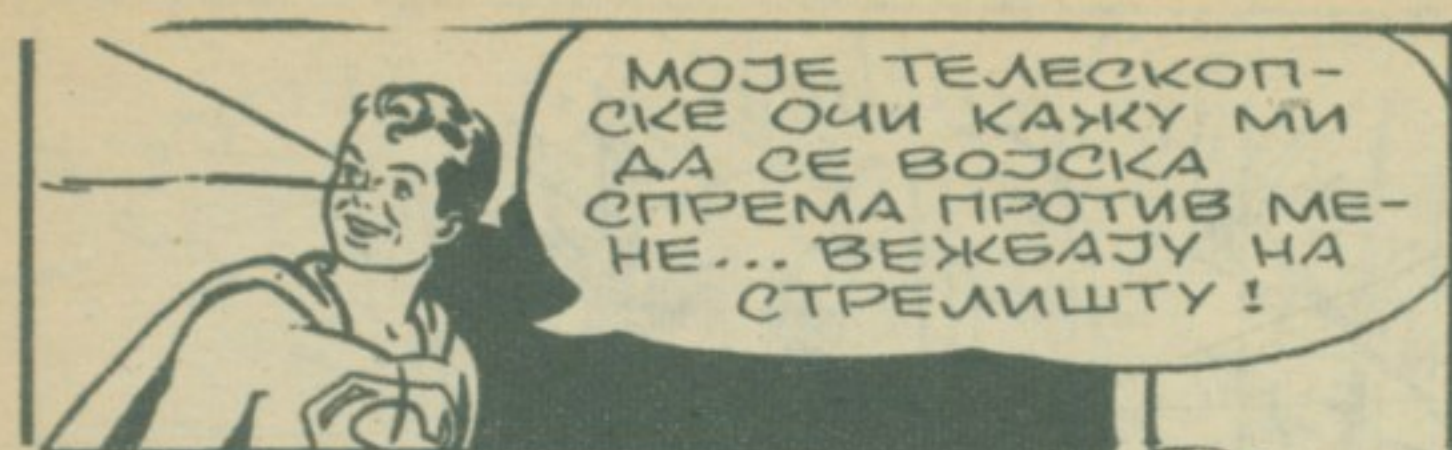
И ВИ ТО
ЗОВЕТЕ
ПРЕДАВАЊЕМ!
ЈА ПРЕУЗИ-
МАМ НАСТА-
ВУ!

НЕМА
ВИШЕ
ОЛОВАКА

ТО ЈЕ
ПРВИ
СТИХ
ЈЕДНЕ
НОВЕ
ПЕСМЕ...

ДА ВИДИ-
МО САД...
ГИБРАЛТАР-
СКА СТЕНА!
УПРАВО
ОРУЖЈЕ
КОЈЕ МИ ОД-
ГОВАРА!

ОТКИНУВШИ ЦИТАВУ
ГРОМАДУ, СУПЕРБОЗ
ЈЕ НАПАО
ФЛОТУ...

АЛА
НЕ ДА
ПЛУСНЕ
КАД ЈЕ
СПУСТИМ У
МОРЕ!

ПОДА-
ВИЋЕМО
СЕ!

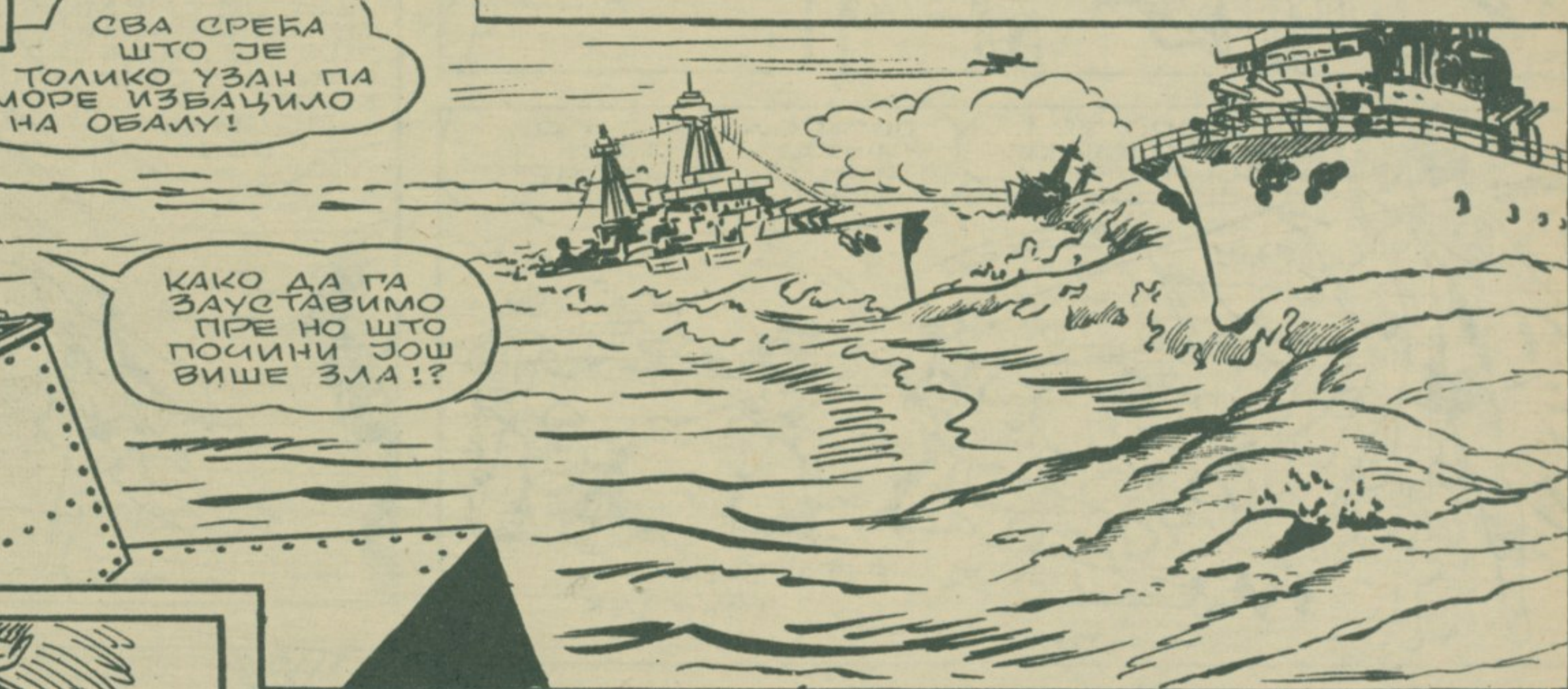
ПЛУС!

АЛИ, КАД СЕ МОРЕ
СТИШАЛО...

СВА СРЕЋА
ШТО ЈЕ
МОРЕУЗ ТОЛИКО УЗАН ПА
НАС ЈЕ МОРЕ ИЗБАЦИЛО
НА ОБАЛУ!

КАКО ДА ГА
ЗАУСТАВИМО
ПРЕ НО ШТО
ПОЧИНИ ЈОШ
ВИШЕ ЗЛА!?

ОПРАВДАНО
ПИТАЊЕ... АЛИ
КАД ЈЕ СУПЕР-
БОЗ КРЕНУО
КУ-
КИ...

ОХ! ГДЕ
САМ ЈА ТО?
ЗАШТО ЛЕТИМ
ИЗНАД ОКЕА-
НА? НЕ СЕ-
ЋАМ СЕ...

СУПЕРБОЗ НИЈЕ НИ
СЛУТИО ДА ЈЕ ТО ПОЧЕ-
ЛО ДА СЛАБИ ДЕЈСТВО
ЦРВЕНОГ КРИПТОНИТА
НИТИ ЈЕ ЗНАО ДА ЈЕ БИО
ПОД ЊЕГОВИМ УТИЦАЈЕМ...

НЕ ЗНАМ ШТА СЕ ДОГОДИ-
ЛО... АЛИ ТРЕБАЛО БИ ДА
САМ У ШКОЛИ...
КАО КЛАРК
КЕНТ!

ПРЕОБУКАВШИ СЕ У КЛАРКА,
КРЕНУО ЈЕ
У ШКОЛУ...

ШТА ЈЕ ОВО?
ЗАШТО ЈЕ ШКОЛА
СРУШЕНА? ЗАШТО
СЕ ЧАС ДРЖИ
НАПОЛУ?

КЛАРК НИЈЕ ЗНАО ДА ЈЕ ОН
ЗА ТО КРИВ...

АЛИ, У ИДУЋЕМ
ТРЕНУТКУ...

ДРАГО НАМ ЈЕ,
МИСТЕР
КЕНТЕ,
ШТО СТЕ
МОГЛИ ДА
СЕ ИЗВУЧЕ-
ТЕ С ФАР-
МЕ!

СРЕЊОМ,
ПОДЗЕМНА
ВОДА ИСПУ-
НИЛА ЈЕ ШИ-
РОК РОВ ШТО
ГА ЈЕ СУПЕР-
БОЗ ИСКОПАО...
ПА САМ СЕ ПО-
СЛУЖИО КО-
РИТОМ...

ВРЕМЕ ЈЕ ДА СВЕТ
САЗНА ИСТИНУ!
СУПЕРБОЗ ЈЕ
У СТВАРИ МОЈ
УСВОЈЕНИ СИН
КЛАРК
КЕНТ!

ОЧЕ,
ТИ НЕ
ЗНАШ
ШТА
ГОВО-
РИШ!

ЗАР ОВАЈ
СЛАБИЈ
ОД КЛАР-
КА?

НИКАД
СМЕШНИ-
ЈУ
СТВАР
НИСАМ
ЧУО!

ХА! ХА!
ХА!

ХО! ХО!
ХО!

НУЛА Х***НА НОВОЈ ПЛАНЕТИ

СВЕ СМО
ПРЕКОНТРО-
ЛИСАЛИ!
НЕМА
ЗРАЧЕ-
ЊА!

ПА, ПУКОВНИ-
ЧЕ, ШТА САД МИ-
СЛИТЕ О БРИТО-
НИЈУМУ?
ЈЕДНО ЊЕГОВО
ЗРИЦЕ НЕУТРА-
ЛИСАЛО
ЈЕ БОМ-
БУ!

ОАНТАСТИЧ-
НО, ПРОФЕСОРЕ!
С ЈЕДНИМ МЕТКОМ
ОБЛОЖЕНИМ
БРИТОНИЈУМОМ
МОЖЕМО ДА
НЕУТРА-
ЛИШЕМО...

ТРИДЕ-
СЕТ ПОДИНА?!
АЛИ, МОРА ДА
ПОСТОЈИ
НЕКИ
НА-
ЧИН...

НЕ НА ЗЕМ-
ЉИ, ПУКОВНИЧЕ!
БРИТОНИЈУМ ЈЕ
ТОЛИКО ТЕЖАК
ДА ТОНЕ ПРАВО
ПРЕМА ЗЕМЉИ-
НОМ
ЈЕЗГРУ!

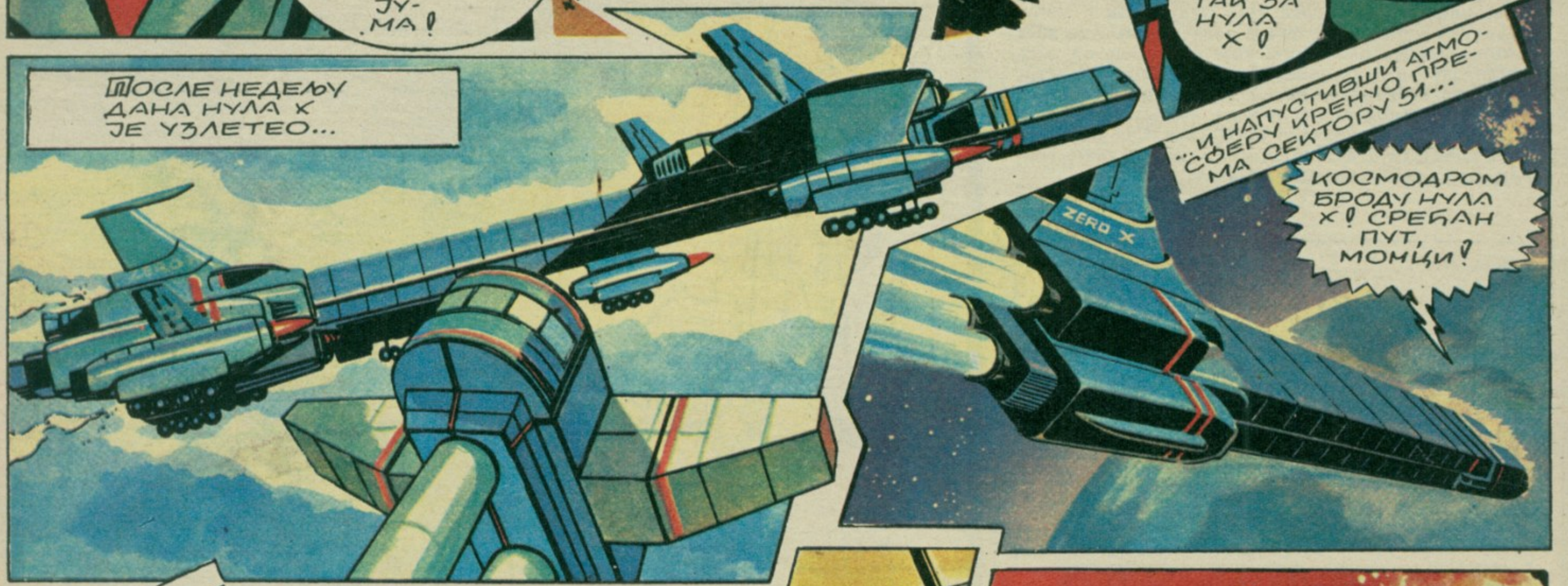
ПОЛАКО,
ПУКОВНИЧЕ!
ПОСТОЈИ ЈЕДАН
ПРОБЛЕМ!
ТРЕБАЛО МИ ЈЕ 30
ГОДИНА ДА
ИЗ ЗЕМЉИНЕ КО-
РЕ ДОБИЈЕМ
ТО МАЛО
БРИТОНИ-
ЈУ-
МА!

АЛИ...
ЈЕДНА НОВА
ПЛАНЕТА... БРОЈ
497... НАСТАЈЕ
У СЕКТОРУ 51!
ПРЕ НО ШТО СЕ
ПЛАНЕТА ОКЛА-
ДИ С ЊЕНЕ
ПОВРШИНЕ
БИ СЕ МОГАО
ПОКУПИТИ
БРИТОНИ-
ЈУМ!

ТО ЈЕ
ЗАДА-
ТАК ЗА
НУЛА
Х!

ПОСЛЕ НЕДЕЉУ
ДАНА НУЛА Х
ЈЕ УЗЛЕТЕО...

...И НАПУСТИВШИ АТМО-
СФЕРУ КРЕНУО ПРЕ-
МА СЕКТОРУ 51...

КОСМОДРОМ
БРОЈУ НУЛА
Х! СРЕБАН
ПУТ,
МОНЦИ!

КАСНИЈЕ...

ЦИЉ ЈЕ
ПРЕД НАМА!
ОРБИТАЛНО
ВРЕМЕ 5
МИНУ-
ТА!

УКЉУЧИТИ
РЕТРО-
МОТОРЕ!

КАКО
БЕМО КОПАТИ
РУДУ
У ТОМ
УСИЈАНОМ
КОТЛУ?

У ИДУЋЕМ БРОЈУ: ПЕШЧАНО МОРЕ!

ЦРТАЈТЕ ЗА UNICEF!

Учествујте преко Забавника у међународном наградном конкурс!

ПРАВИЛА

1. UNICEF те позива да преко ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА учествујеш у великом наградном конкурс за најбољи цртеж на тему: „ПРАЗНИК ПРОЛЕЋА НА ПЕТ КОНТИНЕНАТА“ (цртеж треба да представља поновно рађање природе као и разне свечаности које се приређују у славу пролећа). Овај конкурс биће истовремено објављен у свим европским земљама. 2. Имаш право да учествујеш у конкурс ако 21. марта ове године будеш имао најмање 10 а највише 16 година. 3. Цртеж треба да буде величине 40×50 cm а могу да буду употребљене све боје и технике. Не пресавијај цртеж. 4. Цртеж пошаљи ЗАБАВНИКУ до 1. јуна 1972. године. 5. Жири састављен од представника UNICEF-а и ЗАБАВНИКА одабраће 30 најбољих цртежа чије ће ауторе наградити следећим наградама: 10 комплета који се састоје од пенкала, четворобојне оловке и патент оловке (награда UNICEF-а), 10 комплета библиотеке БУБАМАРА (сваки комплет има по 16 књига) и 10 комплета ДИЗНИЛЕНДА (сваки комплет има по пет књига). Ових 20 награда даје ЗАБАВНИК. 6. Између ових 30 награђених радова жири ће одабрати 10 најбољих и послаће их Европском одељењу UNICEF-а у Паризу где ће се Међународни жири састати 15. септембра ове године и одабрати победнике из свих европских земаља. Ауторе ових међународних награда очекују лепа путовања (у пратњи једног члана породице) у више градова света. Посебну награду представљаће путовање у Њујорк и посета Уједињеним Нацијама у организацији Ер Франса.

ПАЖЉИВО ПРОЧИТАЈ!

Учесници овог конкурса који буду добили међународне награде биће лично обавештени. Ако због непредвиђених околности, које не зависе од њих, организатори буду принуђени да прекину конкурс учесници неће имати право жалбе. Право својине и право репродукције цртежа поднетих на конкурс аутоматски припада UNICEF-у. Сви учесници овог конкурса обавезни су да се придржавају горњих прописа без права на жалбу.

КУПОН ЗА UNICEF

ИМЕ И ПРЕЗИМЕ

ДАТУМ РОЂЕЊА

ШКОЛА И РАЗРЕД

МЕСТО, УЛИЦА И БРОЈ

ПОТПИС НАСТАВНИКА
И ПЕЧАТ ШКОЛЕ

аљи ЗАБАВНИКУ, 11001 Београд, П. факс 124, Македонска 29

UNICEF
И ЗАБАВНИК
НАГРАЂУЈУ
НАЈБОЉЕ
ЦРТЕЖЕ

ТЕМА
ЗА ЦРТАЧЕ:
ПРАЗНИК
ПРОЛЕЋА
НА ПЕТ
КОНТИНЕНАТА

КОЈИ ЈЕ АУТОМОБИЛ НАЈБОЉИ НА СВЕТУ?

"ПАНТЕР" СНАЖАН КАО 305 КОЊА

Аутомобил
будућношћу
ће имати
перископ на
крову, погон
на четири
точка и мо-
тор смеш-
тен у сре-
дини возила

Зна љубитеље скупих и ексклузивних лимузина двоумљења нема: „ролс ројс“ силвер шедоу, „мерцедес 600“ или „кадилак“. То су аутомобили који могу најбоље да истакну богатство својих власника. Али љубитељи брзине и луде вожње налазе се пред много тежим задатком јер чак и најскупљи „алфа ромео“, БМВ, „тријумф“ па и „јагуар“ нису „ништа нарочито“ у поређењу са ексклузивним аутомобилима из класе „гран туризмо“.

Њихове заједничке одлике су: максимална брзина између 220 и 250 км на час (чак и до 270 км), многа нова техничка решења која су сувише скупа да би била

примењена у обичним аутомобилима и изванредне војне особине.

Последњих неколико година аутомобили класе „гран туризмо“, или како се краће називају ГТ, имају моторе од око 300 коњских снага који су постављени у средину аутомобила. У ствари, мотор је смештен испред задње осовине (одмах иза предњих седишта), а не иза задње осовине као што је случај са аутомобилима који имају мотор позади — „фића“, „фолксваген“ и други.

Централно постављен мотор омогућава, у првом реду, изванредно „лежање“ аутомобила на друму због правилно распоређеног оптерећења на предње и зад-

ње тачке и због тежишта које је веома близу средини аутомобила. Осим тога, овако постављен мотор дозвољава да се каросерија аеродинамички обликује: предњи део може да буде веома низак да би отпор ваздуха био што мањи, што иначе није могуће ако се под предњим поклопцем налази велики мотор који има од 6 до 12 цилиндара.

Аутомобил с мотором у средини скоро је неосетљив на бочни ветар има изванредан преглед кроз шофершајбну, врло је стабилан на друму. Мана му је што је двосед пошто се мотор налази у кабини, иза предњих седишта.

Сви бољи и скупљи ГТ модели прешли су на елек-

тронику. Убризгавање горива решено је малим компјутерима које је произвела фабрика „Бош“. Уопште узев, комплетан рад мотора контролише електроника.

ФАРОВИ ЗА СВАКУ ПРИЛИКУ

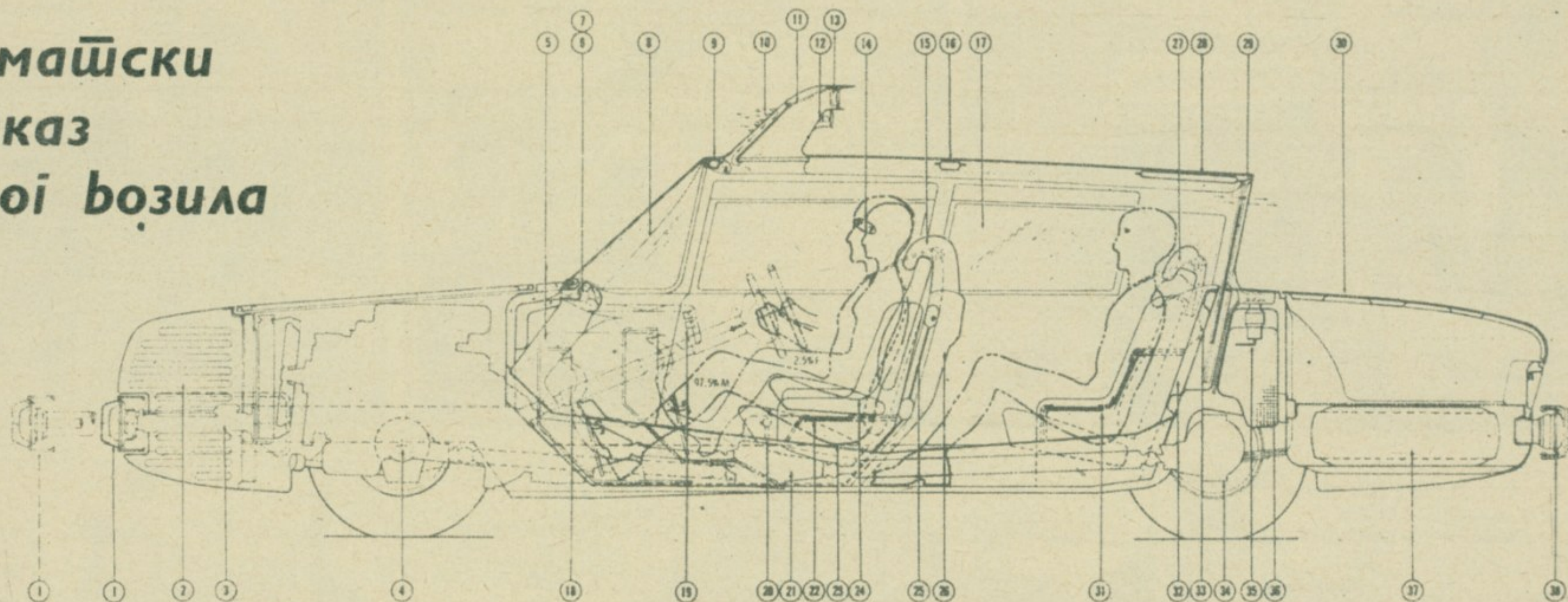
Скоро сваки од ГТ аутомобила одликује се по неким необичним техничким решењима. Де Томазов „пантер“ има два вентилатора који убацују ваздух у саће хладњака. Осим тога, има и покретне фарове који се преко дана увлаче у каросерију.

Слично решење усвојио је и Ферари на свом моделу

„ГТЦ“. Преко једног електромагнетског уређаја фарови овог скупог аутомобила дају кратко, дуго, средње па чак и светло за маглу! То је постигнуто специјалним усмеривачем светла који је уграђен у фар. Зато Ферарију „ГТЦ“ нису потребна додатна светла за маглу или јодни фарови.

Задња осовина остала је крута само код старих и јефтиних аутомобила. ГТ модели имају појединачно вешање точкова или Де Дионову задњу осовину која комбинује добре особине круте осовине и појединачног вешања. Пошто је Де Дионова осовина веома скупа, уграђује је само мали број фабрика у своје аутомобиле: Опел (у свој најве-

Шемајски опис новог возила

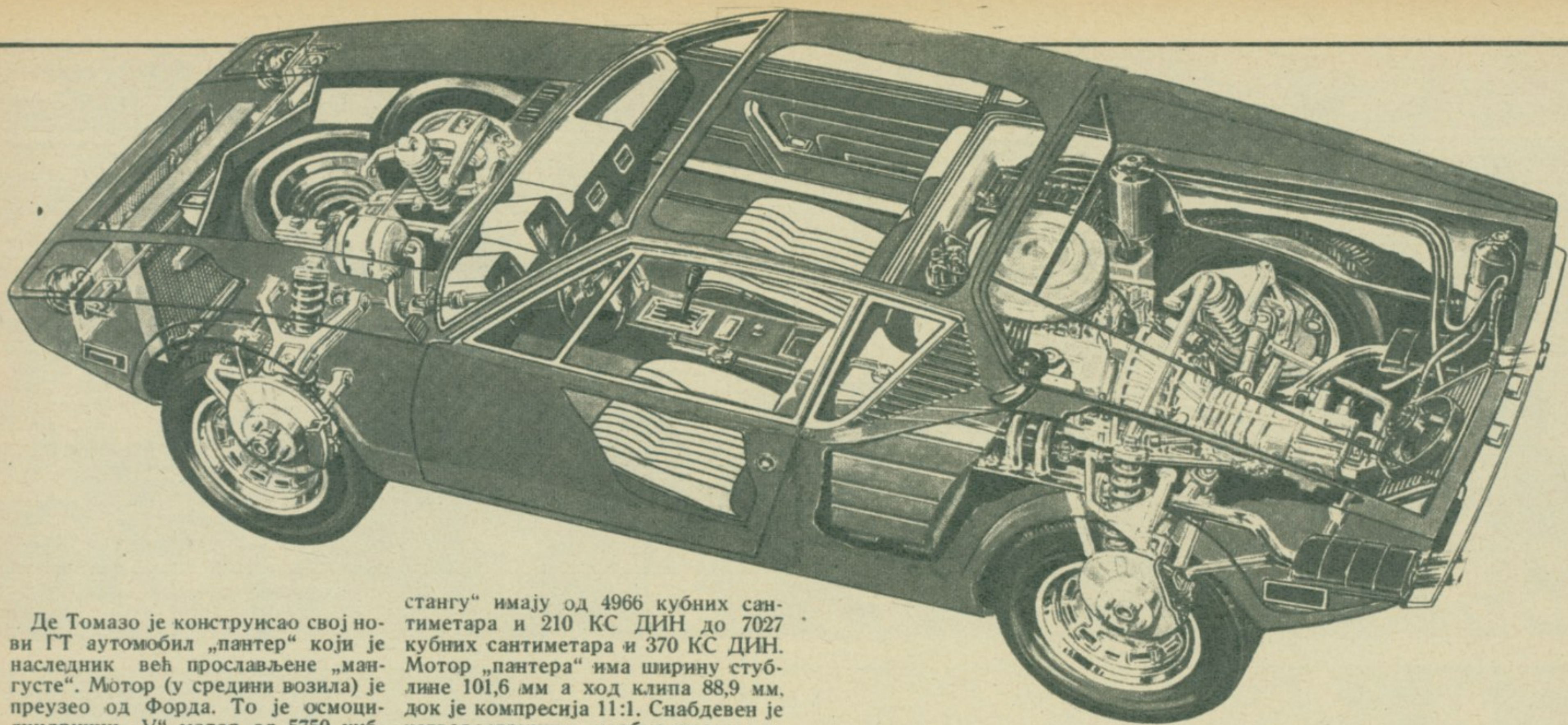

1. Хидраулични браници који амортизују ударац
2. Предњи склоп за амортизовање удараца
3. Хидраулични амортизер браника
4. Предњи диференцијал (возило има предњи и задњи погон)
5. Склоп за амортизовање удараца и заштиту кабине
6. Облога за заштиту од судара
7. Инструмент-табла

8. Сигурносно стакло у три слоја
9. Предњи „рол-бар“ за ојачање кабине
10. Горњи довод ваздуха
11. Перископски ретровизор
12. Задњи сигнални уређаји
13. Сочиво перископског ретровизора
14. Средња видна зона
15. Заштитни наслон за леђа и главу
16. Централни „рол-бар“
17. Кристално сигурносно стакло

18. Педала која се подешавају
19. Команде
20. Ручица аутоматског мењача
21. Централни диференцијал
22. Предњи ојачани део
23. и 24. Подешавање седишта према величини и облику тела
25. Централна преграда
26. Тапацирана преграда
27. Наслон за главу који се регулише
28. Горњи ојачани склоп
29. Сигурносни задњи прозор

30. Врата пртљажника с отварањем са стране
31. Централни ојачани део
32. Задња преграда
33. Задњи радио-звучник
34. Задњи диференцијал
35. Противпожарни филтер за бензин
36. Резервоар за бензин од пенастог синтетичког материјала
37. Место за резервни точак
38. Задњи браник

Де Томазо је конструисао свој нови ГТ аутомобил „пантер“ који је наследник већ прослављене „мангусте“. Мотор (у средини возила) је преузео од Форда. То је осмоцилиндрични „V“ мотор од 5750 кубних сантиметара који развија 305 КС ДИН при 5400 обртаја у минути. Де Томазо је узео мотор средње снаге, јер Фордови осмоцилиндрични мотори намењени познатом „му-

стангу“ имају од 4966 кубних сантиметара и 210 КС ДИН до 7027 кубних сантиметара и 370 КС ДИН. Мотор „пантера“ има ширину стублине 101,6 мм а ход клипа 88,9 мм. док је компресија 11:1. Снабдевен је четвороструким карбуратором „аутолит“.

Док је мотор амерички, систем преноса је европски, боље рећи немачки. Мењач има пет брзина, не рачунајући вожњу уназад, палица

мењача је на поду. Вешање тоčkова је независно и напред и позади али са шипком која повезује вешање левог и десног тоčka. Диск кочице на сва 4 точка су са двокру-

жним системом кочења и сервоуређајем. Предње гуме су димензија 185x70, а задње 215x70. Каросерија: дужина 427 цм, ширина 183 цм, висина 111 цм.

ћи-модел који иначе не спада у класу ГТ), затим „монтеверди“, „мазда“ 110С космос „астон мартин“, итд.

Већ дуго фелне за ГТ аутомобиле израђују се од специјалних (и веома скуних) лаких легура. Али најновији модели ове класе имају и једну новину: слично тркачким аутомобилима на предњим точковима имају обичне а на задњим су пер широке гуме.

СВЕ НА ДУГМЕ

Сваки нови модел ГТ аутомобила доноси по неку техничку новост. Де Томазов „пантер“, на пример је потпуно аутоматизовано возило. Возач простим притиском на дугме које се налази испод управљача може да отвори десна врата.

Иначе, електрични моторчићи служе да се на исти начин спушта и подиже стакло, увлачи и извлачи антена, отвара и затвара кров изнад главе возача. На левим вратима, на којима се споља налази ретровизор постоји специјално дугме којим се подешава огледало према положају седишта и возача.

„Ситроен СМ“ је отишао најдаље у погледу унутрашње опреме, чак даље од неких ГТ модела. У овом најновијем Ситроеновом аутомобилу не само де се подешава управљач према положају и висини возача, већ се исто тако може подесити инструмент-табла.

„Лотусови“ модели, који су одувек били опремљени централно постављеним моторима, одликују се савршеном изолацијом буке. У кабини се буквално ништа не чује, па се рад мотора више не може да контролише слухом већ само уз помоћ обр-

томера и других инструмената. Иначе, ГТ модели имају следеће инструменте: манометар, електрични часошник, као и оне обичне инструменте који се могу видети на сваком аутомобилу.

ГТ модели обично имају уграђен „ер кондишн“ (систем хлађења и загревања кабине), или се овај уређај може набавити као додатна опрема.

Сви без разлике ГТ аутомобили имају програмиране брисаче који могу да се подешавају од нормалне брзине до само једног укључивања и искључивања у 60 секунди. На неким модели-

ма постављени су аутоматски брисачи који се укључују чим вода попрска шофершајбну, док други имају брисаче на задњем стаклу, и на заштитном стаклу фарова.

ЕКСПЕРИМЕНТАЛНО ВОЗИЛО

З а већину возача најбољи аутомобил на свету је свакако онај који је најсигурнији, који их може највише заштитити при судару. Европски произвођачи возила још нису почели да размишљају о томе, барем не као што то чине Американци. Влада САД, на пример, поручила је прототипове сигурносних возила код три фирме. Сада оне бију битку ко ће изградити боље, сигурније и јефтиније возило.

АУТО ПО ЖЕЉИ ВЛАДЕ САД

Америчка влада је поставила следеће услове: ЕСВ (што значи „експериментално сигурно возило“) треба да буде луксузан аутомобил са 5 седишта и четворо врата, да има размак између осовине од 284 до 315 цм, тежину од 1.724 до 1.905 кг, дужину од 559 цм, ширину до 203 цм и висину до 147 цм. Уствари, димензије су сличне оним које имају постојећи амерички аутомобили.

Експериментално сигурно возило треба да има уређај који ће, без обзира колико је аутомобил оптерећен на предњем или задњем крају, аутоматски одржавати хоризонтално положај фарова. Осим тога, мора да има суперснажну кочницу која

ће ову грдосију зауставити после 45 метара, иако јури брзином од 100 км на час! При том, наравно, не сме да дође до блокирања тоčkова и нагињања возила унапред или уназад.

Влада такође тражи да амерички аутомобил будућ-

њен у кабину и ствара каваз од челичних шипки обложен каросеријом) да се путници не озледе приликом превртања, иако се аутомобил креће брзином од 110 км на час.

Мотор мора да буде довољно еластичан и снажан

и Ценерал моторс. Прве две су ових дана већ приказале своје пробне моделе. Њима је америчка влада одобрила трошкове око израде прототипова од 58 милиона динара првој и 81 милион динара другој.

Модели ових компанија биће испробани у — сударима! Затим ће најбољи бити израђен у 12 примерака — за нову серију проба под контролом владиног одсека за саобраћај.

У Европи је иницијативу америчког Министарства за саобраћај прихватио само Фолксваген јер највише извози у САД. Фолксваген је пројект поверио професору Ернесту Фијали, директору Института за технику возила универзитета у Берлину. Остале фабрике још нису заинтересоване за конструисање сигурног возила. Ипак, влада Немачке и Јапана већ су потписале билатералне уговоре с америчком владом о размени искустава у изградњи сигурног возила.

Италија, Енглеска, Француска и Западна Немачка заједно са Шведском и Холандијом основале су, осим тога, међудржавни одбор за проучавање експерименталног сигурног возила. Оне су између себе поделиле задатке. Тако је, на пример, Италији пало у део да организује и координира експерименте који се односе на проблеме кочења и вожње кроз маглу. Али произвођачи аутомобила у Европи још спавају

Фирма Ферчајлд из Фармингдала предложила је овај луксузни аутомобил с четвора врата чију је каросерију нацртао познати дизајнер Рејмонд Леви. Ова фирма предлаже погон на сва 4 точка!

ности има сасвим нови тип браника: постављени на висини од 40 до 45 цм од тла. Они ће у случају фронталног судара при брзини од 120 км на час толико амортизовати ударац да ће се кабина са возачем и путницима сабити само за 4,5 цм. Врата треба да буду конструисана не само да издрже ударац при брзини од 50 до 70 км на час већ и да притом буду врло мало оштећена. Кабина мора бити тако чврста („рол бар“ је угра-

да би могао да постигне убрзање од 50 до 110 км за свега 10 секунди (летећи старт).

ПРВА ВОЗИЛА СУ ГОТОВА

Фирме којима је поверена израда ЕСВ су American Machine and Foundry Company из Santa Barbare у Калифорнији, Fairchild Hiller из Фармингдала у Њујорку

Нови гости у салуну "Последња Нада" нису баш били много пристојни...

Јеси ли нас чуо, момак? Ти да мање причаш а цура више да игра!

Шта сте казали?

То што си чуо, момак! А ти, лепотице, живе!

Смири се, банки! Наши гости су жедни!

Напетост је мало попустила када су се зачули звуци аутоматског клавира...

Не свиђају ми се ова двојица, банки!

Ово више није аветињски град... Уосталом, немам ништа против оваквих авети!

Ни ја, кули! Само ја волим мало темпераментнију игру...

...као у старим салунима дивљег запада! Ха! Ха!

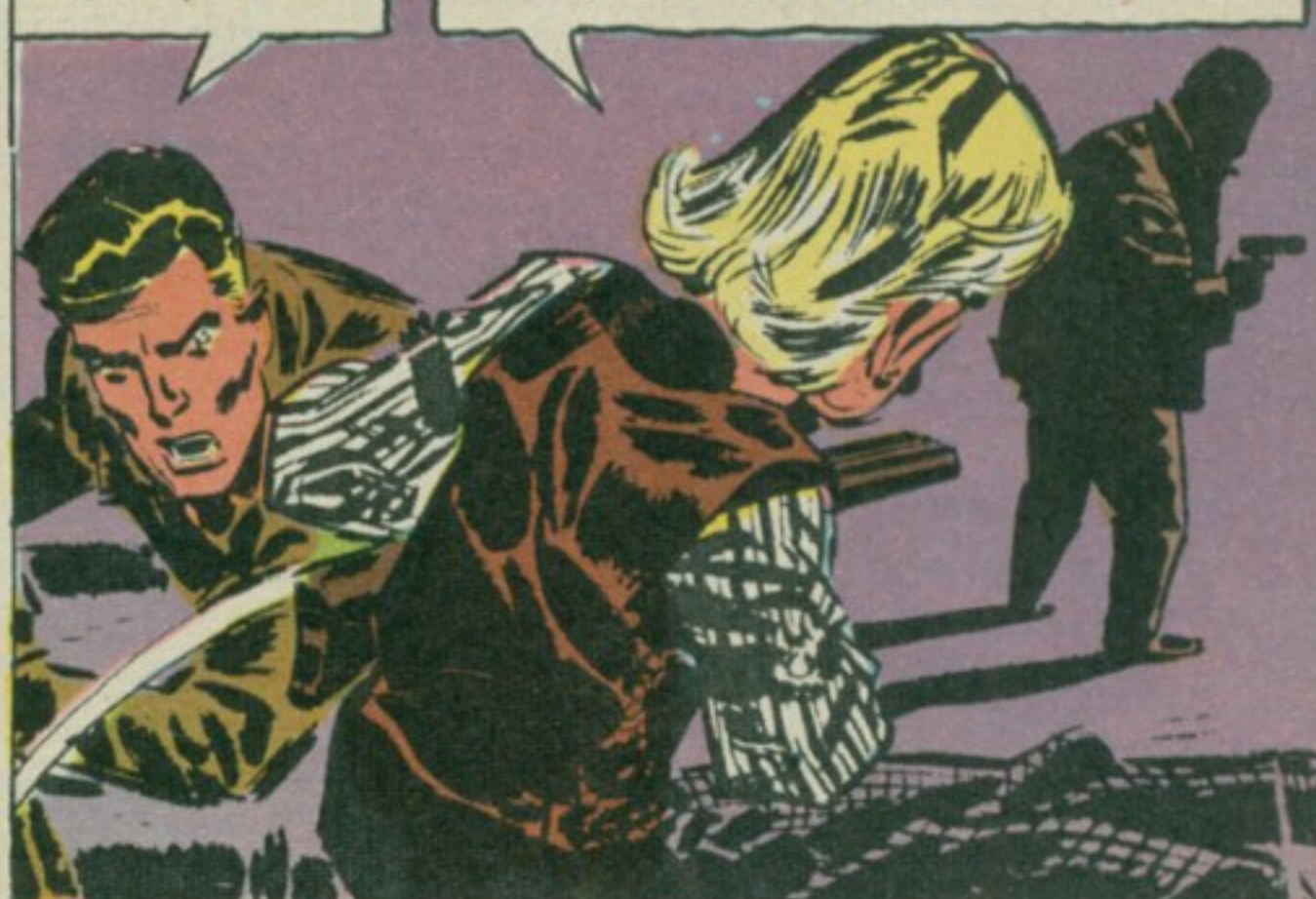

Бам! Бам! Бам!

Банки! Не буди луд...

Не дозвољавам да се ико тако понаша према мојој сестри!

ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА

АГЕНТ СА ЧЕТИРИ УНУЧЕТА

Тог октобарског поподнева 1941. на врата приземне куће у окупираном француском граду Лану закуцао је високи немачки официр кога су пратила четири наоружана војника. Морао је да понови куцање јер се изнутра нико није јављао. Најзад се на вратима појавила ситна проседа жена на бришући руке о кецељу:

— Мора да сте погрешили... — започела је реченицу али је официр прекиде:

— Зар ме се не сећате, госпођо Моро? Ја сам генерал Гинтер Сомер. Истина, кад сам вас упознао 1915. био сам само поручник и мој гарнизон налазио се недалеко одавде. Хтео бих да поразговарамо...

Учитељица Емилијана невољно се померила и пропустила генерала унутра. Наоружани војници у зеленосивим униформама остадоше испред куће, по двојица са сваке стране врата.

Опасносћ из кухиње

Ушли су у предсобље, па у једну већу собу коју су Емилијанини синови више у шали називали „салон“. Официр је спустио рукавице испред себе на округли сто прекривен чипканим миљеом и не скидајући мантил сео на крај непунућене столице.

Док се трудила да јој лице буде мирно, Емилијана је грозничаво пребирала по глави шта би могао бити разлог ове изненадне посете. Да нису нешто посумњали?

— Распитао сам се о вама, госпођо Моро, чим сам стигао у Лан. Чуо сам да сте за своје понашање у прошлом рату добили многа одликовања. Сећам се, били сте заиста дрски. И један колега причао ми је касније да је у тренутку кад смо ми онако несрећно морали да се повучемо, нека сасвим млада девојка предводила савезничке војнике и показивала им пут кроз град не обазирајући се на жестоку паљбу... Одмах сам знао да сте то ви... Желео бих да видим ваша одликовања.

Емилијана се упутила до једне витрине из које је поред разних фигурица од порцулана и шкољки опрезно извукла једну кутију и пружиља је генералу.

— Ратни крст 1915. — почео је наглас да набраја Немац — Легија части за војне заслуге, Борачки крст, Орден британског царства, Орден малтешких витезова и, гле, Енглеска војна медаља! Честитам, мадам, — додао је иронично, устао и хладно јој се обратио:

— Надам се да сте се опаметили! А ни године вам више нису за лудости... Немојте ни покушавати

са старим играма. Ово је сада друго време и други рат.

Кад се најзад удаљио са својом пратњом, Емилијана је одахнула. Брзо је закључала врата и потрчала у кухињу где су се налазила три пакета пуна илегалних новина и детака које је тог дана требало растурити, наравно тајно! Ону борбу коју је као млада учитељица започела још 1914. наставила је првог дана када су Немци окупирали Француску 1940. Сада је била један од најповерљивијих агената за везу Покрета отпора.

Не угуиће шамо!

И поред упозорења генерала Сомера Емилијана је заједно са мужем Жистом Евраром наставила да извршава задатке испред самог носа Немаца којих је град био пун. Жист је био трговац и то му је одлично послужило као изговор да често путује и преноси летке и дру-

— НЕ ПОКУШАВАЈТЕ СА СТАРИМ ИГРАМА, ГОСПОЂО МОРО, — ЗАПРЕТИО ЈЕ НЕМАЧКИ ГЕНЕРАЛ ЕМИЛИЈАНИ. — САДА ЈЕ ТО САСВИМ ДРУГАЧИЈЕ НЕГО У ПРОШЛОМ РАТУ

ги материјал. Али, после једне диверзије у којој је цела фабрика одлетела у ваздух, непосредно после његове посете, био је откривен и ухапшен. Емилијана је морала да нестане из града. Прешла је у Лион где се налазио један од четири главна штаба Покрета отпора. Радила је неуморно: највећи део времена проводила је по возовима, на друмовима, сваки час мењајући име, одећу, боју косе. Док су многи борци брзо били откривени, хапшени или убијани, у ову средовечну жену скромног изгледа као да нико није сумњао. Храбра до дрскости успела је да заваља траг више од две године и за то време извршила преко стотину важних задатака.

Почетком 1944. стигла је у један мањи град да би директору гимназије Виктору Домијеу предала једну важну поруку. Кад је воз ушао у станицу, Емилијана је одмах приметила да на перону врви од зеленосивих немачких униформи. „Само да неко од наших не страда“, помислила је и пожурила ка излазу. Приближила се стражару и из ташне на сумце извукла једну од две лажне личне карте коју је имала код себе: Стражар је прочитао име Катарина Робен и пропустио је да уђе у град. У тренутку кад се већ била приближила улици у којој се налазила школа, неки бициклиста пролазећи крај ње шапнуо јој је:

— Не идите тамо! Скрените десно према ресторану! Уђите на задњи улаз!

Емилијана је послушала непознато и кад је стигла у кухињу ресторана одмах иза префектуре сазнала је од другова да је директор Виктор Домије тог јутра ухапшен. У његовом нотесу гестаповци су открили име неке Жане Пуарије и поред њега белешку да треба да је сачека на станици тог дана. Срећа је хтела да Емилијана на станици сасвим случајно не извуче ту легитимацију већ ону другу!

Млеко у шлему

Више месеци Емилијана је прихватала оборене савезничке пилоте и падобранце. Једном је са двојицом канадских пилота морала да проведе три дана у неком полуразрушеном сеоском подруму. Били су гладни, околом Немци, а хране нигде. Треће ноћи Емилијана се искрала из скровишта и упутила према ливади где су пасле краве. Приближила се првој на коју је наишла и покушала да је помузе. Међутим, животниња је осетила невесте прсте који су то, очигледно, радили први пут у животу и почела да се рити. Ипак, Емилијана је успела да помузе пола шлема и спасе глади и себе и пилоте.

Пред крај рата Емилијана се среће накратко са Жистом који је успео да побегне из затвора. Онда се поново пребацила на окупирану територију и извршила свој најважнији задатак. Од једног лекара сазнала је да у селима Теруану и Ремију Немци граде нешто што чувају као највећу тајну. Јаке страже нису пуштале никог ни на километар. Одмах је вест доставила Лондону, тачно назначила положај села и после неколико дана бомбардери РАФ-а разрушили су постројења до темеља. Касније се показало да су то биле лансирне рампе за ново Хитлерово оружје „Фау-1“.

Дозволиће да вас пољубим!

За своје заслуге у II светском рату Емилијана је добила многа одликовања: Ратни крст 1939—1945, Орден легије части у рангу официра, а генерал Де Гол одликовао ју је веома ретким Орденом ослобођења који је у Француској добило свега осам жена!

После рата Емилијана се вратила у Лан, у кућу од црвених цигала и наставила живот који је водила и пре рата: пре подне била је учитељица а по подне бака четворо унукади.

Када је 1959. председник Републике Де Гол стигао у званичну посету градићу, Лану, у делегацији за дочек налазио се и брачни пар Моро — Еврар. Пролазећи поред бакице генерал се зауставио и, што је иначе имао ретко обичај, рекао:

— Емилијана, дозволите да вас пољубим!

Ц. М.

По цену живота Емилијана је спасавала оборене савезничке пилоте. Једном је са двојицом Канађана провела три дана у подруму полусрушене куће око које су непрекидно патролирали Немци

ПЕШАК
ОКЛОПНИК

ПЕШАК
ОКЛОПНИК

ПЕШАК
ОКЛОПНИК

КОЊАНИК

ПЕШАК
ОКЛОПНИК

ТЕБАНСКИ
ОФИЦЕР

ВЕЛИКЕ БИТКЕ

КАКО ЈЕ ТЕБАНСКИ ВОЈСКОВОЂА ЕПАМИНОНДА
ЛУКАВСТВОМ ПОТУКАО СТРАШНЕ СПАРТАНЦЕ

ПОРАЗ НЕПОБЕДИВИХ

ПЕШАК
ОКЛОПНИК

ПЕШАК
ОКЛОПНИК

СТРЕЛАЦ

КОЊАНИК

ПЕШАК
ОКЛОПНИК

БЕОТСКИ
ПЕШАК

После пада Атине 404. године пре н. е. град Спарта на Пелопонезу постао је водећа сила у Грчкој. Спарта није свет обогатила уметничким делима, није трошила на улепшавање града и образовање; сав њен новац ишао је на војску. Сваки Спартацац био је војник и то од 7. године живота па до смрти. Није стога чудно што је читав Грчка стрепела од сукоба са Спартом коју још нико није победио на отвореном пољу.

Али, догодило се да је Теба, највећи град покрајине Беотије, морала да зарати са Спартом јер се ова мешала у њене посло-

ве. До сукоба је дошло код места Леуктре југозападно од Тебе 371. године пре н. е. Спартански краљ Клеомброт довео је у Беотију огромну војску од 10.000 оклопљених пешака — чувених хоплита — и 1.000 коњаника. Тебанска војска коју је предводио Епаминонда имала је 6.000 пешака и 500 коњаника. Епаминонда је одмах видео да за његову војску чема никакве наде ако се Спартанцима супростави фронтално. Због тога је смислио лукав план.

Спартански краљ Клеомброт распоредио је своју војску у неколико колона док је ударно десно крило у коме се и сам налазио би-

СПАРТАНСКИ
ОФИЦИР

ло састављено од оклопље них пешака. Испред њих поставио је коњицу. Епаминонда је, међутим, на своје лево крило, насупрот десном крилу Спартанаца, поставио фалангу — циновски „квадрат“ пешака, по 60 у сваком реду по ширини и дубини. Ову фалангу Епаминонда је „сакрио“ коњицом а лево од ње поставио чету од 300 пешака под командом Пелопиде. Остале војнике распоредио је на десном крилу с тим да се умешају када буде потребно.

Битку започиње коњица. Спартански пешаци мирно чекају знајући да ће они а не коњаници решити борбу. Одједном, тебан-

ска коњица се размиче и пред згранутим Спартанцима указује се циновски „квадрат“ из кога штрче убојита копља као јежеве бодље. Страшан квадрат од 3.600 људи удара свом силом у непријатеља. У истом тренутку, с друге стране, прискаче Пелопидина чета и задаје Спартанцима смртоносан ударац.

У овој борби погинуо је Клеомброт заједно са 1.000 најбољих спартанских војника а битка код Леуктре остала је забележена у историји по Епаминондиној тактици названој „кос борбени поредак“.

СПАРТАНСКИ КРАЉ КЛЕОМБРОТ У ОКРШАЈУ БИТКЕ

ЦЕЛА МАТУРА У ЈЕДНОЈ КЊИЗИ!

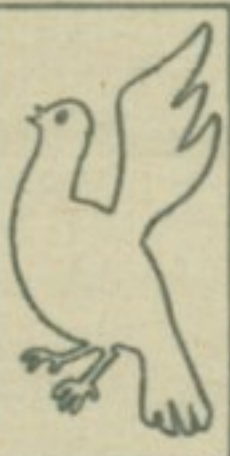
СА „ПРИРУЧНИКОМ ЗА НОВУ МАТУРУ“ МОЖЕТЕ БРЗО И УСПЕШНО ДА ОБНОВИТЕ ЦЕЛО СРЕДЊО-ШКОЛСКО ГРАДИВО!

НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“ у сарадњи са групом познатих педагога приредило је специјално за гимназијалце и средњошколце „ПРИРУЧНИК ЗА НОВУ МАТУРУ“ који садржи сажето градиво из СРПСКОХРВАТСКОГ ЈЕЗИКА, ИСТОРИЈЕ, ГЕОГРАФИЈЕ, БИОЛОГИЈЕ, ХЕМИЈЕ, ФИЗИКЕ и МАТЕМАТИКЕ по наставном плану од I до IV разреда.

Ово је јединствен приручник, штампан на 378 страна, за припрему матуре и за брзо и успешно понављање градива у току школске године. Можете га добити поузећем, по цени од 40 н. дин. за само неколико дана ако пошаљете писмо или дописницу са наруџбином на: НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“, Француска 7, 11001 Београд.

ENERGOINVEST
НАГРАДНА ИГРА

Владимир Арсовски, Ул. 683 бр. 9, насеље „Пржино“, 91000 Скопље
Дејан Николић, Пожешка 81/1, Баново Брдо, 11000 Београд
Милка Кнежевић, Тицанова 101, 22000 Сремска Митровица

ПТИЦА

Након пребројавања утврђено је да је стигло укупно 3.258 дописница, од којих се за цртеж птице одлучило највише читалаца „Политикиног забавника“. Следећи учесници конкурса су најбоље обојили птицу и добијају на поклон по једне саонице:

У МОСКВУ И ЛЕЊИНГРАД ПУТУЈУ:

Љубица Арсовски, Ул. 683 бр. 9, насеље „Пржино“, 91000 Скопље
Цвета Михајловић, Пожешка 81/1, Баново Брдо, 11000 Београд
Лепосава Кнежевић, Тицанова 101, 22000 Сремска Митровица

хумор

— А ово је линија бегичне телеграфије!

БЕЗ РЕЧИ

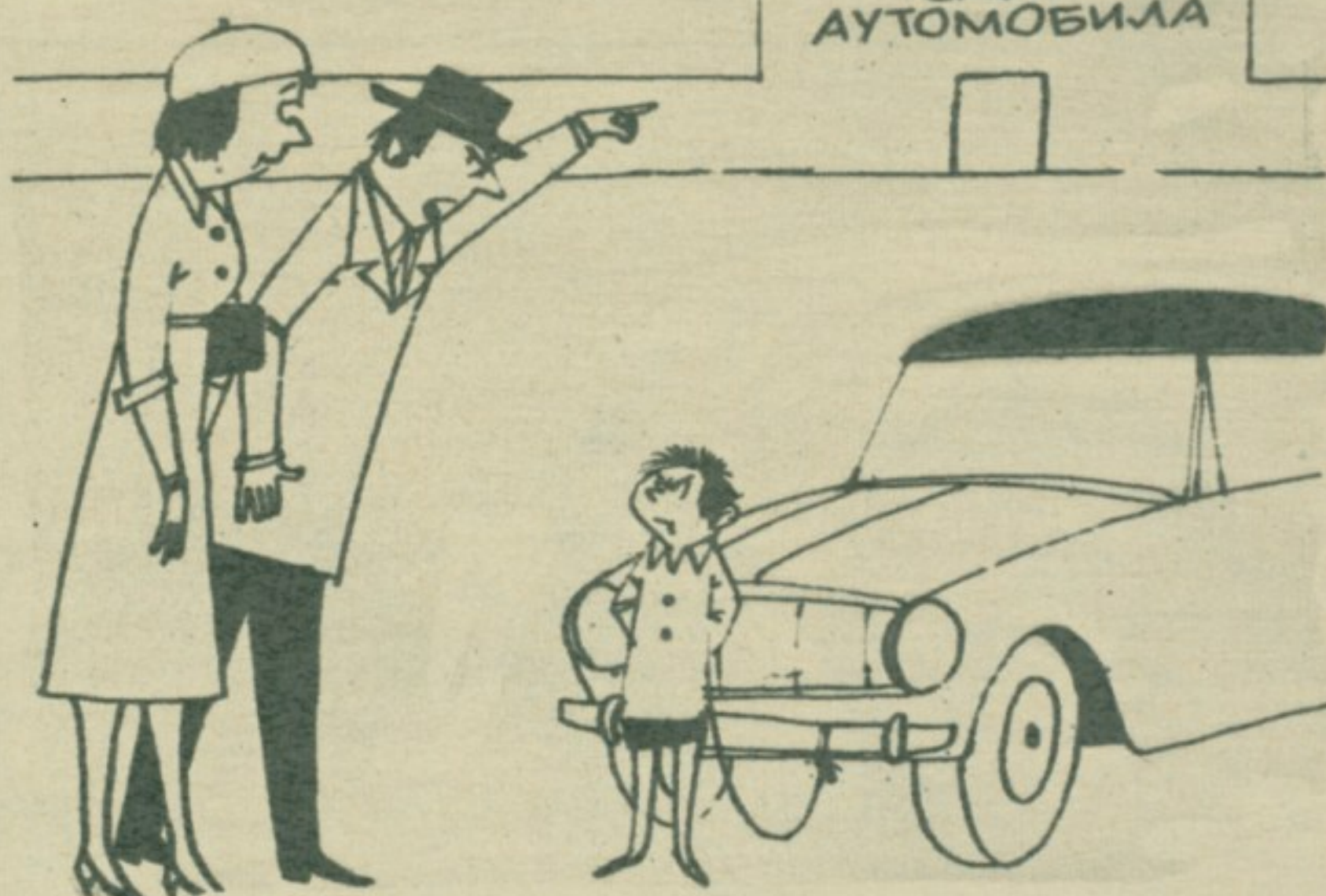

ИГРАЧКЕ

— Имате ли неки други модел? Не волим кола с мотором позади!

САЛОН АУТОМОБИЛА

— Одмах да си га вратио тамо одакле си га узео!

ЈЕДНА АЛИ ВРЕДНА

Није бунар сувише дубок већ је уже прекратко

(Кинеска пословица)

$$3x + 3y = 3(x+y)$$

„ИЗРАЂЕНИ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ“ за прве разреде средњих школа — једина књига у нашој земљи из које ученици могу лако да науче КАКО СЕ ИЗРАЂУЈУ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ! Књига садржи КОМПЛЕТНУ ИЗРАДУ СВИХ ЗАДАТАКА. Испорука одмах. Плаћање приликом преузимања од поштар. Цена 30 н. дин. Наручите писмом или дописницом на адресу: МАТЕМАТИКА, Сарајево, Д. Манџина 16.

У
НАУЧНОМ
БРОЈУ
КОМПЛЕТАН СТРИП

У АМАЗОНСКОЈ ЏУНГЛИ

ДРЖИ
КОРЊА-
ЧУ!

Мој јешапа луд за спортом

ФРИНА СПРАВИЦА

ЗОРАН ПОПОВИЋ

Жубео сам леђо као члан Свемирске полиције све до оног дана кад сам се заинтересовао — за историју!

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

Путовао сам на разним васионским бродовима и у разним својствима, али никада као овог пута — био сам затвореник! Свему је крив професор Астон кога сам као члан Свемирске полиције ухапсио због крађе. У ствари, пре ће бити да за све невоље које су ме снашле треба да захвалим својој претераној савесности и — радозналости.

Неразумљива крађа

Догодило се то кад је Институт за будућност затражио да испитамо шта се догађа у њиховој лабораторији: нестајали су неки елементи са којима се експериментисало, а једног дана испарио је и модел справе која је управо завршена.

Истрага о овом нестанку није била компликована, па су је ваљда зато и поверили мени као најмлађем. И заиста, није требало много, па да случај буде решен. Једини који је имао могућности и прилике да нешто украде из лабораторије био је професор Астон.

До тренутка кад сам дошао да га ухапсим све је текло како треба и да сам ухапшеног предао на даљу надлежност не би ми се догодило да сада летим у непознатом правцу и то као затвореник. Али, нешто због жеље да посао обавим комплетно, нешто из радозналости, почео сам да саслушавам професора Астона.

— Не разумем зашто сте украли модел који сте сами конструисали?

— Морам ли да говорим о томе?

— Мени не морате, али истражној комисији ћете морати!

Професор Астон ме погледа сумњичаво, размисли мало, па упита:

— Да ли ви морате да чувате као тајну оно што сазнаете од мене?

— По правилима службе, морам!

После краћег колебања поверио ми се, а боље да није.

Падам у бајру!

Радио је у Институту за будућност на откривању начина за путовање кроз време. Теоријски тај проблем је одавно био решен, али се недавно појавила потреба да се и практично примени. Доктор Алексејев, пријатељ професора Астона,

развио је теорију о томе да је нека цивилизација изван Сунчевог система посетила Земљу још у прадавна времена и, можда, утицала на развој човечанства. Укратко, професор Астон требало је да му омогући враћање кроз време у оно доба за које претпоставља да је преломни момент у развоју људске врсте. Али, кад је посао завршен, испоставило се да је био малтене узалудан.

Прво, зато што по прописима Института из њега ништа не сме да се изнесе, и друго, зато што је доктор Алексејев у међувремену умро, а да ником није детаљно испричао о својим намерама!

— И тако, био сам приморан да украдем свој сопствени рад — рекао је огорчен Астон. — То је, верујте, лакше него борити се са бирократијом у Институту. Проблем је сада у томе што нема Алексејева да га искористи. Јер, није у питању само модел већ потпуно завршена справа. Величина не треба да вас заваљава. Не знам зашто сви мисле да би такав апарат морао да буде велик као неки васионски брод? Овај није већи од ручног часовника... И шта сад да радим? Да се враћам у прошлост и испитујем теорију доктора Алексејева, ја не могу, ухапшен сам. А да ли бисте ме ви пустили?

— Наравно, да не бих!

— Али ви можете да радите шта хоћете! Вама нико не може да забрани да путујете кроз време, разуме се ако ви сами то желите.

Одбио сам оштро у почетку, али што смо дуже разговарали све сам више падао у ватру тако да на крају нисам више расправљао са

професором о томе да ли ћу путовати у прошлост већ како и шта треба да урадим.

На крају ми професор Астон даде справу коју сам ставио на зглоб леве руке, а часовник преместио на десну. Тачно ме је упутио у све и сад сам могао да кренем у прошлост кад год зажелим.

Упутили смо се заједно до станице Свемирске полиције где сам професора предао дежурном. Затим сам се видеофоном јавио заповеднику и замолио за одсуство.

— Заморило те хапшење једног старог и мирног професора — упита ме он подсмешљиво. — Е, мој соколе, у твојим годинама...

— У питању су лични разлози шефе!

— Јасно да су лични, увек ви приправници имате неке разлоге, а је ли тај твој разлог плав или црн?

— Плавуша — као признадох знајући да ће то бити најубедљивији разлог за заповедника.

Нисам се преварио. Уз мало гуњања добио сам одсуство.

Седео сам у својој соби и још једном контролисао да нисам нешто заборавио. Све је било ту: дезинтегратор у футроли, торба са храном и пицулама на опасачу, камера и, што је најважније, справица професора Астона на руци.

Наместио сам елементе према професоровим упутствима удахнуо и идућег тренутка седео сам на најобичнијем тврдом камену, на пропланку окруженом шумом.

Зар је могуће да сам у делу секунде, не осетивши ништа, пролетео кроз толика столећа? Па, изгледа да да јесте!

Алексејев није луг

Како ли ће изгледати сусрет с људима из овог доба. Имао сам прилике да се срећем са разним бићима у васиони, али никад још са сопственим пра-пра-прецима. Од једном ме спопаде незадржив смех при помисли да ће људи које сретнем вероватно помислити да сам ја бог или нешто слично.

Мој гласни смех није остао незапажен. Из гуштаре на ивици пропланка појави се неко човеколико биће. Био је то неки коомати човечуљак који је више подсећао на мајмуна него на човека.

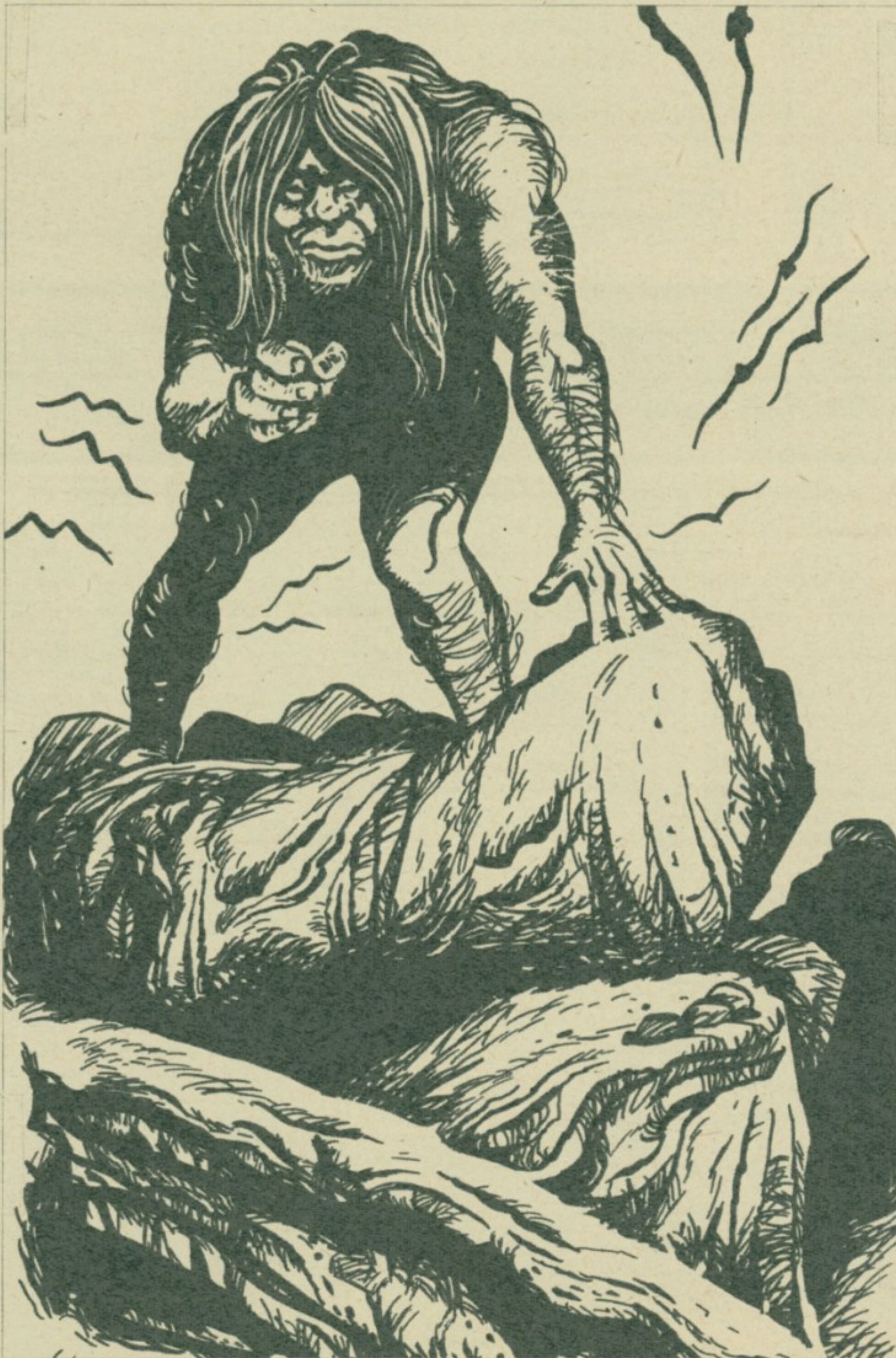
„Дакле, ето мог претка!“ — помислих не баш сувише поносан на своје порекло.

Човечуљак ми приђе без неког нарочитог устручавања, али са очигледним страхопоштовањем. Зауставио се на два метра испред мене и нешто рекао. Наравно, ништа га нисам разумео. То моје неразумевanje га је изгледа мало зачуђило. Поново је нешто рекао и ја му одговорих:

— Узалуд причаш, ништа те не разумем!

Сада ме је пажљиво загледао пратећи опрезно кругове око мене. Опет нешто рече, показујући на моју торбу са храном.

— Ипак му морам показати ко је овде бог — помислих расположено и узех дезинтегратор у руке. Окренуо сам га ка великом дрвету на ивици пропланка и опалио. Од дрвета није остало ништа. Човечуљак је то гледао без страха. Заклео бих се да није чак ни изненађен. Сад сам стварно био збуњен.

— Дакле, ево мог претка! — помислих не баш сувише поносан на своје порекло

Господар мамута

Скоро ми је лакнуло кад ми мој чукун-чукун-чукунпредак даде руком знак који протумачих као позив да га следим. Пошао сам за њим у шумарак. Ишли смо стазом добрих пола сата док нисмо стигли на обалу једне прилично велике реке. Ту сам видео оно што сам и очекивао: примитивно насеље пра-човека, управо онако како је на-цртано у свим уџбеницима истори-је. Али, угледах и нешто чега у уџ-беницима нема: прави правцати све-мирски брод! Доктор Алексејев ни-је био луд! Ја сам, ето, од прве на-трапао на најбољи доказ његове теорије.

Корисна јосеџа

Морам признати било ми је хлад-но око срца при помисли на сусрет са посетиоцима из Кознаодакле.

Међу људима који су били на влас слични мом водичу наједном сам угледао и високе фигуре одеве не слично мени. Један од њих се из-двојио и приђе ми.

— Ко сте ви и откуд овде? — про-говори јасно и разговетно.

— У неку руку ја сам одавде, али откуд ви знате мој језик?

— Не знам га — насмеја се висо-ки и показа руком на малу црну кутију која му је висила о појасу — ово је наш преводилац. А сада, молим, одговорите на моје пита-ње!

Покушао сам да му што могу јас-није и краће објасним ко сам и ка-ко сам доспео овде. Слушао ме је пажљиво. Када сам завршио само је упитао:

— Могу ли да видим ту справу?

Скинуо сам апарат са руке и пружио му га. Загледао га је мало, затим га ставио на своју руку, по-десио и притиснуо дугме. Нестас-је пре него што сам га пустио да трепнем. Још се нисам ни снашао, а он се поново појавио.

— Сјајан проналазак! Ни ми не-мамо ништа слично! Разумећете да морам да га задржим, као и вас уосталом!

Покушао сам да се буним, али није помогло. Ако употребим де-зинтегратор уништићу и апарат, а осим тога високи није био сам. Ка-да сам се осврнуо, иза леђа је ста-јао други дугоња са интегратором у руци.

— Немам намеру да се бијем са вама — рекох — али очекујем да ми објасните шта смерате са мном!

Њихова прича о томе шта раде и шта ће радити на Земљи фанта-стично је личила на разне легенде које су допрле и до мог времена!

— Јасно вам је ваљда, да је на-ша посета корисна. Без нашег упли-тања и мењања генетског кода код ових људи не би било ни ваше вр-сте ни ваше цивилизације. Али пошто нисмо сигурни да ви нећете нешто забрљати, нећемо вам дозволити да се са том вашом справом вратите у своје време.

— Нећете ме ваљда оставити ов-де, мислим у овом времену?

— И да и не! Оставићемо вас у овом времену, али не овде. Водимо вас са собом у сазвежђе Алфа Кен-таури.

☆☆☆

И тако сам доспео на њихов све-мирски брод као затвореник. Ипак верујем да ћу се вратити на Земљу. Не знам само како ће реаговати кад им будем рекао да смо ми у XXV веку истражили Алфа Кентаури и установили да је тамо посто-јала цивилизација али да је давно — изумрла!

ЛЕД ЈЕ ПОПУСТИО ПОД ТЕЖИНОМ ПРВИХ ЧИНОВСКИХ ЖИВОТИЊА...

АЛИ, НА ДРУГОЈ СТРАНИ ЈЕЗЕРА...

ПРОКЛЕТИ БИЛИ! ОПЕТ СУ МИ УМАКЛИ! ОВАМО... ЗАОВИ- КИ БЕМО ЈЕЗЕРО И СТИ- КИ ИХ ПРЕ НО ШТО СТИГНУ ДО СВОЈЕ ПЛАНИНЕ!

НАТЕРАВШИ МАМУТЕ У ТРК, НЕМИЛО- СРАНИ ПРОТИВНИК ПРИСТИЗАО ЈЕ БЕГУНЦЕ...

ПЛОЧА ЗА ВАС

Нежно шапћући

Група девојака са во-калним солистом Бра-јаном Кејтом и гитари-стом Аленом Паркером под именом КОНГРЕ-ГАЦИЈА снимила је пло-чу са композицијама „НЕЖНО ШАПЋУЋИ ВО-ЛИМ ТЕ“ и „КАД СУЗИ УЗМЕ АВИОН“ од којих је прва веома лепа и налази се на многим топ-ли-стама света. Издавач „Југотон“, цена 9,30 динара.

Папа Џо

Најновији снимак ен-глеске групе СВИТ — „ПАПА ЏО“ доказује да је популарна група остала верна свом стилу и да ће овај снимак би-ти веома омиљен у сваком диско клубу и приват-ној дискотеци. Веома занимљива је и композици-ја „ЦИНИ“ са „Б“ стране ове плоче коју је издао „Југотон“. Цена је 9,30 динара.

ENERGOINVEST

НАГРАДНА ИГРА

ЛОВ НА БЛАГО

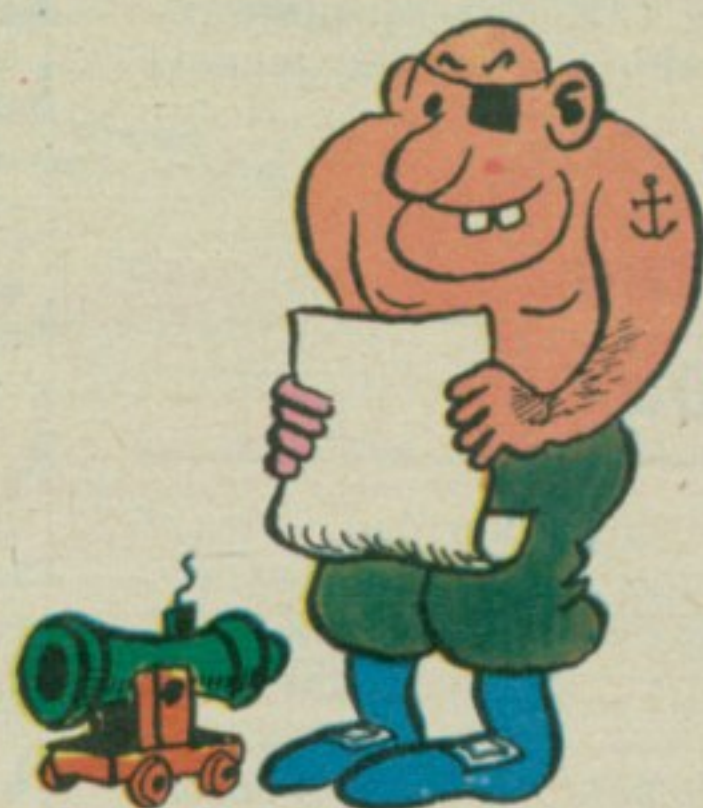
Шест пирата на нашем цртежу сазнало је да је у једној планини до које води шест тајних путева сакривен ЕНЕРГОИНВЕСТОВ сандук препун драгоцености. Твој задатак састоји се у томе да погодиш који ће од ових шест пирата успети да пронађе прави пут и тако дође до сандука с благом.

Напиши на дописници одговор овако: пират обележен словом ? стигао је на циљ.

Дописницу с одговором, налепљеним купоном и својом читко исписаном адресом пошаљи ПОЛИТИКИНОМ ЗАБАВНИКУ, 11001 Београд, П. фах 124 до 20. марта ове године.

a

b

f

c

e

d

Међу онима који буду послали тачан одговор извући ће се на срећу имена добитника следећих награда.

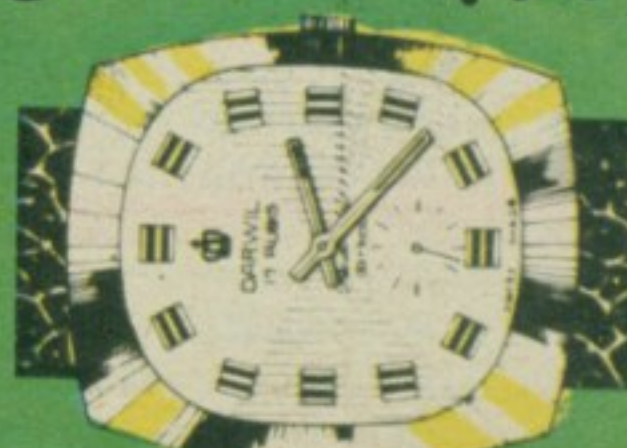
ПРВА

НАГРАДА

2. НАГРАДА

3. НАГРАДА

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ

Имам 14 година. Желим да се дописујем са младима широм Југославије који воле музику и спорт. Ненад Јачме-ница, село Премећа, з. п. Слатина 32224

Желим да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље. Навијам за „Партизан“ а хоби ми је сакупљање салвета и маркица. Волим Кићу Слабинца. Радмила Дивац, Св. Марковића 120, 26226 Мраморак.

Желио бих се дописивати с младима из цијеле Југославије. Уче ник сам II разреда гимназије. Волим забавну и поп музику. Славо Радулић, Илица 256/б, 41000 Загреб.

Имам 17 година и желим да се дописујем са младима и дјевојкама широм Југославије. Навијам за „Партизан“. Скупљам маркице. Бошко Ковијанић, Тршова 24, 84000 Бијело Поље.

Желела бих се дописивати са младима широм земље и иностранства. Имам 16 година. Волим Кићу, Мишу и „Про-арте“ Вишња Степић, Бориса Кидрича 14, 56230 Вуковар.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама. Идем у VIII разред. Волим забавну и бит музику и навијам за „Црвену звезду“. Љиља Брандић, П. Орловића 61, 15350 Богатић.

Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Имам 13 година. Скупљам сличице „Витка на Неретви“ и фотографије играча I лиге. Зоран Златковић, Ратка Јовића 5/8, 18000 Ниш

Имам 14 година. Желио бих да се дописујем са друговима и другарицама широм домовине. Хоби ми је сакупљање фотографија глумаца и певача. Зоран Кукић, Волничка 47, 78300 Приједор.

Имам 16 година. Волим модерну музику, путовања и скупљам разгледнице. Желим да се дописујем са младима из Југославије на енглеском, француском и немачком језику. Birgitta Johansson, BOKS 260, 82025 Halsingmo, Sveden.

Имам 17 година. Учећик сам машинско техничке школе. Желео бих се дописивати са другарицама из Југославије и иностранства. Језик дописивања српскохрватски и енглески. Скупљам плоче забавне и бит музике. Раде Радуловић, Саве Ковачевића 3/1 стан 4, 11000 Београд.

Имам 12 година. Желим да се дописујем с друговима и другарицама из Југославије који навијају за „Хајдук“. Влада Војин, Иве Лоле Рибара 44, 23244 Бешка.

Желио бих се дописивати с омладином широм Југославије. Уче ник сам II разреда гимназије. Волим забавну и поп музику. Марјан Фурлан, Илица 256/б, 41000 Загреб.

Имам 13 година. Желим да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље. Сакупљам разгледнице и фотографије наших пјесача. Волим забавну музику и спорт. Горан Шавија, Тушањ 73, 75000 Тузла.

* укршшене речи *

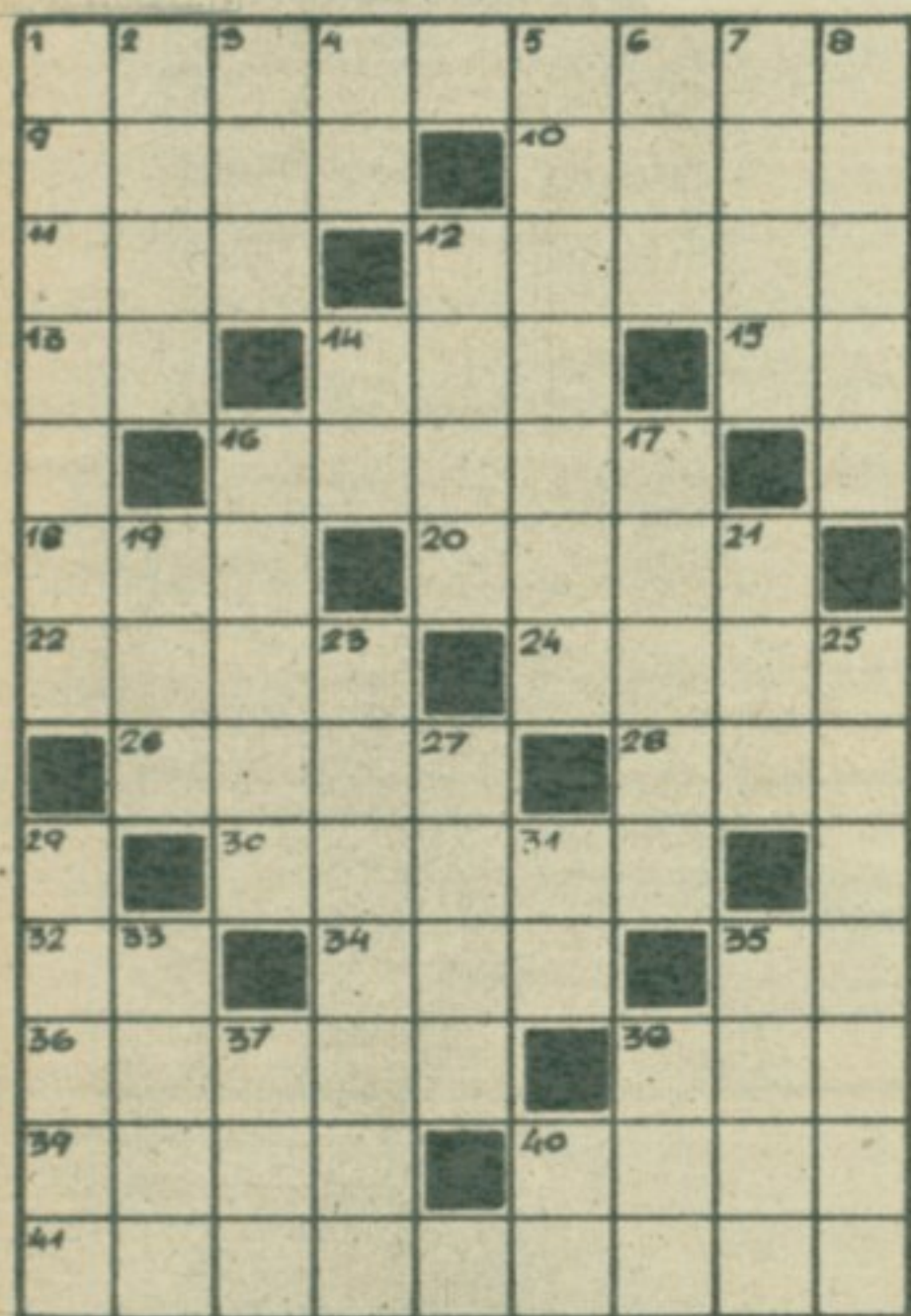
Водоравно: 1) поледица; 9) врста крвног суда; 10) утвара; 11) сродство; 12) познати француски шансоњер (Шарл); 13) осмо и шеснаесто слово азбуке; 14) румунска новчана јединица; 15) првак; 16) америчка новчана јединица; 18) плани-

на у Србији; 20) велика туга; 22) летопис; 24) лука у Црвеном мору; 26) кикот; 28) језеро у Северној Америци; 30) француски певач (Салваторе); 32) два суседна слова; 34) врста грођа; 35) хемијски знак за радијум; 36) врста спорта; 38) војна формација; 39) један од родитеља; 40) мање узвишење; 41) мера за дужину.

Усправно: 1) мала кврга; 2) мушко име; 3) река у Индији; 4) предлог; 5) велика дрвена кашика, кутлача; 6) далматинско мушко име; 7) вредност робе изражена у новцу; 8) сведочанство (лат.); 12) организам; 14) гувернер Свете Јелене у доба Наполеона; 16) врста позоришне игре; 17) најбрже информативно средство; 19) река у Аустрији; 21) свеза; 23) глечер; 25) амонијумова со хлороводоничне киселине, салмијак; 27) збрка, неред; 29) нежан, благ; 31) хемијски знак за мазуријум; 33) снежни човек са Хималаја; 35) птица селица; 37) личност из индијског пева „Махабхарата“; 38) башта; 40) слово латинице.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

Водоравно: 1) водитељ, 7) под, 8) сержант, 10) Едер, 12) роба, 13) ролат, 15) сир, 16) мио, 17) ат, 19) ПТТ, и, 20) скела, 22) Осат, 24) маст, 26) Етна, 27) знак, 28) аорта, и, 30) ал, 31) то, 32) кас, 34) Нал, 36) квартал, 38) атар, 40) Нице, 41) лекар, 42) рин, 43) роб, 44) моћ.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор Миролуб Лазаревић. Главни и одговорни уредник Живорад Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 88,00 дина, полугодишња 44,00 дина, тримесечна 22,00 дина. Претплата за иностранство: годишња 176,00 дина, полугодишња 88,00 дина, тримесечна 44,00 дина. Уплате на текући рачун 608-1-82-1. Годишња претплата у странијој валути: DM 52,— \$ 14,— Ег 78,40,— Sfr 61,60,— Skr 72,80. Девизне уплате из иностранства преко Београдске банке — Београд на рачун 608-620-3-32000-10-54. Поштански факс 124. Телефонски: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1 тел. 22-711.

МАЛА ПОШТА

ДУБРОВАЧКИ ТРУБАДУРИ

Драги Забавнице!
Молим те да објавиш речи популарне песме Дубровачких трубадура „Док палме њишу гране“. Твоја верна читатељка
ВЕСНА ТРБОЈИЋ,
Војвођанска 149, Беојанија

ДОК ПАЛМЕ ЊИШУ ГРАНЕ

Док палме њишу гране
и цијела варош спи,
бехари док мирину
љубим ме, љубим ти.

А сад је мјесец мај,
бехара више нема,
руже су процвјетале,
пољубаца више нема.

Кад јесен опет дође
и вјетар кад зацвиљу,
чекат ћу те на раскрићу
гдје смо некад сретни били.

Чекат ћу те на растанку
гдје смо некад били,

а ти ми дођи нећеш,
тишина биће нема.

Само што ће вјетар шумит:
била једном љубав једна.
(два пута)

»СМРТ МАЈКЕ ЈУГОВИЋА«

Драги Забавнице!
Молим те да ми одговорим како гласе оригинални, завршни стихови народне песме „Смрт мајке Југовића“. Твоја верна читатељка
ЉИЉАНА МЕДИЋ, М. Тита 23,
Бан. Карађорђево

Завршетак ове познате песме није исти у књигама старијег и новијег издања. У Вуковом Зборнику (1887.) он гласи овако:

„Моја руко, зелена јабуко!
Гдје си расла, гдје л' си
устргнута!

А расла си на криоцу моме,
Устргнута на Косову равном!“
Надула се Југовића мајка,
Надула се, па се и распаде
За својије девет Југовића
И десетим стар-Југом Богданом.

У послератним издањима народних епских песама измењени су пети и шести стих од ових осам наведених:

Ал' ту мајка одољет не могла,
Препуче јој срце од жалости...

ФУДБАЛ ЗА ДЕВОЈКЕ

Драги Забавнице!
Желела бих да се учланам у неки женски фудбалски клуб у Београду, па те молим да ми помогнеш. Унапред захвална
СНЕЖАНА ИЗ ЖАРКОВА

У Београду постоји више женских фудбалских клубова а један од најактивнијих је „Омладинска радна акција“ (Ул. Браће Југовића 2а) који је прошле године освојио прво место у званичном купу женског фудбала у Београду. Омладински услужни центар, при коме се налази овај клуб, поред фудбалске

има и друге спортске секције и све више преузима потпуну бригу о својим члановима (бави се проблемима њиховог запослења, успеха у школи и сл.) „Омладинска радна акција“ ће у току ове године, осим неколико пријатељских утакмица код нас, играти у Румунији, Италији, Пољској и Аустрији. Право учлањења у клуб имају све омладинке. Обавештења на тел. 621-867 и 629-826 (Марковић или Појатић) или лично од 17—19 часова на Студентском тргу 18 (Сервис за издавање зимске и летње женске опреме).

